ஸ்ரீ ஜெயநம:

ஹரிஹர கதா ரத்னாவளி.

(ஏழாவது கதை)

வத்ஸலா கல்யாணம்.

இந்த ஹரிகதை

ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும் துரையூர் ஸமஸ்தான வித்வான்

பிரும்மஸ்ரீ வேணுகோபால சாஸ்திரிகள் அவர்கள் குமாரர்

ராமாயணம்

T. S. V. மஹாதேவ சாஸ்திரிகளாலும்

அவர் குமாரர் (ஸங்கீத வித்வான்)

M. இராஜகோபால சர்மாவினாலும்

எழுதப்பட்டு

திருச்சி லக்ஷ்மீ விலாஸ பிரஸ்ஸில்,

...திப்பிக்கப்பட்டது.

1925

...ight Registered.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
23 OCT 1925
MADRAS

031,2x
N25
223272.

365/4.26

௨

முதலாவது விஷயம்

வத்ஸலா கல்யாண

ஸங்கிரஹ ச்லோகங்கள்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
23 OCT 1925
MADRAS

வத்ஸலாஹரண ஸங்க்ரஹச்லோகா:

। ஜநமேஜய: । வத்ஸலாஹரணம் ப்ரூஹி ச்ரோதுகாமோஸ்மி தத்கதாம் । ஜைமினி: । இந்த்ரப்ரஸ்தே பாண்டவானாம் வஸதாம் கில நிவாஸிந: । தைவாத்பூதமிதம் வ்ருத்தம் நைவ நவாஸம் ச யை: க்ருதம் ॥ ௧ ॥

நிக்ஷிப்ய விதுராவாஸே ஸுபத்ராம் ஸஸுதாம் ப்ரியாம் ।
காஞ்சீம் கதே நநைஸர்க்யம் ஸுபத்ராவஸதிர்த்ருத: ॥ ௨ ॥

தஸ்யாம் ப்ரஸாத்ஸம்ப்ராப்தகௌக்ஷேயம் பாத்ரதீர்த்தகம் ।
தஸ்யாஸ்தீர்த்தம் தீ ஸ தாஸ்து ப்ரஸ்தாவஸேதிஷு ஸ்துவோவநே ॥ ௩ ॥

தஸ்நேஹம் கௌரவேந்த்ர ச்ருத்வா ஸுதமேவ நஹி ।
க்ருஹீத்வா கௌரவம் பாண்டவேந்த்ரம் தமேவாவஹ ॥ ௪ ॥

நீதாநிவஹவஷட்காணி பாண்டவை: கிலகாநநே ।
சுபசேஷம் ஸ்வஸ்வேவதத்வநீக்ஷாஸவேநதே ॥ ௫ ॥

க்ருஷ்ணயாதிவ்ருதம் ஹ்ரியொராஜ்யாயுதம் பாண்டுநந்தநா: ।
நதாஸேவ்யதி தத்ராஜ்யம் காந்த்யாயுதம் ஹயம்காரம் ॥ ௬ ॥

பாண்டவேப்யோநமேஹீதி: க்ருஷ்ணஸ்ஸாஹ்யம் கரோதிவை ।
தேஷாம்ஜயோஹவேணுநம் தஸ்யாத்விம் தாவரோஹ்யஹம் ॥ ௭ ॥

உ ஹயொஸ்ஸ்ரீஹ்ரியாத்ருதி க்ருஷ்ணாநமேஹயம் ।
ஸதத்ஸிநிஷபேகம்விதாவாயம் வதோதம ॥ ௮ ॥

ஶகுநி: ப்ராஹ தம் ராஜந் வாயஸ்ச்சிம் திதோயா ।
பலஹ்ருஸ்யதநயாவத்ஸலாம் தேஷாஹவேசு ॥ ௯ ॥

தம் த்ருஷ்ட்வா ருஷிராஜேந்த்ர க்ருஷ்ணாஸ்த்வ தக்ஷஹாஹவேஸு ।
தச்ச்ருத்வா ஶகுநிம் ஹ்ருஷ்ட: ப்ராஹ்மணோ ஆரகாம் ப்ரதி ॥௰॥
ஶகுநிஶ்ச புரதஸ்தஸ்ய பஹுஶ: பரிபூஜித: ।
தம் த்ருஷ்ட்வா க்ஷணமேவாஸௌ வஸ்த்ராலங்காரபூஷித ॥௰௧॥
ஸதாரோ பஹுஶ்ச த்ரு ஸஞ்ஜீவ ஜவா ।
தச்சித்வா க்ருஜம் ப்ராஹஹரிஶ்சாதகாகில ॥௰௨॥
வஸ்த்ராகவஸ்நேஹ த்ருக்ஷாஸஹ ராயாம் பரமவாது ।
தச்சராத்ரௌ ஸ்த்ரஸ்தம் கிஷ்வரம் யநம் ॥௰௩॥
தீர்த்தயாத்ராய பத்ராய பதீம் ஜாதம் நவீதி: ।
உத்ஸகாபஹுதோ ராவித்ர க்ஷணமேவஹி ॥௰௪॥
தஸ்யாப்ருவீதாஸதே பஹுநாம் ஸோமபம் ।
ஶ்வரோதா நஸாரேண ஸமுக ஸதுபதே ॥௰௫॥
கஷிந்த்ரீஶ்வரோத்தாத்ய தஸ்யாஸி ஸ்ம்ருதி நாந்யதா ।
கிஶோயோவிபுவா தேந தத் ப்ருவீந்த்ரய ஸம்ஶ்ருத: ॥௰௬॥
தஸ்ய ஸஞ்ஜீவம் ஜ்ஞாத்வா ஶூத்ரம் விவிவ்ய ।
இத்யுக்த: ஶகுநி: நாகவராய ப்ராஹ்மணோத்பவ: ॥௰௭॥
ஜவா ஹாகவர ஶ்ருத்வா ஸுயோயந ஸம்பூஜித: ।
வஸ்த்ராநிஶ்சி தாதஸ்தம் வஸ்த்ராதவ்ருதிஸ்தாஜநே: ॥௰௮॥
தத்ஶ்ருத்வா பகவாந் பூர்வம் தஸ்யாகௌரவோ ப்ரமிஜே: ।
ஶாகமுஶ்மோய பதித்வே காவிவிவ்யாதீவ விதிதாம் ॥௰௯॥
ஸம்ஹ்ருதாமயே ப்ரஷயித்வா ஆரகாவரஶாவஸ: ।
ஸம்ஹ்ருதா பதிகாம் விக்ஷ்ய ஸஹ்ராம் தோ ப்ராவதஸ்தவி ॥௨௰॥
ததோ த்ரூமயாம் க்ருத்வாஸஹிதம் ததநாம் தாரக ।
ஶாதரம் தாத்ருஶம் த்ருஷ்ட்வா ஹிஶ்ந்யம் [illegible] ॥௨௰௧॥
ஶ்ருத்வா ஸயித்வா ஜநநீம் தாம் ஸஶோ[illegible]க்ய பதிகாம் ।
ஸம்ஹ்ருதா ஶாஹஜநநி ஶோகஸம்ஹிதா[illegible]தேய ப்ரவம் ॥௨௰௨॥

228272

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௫॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௬॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௭॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௮॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௨௯॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௰॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௧॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௨॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௩॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௪॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௩௫॥

031,3x

[illegible] ||௩௬||

[illegible] ||௩௭||

[illegible] ||௩௮||

[illegible] ||௩௯||

[illegible] ||௪௰||

[illegible] ||௪௧||

[illegible] ||௪௨||

[illegible] ||௪௩||

[illegible] ||௪௪||

[illegible] ||௪௫||

[illegible] ||௪௬||

[illegible] ||௪௭||

[illegible] ||௪௮||

க்ருஷ்ணோபாஸாத்ய ரஹஸி நிவேத்யாகமநம் ஸ்வகம் ।
ப்ருஷ்டோ தேநாபிஹவிஷயே ப்ரூஹி ஹ்ருத்கதமாத்மநா ॥
ஸயோபிவீக்ஷ்யகேஶவஸ்ய வக்த்ரம் ரக்ஷஸ வர்க்கவான் ।
வத்ஸலா ஹரணம் வஞ்சநம் கதஞ்ச வ்ருத்தாந்தஃ வக்ஷ ॥௫௰॥
ஸ்மிதய்க்காயாம் ஶௌரிஸ்ய க்ருபயா கல்யாண ஶோபனம் ।
விவாஹயோக்ய ஸம்ஹாராஸ்ய ப்ரியம் தாம் ஜயே நஹி ॥௫௧॥
ஶ்ருத்வைவ நிவேஶாந்தேவா ஶீக்ரந்த்ரோநவி வேகதஃ ।
ந்யவேத்யம் ததஸ்தா ஹரோமஹாத்மா ஸமீபகதஃ ॥௫௨॥
இத்யாஜ்ஞப்த ஹரிணா தாவீர ப்ரியயாள ரஹஃ ।
ரேவதீக்தஃவர்ணம் மகா நகோவா தர்ஷிதம் வசஃ ॥௫௩॥
ஶ்ருத்வா வேட்யா ஸாநந்தஃ வத்ஸலா ஹ்ருஷ்டா த்வயா ।
ததஃ வ்ரீடாவ ஸாத்வீ வத்ஸலா நீயதாஜிதஃ ॥௫௪॥
இத்யாஜ்ஞப்த வத்ஸலாஞ்ச ப்ரக்ருஹ்ய ஸர்வ ஶிஷ்யந்தள ।
ஸுஹ்ருத்யா நிவேத்யா ஸா ஆலகாலேத்ய ததா ॥௫௫॥
பலபத்ரேண ஸஹஸா க்ருதம் கல்யாணஶோபனம் ।
ராக்ஷஸேநாயிகாஞ்சீம் தேவா நாஹூய யோகிநஃ ॥௫௬॥
கல்யாண யோக்ய ஸம்ஹாராநுஸஜ்ஜ க்ருத்ய க்ருஷ்ணேண தாநு ।
நிவேத்யோந்நஃ க்ருஷ்ணஸ்ய ஸத்வர ஸமாகதஃ ॥௫௭॥
ப்ரஹ்மேந்த்ராதீந் வர்க்கஸ்ய க்ருத்ய திவ்ய கல்யாணஶோபனே ।
விஶ்வகர்ம வஞ்சநாஞ்ச க்ருபாதா ஶோபிநே ॥௫௮॥
வத்ஸலாம் ப்ரக்ருஷ்ட க்ருஷ்ண ரக்ஷிண்யா ஸஹிதோத்ஸவா ।
ஸாயம் ஸாயந்தி தேவாஸ்ய ப்ரஶம் ஸஞ்ஜநாதநம் ॥௫௯॥
தேவதேவஸ்ய யோகே தர்ஷ்யவேஹஹ்ருஷ்டாத்மாஸஹஃ ।
ஶஙம் ஸமாகமாந க்ருஷ்ணஃ தக்ஷாதா ஶோபிநே ॥௬௰॥
இந்த்ராதீந் வஞ்சயிக்காவ ஸ்வாதஃவர்ணயோய யள ।
இந்த்ராதயோ நீந்த்ராஸ்ய ஸஸ்வா நம் வ்யாவர்ணஞ்ஜஸா ॥௬௧॥

𑌶𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑌃 ।
𑌦𑌏𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌕𑍃𑌤𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥௬௨॥
𑌤𑌥𑌾 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌏𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌯𑌃 ।
𑌶𑍋𑌭𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥௬௨॥
𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌰𑌚𑌿𑌯𑌂 𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌶𑍋𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 ॥௬௩॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌬𑌹𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨 𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑌃 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌣𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌕𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵 ॥௬௪॥
𑌕𑌪𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌹𑌸𑌾 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌦𑍇𑌹𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 ।
𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌵𑌰𑌚𑌿𑌪𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀 𑌸𑌨𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥௬௫॥
𑌚𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌕𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌗𑌾 𑌪𑍇𑌪𑌶𑌾𑌵𑍀 𑌪𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௬௬॥
𑌪𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌾𑌂𑌗𑌵𑍀 𑌪𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾𑌥𑌵𑌾 ।
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍇𑌷𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑌚𑌿𑌣𑌃 ॥௬௭॥
𑌕𑍇𑌷𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌚𑌿𑌪𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌷𑌿𑌦𑍍𑌤𑍋𑌰𑌣 𑌰𑌚𑌿𑌣𑌃 ।
𑌬𑌹𑌿𑌪𑌾𑌶𑍁𑌰𑌨𑌸𑌂𑌗𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌰𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌶𑍍𑌰𑍃𑌤𑌾𑌃 ॥௬௮॥
𑌕𑍇𑌷𑌿𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌵𑌾𑌰𑌕𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍇𑌷𑌿𑌦𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌣𑌰𑌚𑌿𑌣𑌃 ।
𑌕𑍇𑌷𑌿𑌤𑍍𑌕𑌨𑌕𑌪𑍋𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥௬௯॥
𑌸𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿𑌵 ।
𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌦𑌾𑌰𑌾𑌕 ॥௭௦॥
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍄𑌹𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌶𑍍𑌰𑍋𑌵𑌂 ।
𑌪𑌰𑍀𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌦𑍇𑌣𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌥𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑍋𑌵𑍇 ॥௭௧॥
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌪𑌾𑌰𑌾𑌃 ।
𑌶𑌂𑌗𑌜𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌗𑌾𑌤𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ॥௭௨॥
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌶𑌿𑌤𑍇𑌨𑌨𑌵𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 ।
𑌇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌣𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌦𑌰𑍍𑌶𑌦 𑌸𑌤𑌾𑌪𑍀𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥௭௩॥

தஸ்யா: பாணிக்ரஹோத்ஸாஹம் ஶ்ருத்வா க்ருஷ்ணோऽபி ருக்மிணீ ।
தந்மாதா பார்வதீ சைவ கந்யாம் த்ருஷ்ட்வா பாலபாவமைத்ய து ॥௭௪॥

ஸுபத்ரா ஸஹிதா: ஸர்வா: ஸ்த்ரியோ ராமஸமீபம் லக்ஷணம் வீக்ஷ்ய வீதிதம் ।
கிமேதத் இதி தே ஸர்வே ஸுபத்ராம் கிதாஹ்ரயம் ॥௭௫॥

நிஜாஶ்ரமே வீரவரேந்த்ரா சைத்யாநாம் ஸுதயா ஸஹ ததா ।
ததா நீதேவ தே ஸர்வே வத்ஸாஹரண ருக்மிண: ॥௭௬॥

ஸ்வஸ்ரேயவரா சைத்யா: க்ருத்வா ஸர்வாந் விவஸ்த்ரிண: ।
ததா ஶிஶும்பாலா சைத்ரே யாதவா: ராஷ்ட்ராதயோ ஹ்ரியா ॥௭௭॥

இதஸ்ததஶ்ச பலாயந்த த்ருஷ்ட்வா ஸர்வே பயார்த்த: ।
நந்த கோபஸ்ய சைத்யாஶ்ச ஸமேத்ய ஸ்வதா ஸுதா: ॥௭௮॥

ததா ஸுபீ நிஜாம் கந்யாம் விதிஷ்ட்வா ஸதீ நந்தஜம் ।
ஸுபத்ராவிவாஹம் ஸுதாஜம் தேவாவாதீவ விஸ்வஸ: ॥௭௯॥

க்ருஷ்ணஸ்தோபாய நாதிதேவ்யா ஸுபத்ரா கௌரவீ நந்தஜா ।
ப்ராப்யாஶாஸ தாந் ஸர்வாந் ஸஹஸ்ரம் ஸுதம் வராந் ॥௮௰॥

ஸர்வபாஶாஸ ஸத்யம் ஶப்தஜம் நாரதேந ஹா ।
தேவதேவ ஸர்வே ஶ்ரேஷ்டே க்ருதகௌதுக மங்கலே ॥௮௧॥

வத்ஸலா ஶஶிரேந்த்ரேண ஸமீக்ஷ்ய ஹ்ருஷ்டி ஹர்ஷித: ।
ஶுப்ரேஹ்ரநவஸ்த்ரேண ஸம்பந்தம் ஸமதிஷ்டவம் ॥௮௨॥

இதி நிஶ்சித்ய ஶஶிவா பலபத்ர ப்ராஸ்பாயவ: ।
தத ஶுபதீவாஶ்ரம் நீத்வா விதிவத் ஸர்வ மங்கலம் ॥௮௩॥

க்ருத்வா ஸஹத்ர ராமாஶ்வாஸ்ய ஶுபோதயஸஜைநேஸ்ஸஹ ।
இதம் பவித்ரம் பவிதம் ஸத்யாஶ்ருண்வந்தியே நரா: ।
ப்ராப்ஸ்யந்த்யபீஷ்டாந் காமாந் வத்ஸந்த ஸ்வர்கே ॥௮௪॥

இதி வத்ஸலா பரிணய ஸங்க்ரஹ ஶ்லோகா: ॥

வத்ஸலா கல்யாணக்கதைச்சுருக்கம்.

—(o)—

ஜெய்மினி என்னும் மாமுனி ஜனமேஜெயமகாராஜனுக்கு வத்ஸலா கல்யாணக் கதையைச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

கேளும் ஜெனமே ஜெயமகாராஜனே பாண்டவாள் இந்திரப் பிரஸ்த்தம் என்னும் நகரத்தில் வசிக்கும்போது அர்ச்சுனன் சுபத்திரா தேவியை மணந்து அபிமன்புவென்ற புத்திரனையடைந்து சந்தோஷமாயிருக்கும் காலத்தில் துரியோதனாதிகள் கபடமாய் ஹஸ்தினாபுரிக்கு பாண்டவர்களை வரவழைத்து தர்மபுத்திரரை சூதாட உட்கார்த்தி அவர்களுடைய சகல சொத்துக்களையும் அபகரித்து வனவாசம் செய்யும்படி செய்தனர்.

தர்மநந்தனர் காலபலத்தை எண்ணி குந்திதேவி, சுபத்திரை, அபிமன்யு இவர்களை ஹரித்துவாரத்தில் தனது சிறிய தந்தை விதுரரிடம் ஒப்புவித்து, தானும் தனது சகோதரர்களும், திரௌபதியும் வனவாசம் செய்யப்புறப்பட்டனர். அங்கு சூரியனருளால் கிடைத்த அக்ஷயபாத்திரத்தின் மகிமையால் நாடோறும் அதிதிகளுக்கன்னமிட்டு தாங்களும் புசித்து அடவியிலும் மிகுந்த சௌக்கியத்தோடும் பெருமையோடும், கீர்த்தியோடும் காலங்கழித்தனர். இவ்விருத்தாந்தத்தை தூதர்முகமாகக் கேள்விப்பட்ட துராத்மாவான துரியோதனன் ஹஸ்த்தினாபுரியில் இரகஸ்யமாக தர்பார்கூட்டி தன் தம்பிகளைக்கொண்டு தனதருமை மாமா சகுனியை வரவழைத்து ஏகாந்தத்திலிருத்தி பின்வருமாறு சொல்லலுற்றான்.

ஓ! மாமா! தங்களுதவியால் சூதாட்டத்தில் பாண்டவர்களை ஜெயித்துக் காட்டுக்குத் துரத்தின கருத்து என்னவெனில் "பாண்டவர்கள் கானகத்தில் புசிக்க அன்னமில்லாமல் அலைந்து திரிந்து கவலைப்பட்டுக் கண்ணீர்விட்டுக்கதறிப் பதறிச் சிதறி காலகதியடைந்துவிடுவார்கள். அப்பொழுது நமக்கே இந்த ராஜ்ஜியம்

நிலைத்து விடுமென்றல்லவோ எண்ணினேம். மாமா! இப்போது அவர்களுககேற்பட்டிருக்கும் மேன்மையைக் கேளுங்கள். மாமா! கானகம் சென்றபிறகு தர்மநந்தனன் சூரியனை உபாசித்து அக்ஷய பாத்திரம் பெற்றுராம். பீமசேனன் ஆஞ்ஜனேயன நுளால் மிக பலமோங்கி சண்டைக்கு எதிர்பார்த்திருக்கிருனும். அர்ஜுனன் சிவபெருமானருளால் பாசுபதாஸ்த்திரம் பெற்றுனும். அக்ஷய பாத்திரத்தினுதவியால் அவர்களுக் கன்னவிசாரமேகிடையாதாம். வனவாசத்துக்கு குறிப்பிட்ட காலமும் வெகுவாகக் குறுகிற்றே வனவாசத்தை முடித்துவிட்டு ராஜ்யத்தைப் பங்கிட்டுக்கொள்வதற்கு வந்துவிட்டால் நாம் ஏகபோகமாய் ஆண்டுவந்த இந்த ராஜ்யத்தின் பாதியைக் கொடுப்பதைவிட யுத்தத்தில் பிராணனை நமனுக்குக் கொடுப்பதே மேலென்று எனக்குத்தோன்றுகிறதே மாமா! ராஜ்யத்தைக்குறித்து யுத்தம் நேர்ந்தாலும் பாண்டவர்களை ஜெயிப்பது எனக்கோர் லக்ஷியமில்லை. அவர்களுக்கு துவாரகாபதியான கிருஷ்ணன் சகாயமிருப்பது தான் எனக்கு அச்சத்தைத் தருகிறது. யாதவன் தன் சகோதரி சுபத்திரையை அர்ஜுனனுக்குக் கொடுத்திருப்பதால் இனி நேரிடும் போரில் அவர் பாண்டவர்களுக்கே சகாயம் செய்வார் வாசுதேவன் அவர்களிடம் சேராமலிருப்பதற்கு என்ன தந்திரம் பண்ணலாம் மாமா? இதற்கு யோசனை சொல்லுங்களேன் மாமா!" என்று வணங்காமுடி மன்னனை துரியோதனன் வசனத்தைக் கேட்ட சகுனி சிறிதுநேரம் யோசித்து சொல்லலுற்ருன்.

"ஹஸ்த்தினபுரத்திற்கிறைவனனவ! துரியோதன! இவ்விஷயத்தில் நீ கிஞ்சித்தேனும் கவலை கொள்ளவேண்டாம். எனக்கோர் யோசனை தோன்றுகிறது. அவ்வண்ணம் முடிப்போமேயாகில் வாஸுதேவன் இருதிறத்தாருக்கும் சமானமாய்விடுவார். அஃதுயாதெனில், அவர் அண்ணுவான பலராம சக்ரவர்த்திக்கு அழகுவாய்ந்த வத்ஸலையென்னும் ஓர் பெண்ணரசியிருக்கிருள். தற்காலம் அவள் விவாகத்துக்குரிய வயதுடையவள். இப்போது மணம்புரியும் வயது வாய்ந்த உன் குமாரனை லெக்ஷணனுக்கு அந்த வத்ஸலையைத் தந்திரமாய் விவாகம் செய்துவிடுவோமேயா

கில் ராமகிருஷ்ணாளிருவருக்கும் பாண்டவாளைவிட உன்னிடம் விசுவாசம் அதிகரிக்கும். அப்போது நமக்கு பாண்டவாளிடம் பயமேமில்லை. இதுதான் எனக்குத்தோன்றின உபாயமென்றார்.

அதைக் கேட்ட துரியோதனன் மிகவும் களிகூர்ந்து சகுனியைப்பார்த்து மாமா! வத்ஸலையை நம் லக்ஷணனுக்கு எப்படியாவது தீர்மானம் செய்து கொண்டு வாருங்கள். என்று சொல்லி அவரை துவாரகைக்கு அனுப்பிக்கொடுத்தான். சகுனியும் ஹஸ்தினாபுரம் விட்டுப்புறப்பட்டு வழியில் தோன்றும் துற்சகுனங்களையும் லக்ஷியம் செய்யாது துவாரகாபுரி சென்று பலராம சக்ரவர்த்தியைக் கண்டு அவரால் பூஜிக்கப்பட்டுத்தான் கோரிவந்த விஷயத்தை அவரிடம் வெகு சாதுர்யமாகச்சொன்னான். அதைச் செவியுற்ற பலராமர் தன் மனைவியான ரேவதியிடம் யோசித்து அவளது சம்மதம் தெரிந்தும் தனது தம்பியான கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் வந்து இந்த சங்கதியைத் தெரிவித்தார். தனக்கும் தன் மனைவிக்கும் இச்சம்மந்தத்தில் மிக திருப்தியென்பதையும் தெரிவித்து உனது கருத்து யாதென, அதைச் செவியுற்ற கண்ணன் பதிலுரைக்கலானார் "அண்ணா! தர்மத்தைப்பரிபாலிக்க சிம்மாசனமேறி செங்கோல்கொண்ட யாமே சத்தியத்தைப்பரிபாலிக்காமல் கைவிட்டால் தர்மம் எப்படி தழைந்தோங்கும். முன்னமொருக்கால் நமது சகோதரி சுபத்திராதேவி தனது புதல்வனான அபிமன்யுவுடன் இவ்விடம் வந்திருந்தபோது ஒரு நாள் அந்திப்பொழுதில் நம் பூங்காவனத்தில் நமது புதல்வி வத்ஸலையோடு குழந்தை அபிமன்யு சதிபதியைப்போல் விளையாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்ற நமதருமைத் தங்கை சுபத்திரை தங்களைக்கூவி அண்ணா! இவ்விரு குழவிகளையும் கண்ணுற்று கவனிக்க தம்பதிகளைப்போல் விளையாடுகிறார்கள். என்ன விந்தை பாருங்களென்று நவின்றதைத் தாங்கள் செவியுற்று அக்ஷணம் சமீபத்திலிருந்த நாரதமுனிவரின் முன்னிலையில் பிரத்தியுத்தரமளித்தது ஞாபகமிருக்கின்றதா? அம்மா அருமைத்தங்கையே? இவ்விருவர்களும் தம்பதிகளே! வத்ஸலையை அபிமன்யு மணம்புரிவதற்கு குலங்கோத்திரம் விசாரிக்கவும் வேண்டுமோ? என்றைக்கிருந்தபோதிலும் எனது புதல்வியை உன் குமாரனுக்கு பாணிக்கிரகணம் செய்து கொடுப்பது சத்தியமே! இவ்வத்ஸலை உனது நாட்டுப்பெண்தான்? என்றுரைத்த வாக்குத்தத்தத்தைச் செவியுற்ற நாரதமாமுனி தங்களை நோக்கி ஐயா! பலராம சக்ரவர்த்தியே! இப்போதுரைத்த வாக்குப்படி முற்றிலும் நிறைவேற்றுவதே சத்தியத்துக்கழ

காகும் என்றுரைத்திருக்கின்றூரல்லவா? அவ்வண்ணம் அவர் முன்னிலையில் முன்பு ஒப்புக்கொண்டு இப்போது மாறுதலாய் நடப்பது நமக்கழகாகுமா? என்றுரைத்த மாதவன் வசனத்தைக்கேட்டு பலபத்திரன் அப்பா கேசவா! "முன் பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் பூபதியாயிருக்கும் நாளில் அவ் வண்ணமுரைத்தேன். இப்பொழுது தமது ராஜ்யமுதலிய விபவத்தை யிழந்து வனவாசம் செய்கின்றனர். நமது சகோதரி மைந்தனுன அபிமன்பு தங்கி நிற்க இடமற்று விதுரர் வீட்டில் வசித்து புஜிக்கிருன் இந்நிலமையிலுள்ள அவனுக்கு நமது புதல்வியைக் கொடுக்க யார் தான் சம்மதிப்பார்" என்றுரைத்த அண்ணவின் வசனத்தைச் செவியுற்று மதுசூதனன் அண்ணு உங்கள் அபீஷ்ட்டம் போல் நடத்துங்கள் ஆனுல் எக்காரியமும் பகவத் சங்கல்ப்பம் போல் தான் முடியும் வீணில் நாமிருவரும் விவாதம் செய்து கொள் வானேனென்று சொல்லி தன தந்தபுரத்துக்குள் சென்றூர். உடனே பலராமசக்ரவர்த்தி வாசுதேவனரண்மனைக்கு வெளியில் வந்து சகுனிக்கு மரியாதை செய்து அவனிடம் லக்னப்பத்திரிகை கொடுத்தனுப்பினர்.

அதைக் கைப்பற்றிய சகுனி அளவிடா சந்தோஷத்தோடு புறப்பட்டு மிக விரைவாய் ஹஸ்த்தினுபுரமடைந்து கௌரவேந்திரனுன துரியோதனனிடம் சகல சங்கதிகளையும் விஸ்த்தாரமாயுரைத்து பலராமர் கொடுத்த லக்னப் பத்திரிகையைக் காண்பித்து அதிக சந்தோஷம் கொண்டாடினுன். அப் பத்திரிகையைக கண்ணுற்ற பீஷ்ம துரோணர் முதலிய பெரியோர்கள் லக்னப் பத்திரிகையில் முகுந்தனுமோதக் கையொப்பத்தைக் காணுமே? இவ் விவாகம் நடப்பது நிச்சயமென்று நம்பக்கூடியதாயில்லையென்று நவின்றனர். அதைக்கேட்டு துராத்மாவான துரியோதனன் மிகக் கோபங்கொண்டு அவர்கள் மீது சீறி சினங்கொள்ள அப்பெரியோர்கள் நமக்கேன் வீண் வம்பு! விதியின் பயன் போல் எதுவும் நடக்குமென்று மௌனவிரதம் கொண்டனர். உடனே கௌரவேந்திரனுன துரியோதனன் அந்நகரத்திலுள்ள இஷ்டமித்திர பந்து ஜனங்களுடனும், அந்தப்புரமாதுகளுடனும் தனது நான்கு வகை சைனியங்களுடனும் தனது புதல்வனுன லக்ஷணன் கல்யாணத்திற்காக ஹஸ்தினுபுரியைவிட்டு துவாரகாபுரிக்குப்புறப்பட்டான். இவ்விதம் ஆடம்பரத்துடன் துவாரகைக்கு புறப்பட்ட துரியோதனன் ஹரித்துவாரத்துக்கருகில் செல்லுங்கால் தனது கருத்தில் ஓர் யோசனை உதித்துத் தனது அருமை மாமாவான சகுனியிடம் சொல்லலுற்றுன்.

ஓ மாமா! "நமது குமாரன் லக்ஷணனுக்குக் கட்டாயம் பலராமசக்ரவர்த்தி புதல்வியைப் பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொடுத்துவிடப்போகிறுர். இது நிச்சயம். ராமகிருஷ்ணர்கள் நமது பக்ஷத்தில் தான் இனி சார்வார்கள்.

இச்செய்தியை ஓர் கடிதத்தில் வரைந்து ஹரிபகினியான சுபத்திரைக்கு ஓர் தூதன் மூலமாய்த் தெரிவித்தால் அவள் அவ்வாசகத்தைப் பார்த்து சங்கதியுணர்ந்து சோகாதிசயத்தால் உயிர்துறப்பாள். மாதாவின் பிரிவால் அபிமன்யுவுமாவியிழப்பான். பிறகு ராமகிருஷ்ணனுக்கு பாண்டவாளிடம் பட்சம் மாறிவிடும் மாமா! எனக்கிப்போது தோன்றிய யுக்தி இது, இவ்வண்ணம் செய்யலாமா என்றான்.”

சகுனி! அப்பா துரியோதனா! நம் நல்காலத்துக்கு இந்த யோசனை உனக்குதித்தது. சீக்கிரம் அவ்விதம் செய்யென உத்திரவளிக்க அவன் மிக அருமையாக ஓர் பத்திரிகை யெழுதி அருகிலுள்ள ஹரித்துவாரத்தில் விதுரர் வீட்டில் வசிக்கும் சுபத்திரை கையில் சேர்ப்பித்துத்தான் சகலருடனும் துவாரகையடைந்தான்.

தூதன் கொடுத்த பத்திரிகையைப்பிரித்துப் படித்து அதிலுள்ள விஷயங்களை யுணர்ந்து சுபத்திரை “ஓகோ! நமதுபுதல்வனுக்கு நிச்சயித்திருந்த வத்ஸலையை துஷ்டனான துரியோதனன் தன் குமாரனுக்கு மணம்புரியலாயிற்றே! இனி நமதுடன் பிறந்தாருரவு குறையுங்காலம் வாய்ந்ததே என்று நினைந்து மிகுந்த துயரங்கொண்டு மூர்ச்சை போட்டுக்கீழே விழுந்தாள். அச்சங்கதி அம்மனையினுள்ளிருக்கும் விதுரர் முதலிய யாவருக்கும தெரியாது. அன்றைச்சந்திப்பொழுதில் வழக்கம் போல் கானகத்தில் வேட்டையாடி மனைக்குத் திரும்பிவந்த அபிமன்யு அம்மனையின் முன்புரத்தில் மூர்ச்சையுடன் வீழ்ந்து கிடக்கும் தன் தாயைப்பார்த்து மிக்கச்சினங்கொண்டு இதென்ன சங்கதியென்று உள்ளிருக்கும் குந்தி விதுராரிவர்களிடம் விசாரித்தான். ஒன்றுமறியாத அவர்கள் சுபத்திரையினருகில் வந்து ஆஸ்வாசப்படுத்தி யெழுப்பி விசாரித்தபோது அவள் அந்தப்பத்திரிகையை எடுத்துக்கொடுத்தாள். அப்பத்திரிகையின் கருத்தை யுணர்ந்த அப்பாலகனபிமன்ய தன் தாயை நோக்கி அம்மா! இதற்காகவா மனங்கலங்கவேண்டும்! அவ்வத்ஸலையை யான் மணந்து கொள்வதற்காகவே கருணாநிதியான பகவான் துரியோதனன் மூலமாக இச்செய்தியை நமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார் என்று நினைத்துக்கொள்! அம்மா! யான் வீரசிகாமணி விஜயன் குமாரனாகயிருப்பேனேயாகில் நாளை உதயத்துக்குள் அவ்வத்ஸலையை மணந்துகொள்கிறேன். இது நிச்சயம். இப்போதெனக்கோர் ரதமும் சாரதியும் கிடைத்தால் போதும் என்று வீராவேசத்துடனுரைத்த மைந்தன் வார்த்தையைக் கேட்டு சுபத்திரை சந்தோஷித்து தனக்கு சாரத்யம் செய்யும் திறமை முன்னமே உண்டென்றும் தற்சாலம் தான் சாரத்யம் செய்வதாகவும் ஒப்புக்கொண்டு விதுராரிடமிருக்கும் ரதத்தை வாங்கி புரவிகளைப்பூட்டி முன்தட்டிலுட்கார்ந்து அச்யுத

பக்ஷிணி ரதம் செலுத்த அத்தேரிலேறிய அபிமன்யு சாரத்யம் செய்யும் தன் தாயை நோக்கி அம்மா! இரண்டு யாமத்திற்குள் நாம் துவாரகை செல்லவேண்டுமானதால் என் கணைகளால் ஒழுங்கு செய்யப்படும் வழியாய் தேரை செலுத்தென்று சொல்லித் தன் கையிலுள்ள வில்லை வளைத்து அக்ஷய தூணீரத்திலிருந்து அமோக சரங்களை எடுத்துத்தொடுதது எதிரிலுள்ள மரங்கள் மலைகள் முதலியனவற்றை நொறுக்கி மிக அருமையான ஓர் வழியைக்காட்ட அவ்வழியே சுபத்திரை ரதத்தை வேகமாய்ச் செலுத்தினள். அன்றிரவு அர்த்தராத்திரிப் பொழுதில் கடோத்கசன் என்னும் அசுரன் வசிக்கும் கானகம் வந்து சேரவே அங்குள்ள வனம் பாதுகார்க்கும் அசுரப்படைகள் அவ்வனமழிவதை நோக்கி சினங்கொண்டு அபிமன்யுவின் ரதத்தைத்தேக்கி போர்புரிய வந்ததைக்கண்ட அவ்வீரன் சிலபாணங்களால் அவர்கள் கரங்களைத்துண்டித்தான் கைபோன தைத்தியர்கள் பயந்தோடி தங்களிறைவன் கடோத்கசனிடம் சென்று ஐயா! அசுரேஸ்வரனே! யாரோ ஒரு சிறுவனான நரன் ஓர் பெண்ணினால் செலுத்தப்பட்ட ரதமேறி நமது வனத்தை யழித்து எங்கள் கரத்தையும் முறித்தானென விண்ணப்பமிட்டார்கள். அதைக்கேட்ட கடோத்கசன் மிக்கக் கோபங்கொண்டு கர்ஜித்து சிம்மநாதமிட்டு பத்துக்கோடி சைனியங்களுடன் அபிமன்யு எதிரில் வந்து போர்புரிந்தான்.

அப்போது வீரசிகாமணியான விஜயன் பாலகன் அவனைக் கிஞ்சித்தேனும் லக்ஷியம் செய்யாமல் அவனைச் சூழ்ந்துள்ள அளவற்ற சைனியங்களையும் அமோகமான அஸ்த்திரசஸ்த்திரங்களால் நமன் வீட்டுவிருந்தாளிகளாகச் செய்தான். அதைக் கண்ணுற்று கடோத்கசன் பயங்கொண்டு மாயையால் ஆகாயத்தில் மறைந்து தனதாபத்துதவிக் கருவியாகிய சக்தியாயுதத்தை எடுத்துச் சுழற்றி அபிமன்யுவின் மார்பிலெறியவே அது அவன் மார்பைப் பிளந்து வதித்து பிறகு கடோத்கசன் கரமடைந்தது தனதெதிரியான பாலகனிறந்ததை யறிந்து கடோத்கசன் தனதரண்மனை புகுந்தான்.

நடுநிசியில் அக்கானகத்தில் உயிர்துறந்து வீழ்ந்த அபிமன்யுவைப் பார்த்து சுபத்திரை தாங்கொணாத்துயரக்கடலில் மூழ்கி அவனது காயத்தை மடியில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு கல்லுங் கரையுமாறு ஆரவாரமிட்டுப்புலம்பிக் கதறி மூர்ச்சை போட்டுப் பாறில் வீழ்ந்தாள். இதையறிந்த அம்புஜாக்ஷன் நிஜரூபத்தை

மறைத்து பராசக்தி உருவங்கொண்டு சுபத்திரை முன்னிலையில் தோன்றி தட்டி எழுப்பி அவளுக்கபயம் கொடுத்து ஏ சுபத்திரே! நீ கொஞ்சமேனுமஞ்சவேண்டாம். இதோ என் கையில் சொண ர்ந்த அமிர்தகடத்தில் உன திருகைகளையும் நனைத்துக்கொள். உன் வலதுகையால் அபிமன்யுவைத் தடவிக்கொடுத்தாலுடனே பிழைத் தெழுந்து விடுவான். மற்றொரு கரத்தை இவனைப் போலுள்ளவ னிடத்தில் இம்மாதிரி உபயோகித்தால் அவனும் பிழைப்பானென் றருளி சுபத்திரை கரங்களை அமிர்த கடத்தில் நனைக்கச் செய்து மறைந்துவிட்டாள். உடனே சுபத்திரா தேவி தன் வலது கரத் தால் அபிமன்யுவினங்கத்தைத் தொட்டமாத்திரத்தில் அவன் தூங்கி விழித்தவனைப்போல் ஜடுதியிலெழுந்து யுத்த ஸன்னத்தனு யிருப்பதைப் பார்த்த அரக்கரில் சிலர் அதிவிரைவாயோடி கடோத்கசனிடம் வீரனான பாலகன் பிழைத்தானென்றும் யுத்த ஸன்னத்துடனிருப்பதையும் தெரிவித்தனர்.

இதனைச் செவியுற்ற கடோத்கசன் இது என்ன ஆச்சரியம் நம் சக்தியாயுதத்தாலடிபட்டவனும் பிழைப்பதுண்டா! என்று எண்ணி வீராவேசங்கொண்டு அந்த இளஞ்சிங்கத்தோடு மறு முறை யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டான் அப்போதவன் தாயான ஹிடும்பி அவனை வழிமறித்து எனதாவியே! உனது சக்திபாலடி பட்டவன் பிழைத்ததுண்டா! இக்குமாரன் பிழைத்ததாலே தெ ய்வ பலம் வாய்ந்தவன் போல் தோன்றுகிறதல்லவா! தெய்வபல முள்ளவன் ஒருக்காலும் தோல்வியடையமாட்டான். ஆகையால் நீ அவ்வீரகுமாரனோடு போர் புரியவேண்டாம். மேலும் அவன் மூர்த்தி சிறிதாயிருந்தாலும் கீர்த்தியிலளவற்றவனாகக் காணப்படு ான். தவிர இவ்வனத்தில் அளவற்ற அரக்கப்படைகளால் சூழப் பட்டிருந்த உன்னை ஒண்டியாக்கிவிட்டான். அகிலர்களையும் ஹ தம் செய்துவிட்டான். உன்னுடன் தொடர்ந்துவர ஒரு சேவகன் கூட மிகுதியில்லை. ஒருக்கால் நீ அவனால் போரில் வெல்லப்படு வாயேயாகில் அச்செய்தியை ஓடி வந்து என்னிடம் சொல்லக்கூட யாருமில்லையே! என்றுரைத்த தாயைப்பார்த்து கடோத்கசன் மறு மொழியுரைத்தான்.

"என் தாயே!" ஆதியில் யான் ஈஸ்வரனைத்தவத்தால் வரவழைத்து எனக்கு வயது எவ்வளவென்று கேட்டேன். அதற்கு ஈசன் அடே! கடோத்கசா! உன் வீட்டு வாசலில் இரண்டு பனை மரங்கள் நிற்கின்றன. அவைகள் முறிந்து விழுந்தால் உன் ஆயுள் முடிவாகி விட்டதென்று எண்ணிக்கொள் என்று சொல்லி மறைந்தார்" ஆனதால் ஏ அன்னையே? நீ இப்பனை மரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டேயிரு. இதுகள் முறிந்து விழுந்தால் என் ஜீவன் போய்விட்டதென்று தீர்மானித்துக்கொள் என்று தன தன்னையிடம் உறைத்து விறைவாக அபிமன்யுயிருக்குமிடம் வந்து அவனோடு யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தான். வீரசிங்கமான விஜயன் புத்திரனும் அவனைக்கண்டு மிக்க கோபங்கொண்டு வாசுதேவன் திருவடிகளை மனதில் தியானித்து அமோகமான ஓர் அஸ்திரத்தை வில்லில் தொடுத்து கடோத்கசனை நோக்கி பிரயோகித்தான் அது ஒரு நிமிஷத்தில் அரக்கன் மார்பைப்பிளந்து அவனுயிரைக் கவர்ந்தது. அடையாளமான பனைமரங்களும் முறிந்து விழுந்தன. அதைக்கண்ணுற்ற ஹிடும்பி ஒகோ! மோசம் வந்ததே! நமது அருமை மைந்தனுயிக்கபாயம் நேரிட்டது போல் தோன்றுகிறதே! என்று அலரிப்பதரிச்சிதரிப்பத்து திக்கும் பிரதித்தொனிக்கும்படி ஆரவாரமிட்டுக்கொண்டு பூமி நடுங்கும்படி தாவி ஓடி வந்து கடோத்கசன் விழ்ந்து கிடக்கும் ரணகளம் வந்து புலம்பினள்.

அப்பா என்னருமை மகனே! போர் புரியப்போகாதேயென நான் பன்முறை சொல்லியும் அதை கேளாமல் வந்து உனதுயிரை பறிகொடுத்தாயே! உன்னை விட்டு இனி நானெப்படி உயிர் தரிப்பேன்! உன் பிதாவான பீமஸேன மகாராஜா இங்கு வந்து எங்கே என்னருமை மைந்தனெனக்கேட்டடால் நானென்ன பதில் சொல்லுவேன். ஆ தர்மநந்தனு? ஆ பீமசேனு? ஆ அர்ச்சுனு? ஆ நகுலா! ஆ சகாதேவா! நீங்களாவது இச்சமயம் இங்கு வந்து உங்கள் பாலகனைக் காப்பாற்றக்கூடாதா என்று சொல்லிப் புலம்புவதைக்கேட்ட் சுபத்திரை இதென்ன ஆச்சரியம்! யாரோ ஒரு அரக்கிநம் பர்த்தாமுதலாவர்கள் பெயரைச்சொல்லிப்புலம்புகிறளே அவர்களுக்கும் இவளுக்குமென்னசம்மந்தமோ! ஒன்றும் தெரியவில்லையே! இருக்கட்டும் மெள்ள சமீபத்தில் சென்று விசாரிப்

போமென்றெண்ணி சுபத்திரை அவளருகில் வந்து வினவுகின்றாள்.

அம்மா அரக்கிநீயார்! உனக்கும் பாண்டவர்களுக்குமென்ன சம்மந்தம்? நீ அவர்கள் பெயரைக்கூவிப்புலம்பக்காரணம்யாது? இதனுண்மையை நீ தெரிவிப்பாயாகில் யான் உன் மைந்தனைப் பிழைப்பிப்பேன் என்ற சுபத்திரையின் வாக்கியத்தைச் செவியுற்ற ஹிடும்பி அம்மா யான் பீமசேனமகாராஜாவின் மூத்தமனைவி என் பெயர்ஹிடும்பி அவரனுக்கிறகத்தால் எனக்குப்பிறந்த மைந்தனிவன் என்று சகலவிர்த்தாந்தங்களையும் சொல்ல அதைக்கேட்டு சுபத்திரை மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு அவளிடம் தன்விர்த்தாந்த முற்றும் தெரிவித்து கடோத்கசனை தனதிடது கரத்தால் ஸ்பரிசிக்க அவன் பிழைத்தெழுந்து யுத்தத்துக்கெழ அவனை ஹிடும்பிதடுத்து ஏ மைந்தா! அந்த குமாரன் உனது தம்பி அபிமன்யு இந்தம்மாள் உனது சிறியதாய் சுபத்திராதேவி என்றுரைக்கக் கடோத்கசன் சுபத்திரையை வணங்கி அவர்கள் கோரிவந்த விஷயத்தை விசாரித்தறிந்து சுபத்திரையைப்பார்த்து செப்பலுற்றான்.

அம்மா! என் சிறியதாயே! உங்கள் மனக்கோரிக்கையை நினைந்து கவலை கொள்ளவேண்டாம் நாளை காலைக்குள் அதேவத்ஸலையை எனது தம்பியான இந்த அபிமன்யுவுக்கு விவாகம் செய்து வைக்கிறேன் என்று சொல்லி அந்தரிக்ஷத்தில் அறுபத்தாறுகோடி அரக்கர்களுடன் கூடியிருக்கும் தன் மாமா ஜாங்கிலியை உறக்கக் கூவியழைத்தான் உடனே ஜாங்கிலி அளவற்ற அரக்கர்களுடன கடோத்கசன் முன்னில் குதித்து தன்னையழைத்த காரணம் யாதெனவினவினான் அங்கு கடோத்கசன் மாமா ஜாங்கிலி இவள் என் சிறிய தாய் சுபத்திரா தேவி. இவன் என் தம்பி அபிமன்யு வீரன், என்று காண்பித்து அவர்கள் கோரிவந்த விஷயத்தையும் தெரிவித்தான் அதைக்கேட்ட ஜாங்கிலி அவர்கள் கோரிக்கையைக் கட்டாயம் பூர்த்தி செய்து வைப்பதாக சத்ய வாக்களித்து சுபத்திரையையும், அபிமன்யுவையும ஒரு நிமிஷத்திற்குள் துவாரகாபுரியினருகாமையிலுள்ள ரைவதபர்வதத்தினடிவாரம் சேர்த்து அவர்களைப்பாது காப்பதற்கு அரக்கர்களை காவலாளிகளாக நியமித்தனர். பிறகு கடோத்கசன் ஜாங்கிலி

இருவர்களும் ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் துவாரகா புரிக்குள் சென்று வாஸுதேவனரண்மனையைச்சார்ந்து ரகஸ்ய மாய் பகவானிடம சுபத்திரையும் அபிமன்யுவும் வந்திருக்கிருர் களென்றும் இனிநடத்தவேண்டியது தங்களுடைய அனுக்கிரக மென்றும் தங்கள் ஆக்ஞைப்படி நாங்கள் நடக்கிறோமென்றும் அறிவித்தனர் அதைககேட்டுக் கண்ணன் அந்தரங்கத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்டு அவர்களைப்பார்த்து ஆக்யாபித்ததென்ன வென்றால்: ஏ கடோத்கஜா ? ஏ ஜாங்கிலி ! நீங்களிருவரும் என் பக்தர்கள் ஆகையால் உங்களிஷ்டம் போல் அபிமன்யுவுக்கு விவாகம் செய்து வைப்போம். ஆனால் அது உங்களால்தான் முடியவேண்டும். முதலில் தந்திரமாய் ரேவதி தேவியினருகிலிருந்து நமது குழந்தை வத் ஸலையை சுபத்திரையிருக்குமிடம் சேர்த்து விடுங்கள் வந்திருக்கும் அரக்கர்களைக்கொண்டு என் அண்ணாவால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் கல்யாணப்பந்தலை அடியோடு பெயர்த்து வறையடிவாரம் கொண்டு சேருங்கள். என் சங்கல்பத்திற்கு விரோதம் செய்ய வந்திருக்கும் துரியோதனாதிகளை உங்களிஷ்ட்டம் போல் மானபங்கமடையச் செய்யுங்கள். இங்கிசியிலேயே நடக்கவேண்டிய விவாக மகோத் ஸவத்திற்கு தேவலோகமிருந்து சகலசாமக்கிரியைகளையும் தேவர் களையும் வாத்தியங்களையும் வரவழைத்து என்னிடம் தெரியப்படுத் துங்கள். பின்பு நான் ருகமணிதேவியுடன் அங்குவந்து விவாகத்தை நடத்திக்கொடுக்கிறேனென்றுக்யாபித்தார்.

பிறகு அவ்விருவரும் பகவானிடம் விடைபெற்று தங்கள் சைனியங்களுடன் புறப்பட்டு பலராமர் தயாரித்திருந்த கல்யாணப் பந்தலை அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து ரைவதபர்வதத்தடிவாரத்தில் நாட்டி மாயாவிகளானதனது சைனியங்களைக்கொண்டு பலராமர ரண் மனைக்கு முன்னாலமைக்கப்பட்ட கல்யாணக்கொட்டகையை விட அதிககாந்தியுள்ள கொட்டகையமைத்தார்கள். பிறகு கடோத் கசன் ஜாங்கலியிருவரும் முதல்தினமே ஹஸ்த்தினாபுரியிலிருந்து வந்திருக்கும் துரியோதன மகாராஜன் பட்டமகிஷியான பானு மதியின் தாதியாக வேடம்பூண்டு பலராம சக்கிரவர்த்தி மனைவி யாகிய ரேவதிஅம்மாள் அந்தப்புரம் சென்று அவளிடம் பின்வரு மாறு வணக்கமாய்த்தெரிவித்தனர்.

அம்மா எஜமானி! நாங்களிருவரும் பானுமதி அம்மாளின் தாதிகள். தங்கள் குழந்தை வத்ஸலேக்கு சம்மந்தியம்மாள் சில நகைகள் கொண்டுவந்திருப்பதாயும் அவைகளைப் போட்டுச்சரி பார்க்க வேண்டுமென்றும் சம்மந்தி பானுமதியம்மாள் வத்ஸலையை அழைத்துவரச்சொன்னாள் என்றும் உரைத்து அவளனுமதியின் பேரில் வத்ஸலையை அவ்விடமிருந்து ரைவத பர்வதத்தினடியிலிருக்கும் சுபத்திரையிடம் சேர்த்துவிட்டு தேவலோகம் சென்று இந்திரன் முதலான முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களையும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தேவரிஷிகளையும் யக்ஷகந்தர்வாதிகளையும் வரவழைத்து கல்யாணத்திற்கு வேண்டிய சகல சாமக்கிரியைகளையும் தயார் செய்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானிடம் சென்று சங்கதியைத் தெரிவித்தனர். இதைக்கேட்டு பகவானும் ருக்மணீ சமேதராக அங்குவந்து தனதருமைத்தங்கையையும் அபிமன்யுவையும் கண்டு குலாவி அபயந்தந்து வெகு விமரிசையாய விவாகத்தை விதிவத்தாய் நடத்திவைத்து தம்பதிகளை ஆசீர்வதித்து அங்குவந்துள்ள யாவருக்கும் தக்கபடி மரியாதை செய்தனுப்பி தாமொன்றுமறியாதவர் போல் ருக்மணியுடன் தனதரண்மனை சேர்ந்தார் ஜாங்கிலி கடோத்கசனிருவர்களும் சில இராக்கதர்களை ரைவதகிரியில் காவலாளிகளாகச்செய்து சிலர்களை ஆடையாபரணங்களாகவும் சிலர்களை அதுவிற்கும் ஸாவுகார்களாவும் அமைக்கச்செய்து துராத்மாக்களான துரியோதனுதிகள் தரித்திருக்கும் பழய ஆடையாபரணங்களை வாங்கிக்கொண்டு மாயையாலமைந்த புதிய ஆடையாபரணங்களை அவர்களுக்குக்கொடுத்து உபசரிக்கக் கட்டளையிட்டார்கள்.

பின்பு கடோத்கசன் மாயையால் வத்ஸலையுருவங்கொள்ள அந்த மாயா வத்ஸலையை தாதியுருவங்கொண்ட ஜாங்கிலி தனதிடுப்பில் தூக்கிவைத்துக்கொண்டு ரேவதியம்மாள் அந்தப்புரத்தில் கொண்டுவிட்டுத்திரும்பினுன் தனதருமைப்புதல்வியாகிய வத்ஸலையைக்கண்ட ரேவதி அவள் போய்வந்த சமாசாரத்தை விசாரித்து அம்மா வத்ஸலே ஏன் உன்முகம் வாட்டமாயிருக்கிறது உனக்கு யாது விருப்பமென, அதற்கு அம்மாயாவத்ஸலே அம்மா! எனக்கு ரொம்பபசியாயிருக்கிறது அதனுல்தான் என் முகத்தில் வாட்டம் காணப்படுகிறது எனக்கிஷ்டமான வஸ்த்துவை புசிக்கவேண்டும்

மெனக்கேட்க தாயாகிய ரேவதி பாகசாலையிலுள்ள பரிசாரகர்களை யழைத்து ஓ சுயம்பாகிகளே! நம் அருமைமகளை உள்ளேயழைத்துச்சென்று அவள்விரும்பும் உண்டிகளையளித்துப் பசியாற்றி இவ்விடம் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்களென்று ஆக்யாபித்தாள்

அவர்கள் அவ்வண்ணமே அந்த வத்ஸலையை பாகசாலைக்குள் அழைத்துச்சென்று அம்மாவத்ஸலே! உன் பசியாற்றிக்கொள்ள யாது விருப்பமென அவ்வத்ஸலை அவர்களைப்பார்த்து நீங்களெல்லோரும் வெளியில்போய்விடுங்கள் நானே எனக்கு விருப்பமானதையெடுத்துப் புசித்துவருகிறேன் என்று சொல்லி சுயம்பாகிகள் அனைவரையும் வெளியில்தள்ளி கவாடபந்தனம் செய்து தாளிட்டு உள்ளே தன் சுயரூபமெடுத்து அங்கு பாகம் செய்து குவிகதுவைத்திருக்கும் அன்னகூடங்களையும் சாகபாகாதிகளையும் பக்ஷியபோஜ்யாதிகளையும் ஒன்று கூட்டி உருட்டி இரண்டு கவளமாகச்செய்து புசித்து அதிலும் பசியடங்காததால் பாகத்துக்குரிய சாமான்கள் வைத்திருக்கும் உக்ராண அரைக்குள் புகுந்து அங்குள்ள பண்டங்களையும் புசித்து விக்கலெடுத்து அங்கிருக்கும் கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தையெல்லாம் குடிதது பசியாற்றிக் கொண்டு முன்போல் வத்ஸலை உருவத்தோடு கதவைத்திறந்து வெளியில் வந்து தனதன்னையிடம் சென்று அம்மா! கொஞ்சம் பசிதீர்ந்ததென்றுரைத்தாள் அப்பெண் வெளிவந்தபிறகு உள்ளே சென்ற சுயம்பாகிகள் பாகம் செய்து வைத்திருந்த அன்னகூடங்களையும் பாகம் செய்யத்தயாராய் வைத்திருந்த சாமக்கிரியைகளையும் காணுமல் திடுக்கிட்டு இதென்ன பெண்ணு! பேயா? என்னமோ தெரியவில்லையேயென்று யோசித்து ஒன்றும் தோன்றுமல் உட்கார்ந்து விட்டார்கள்.

மறுநாட்காலையில் துரியோதனுதிகள் விடியற்காலையிலெழுந்திருந்து தங்கள் விடுதியில் லக்ஷ்ணனுக்கு விருதாதிகளை ரொம்ப விமரிசையாய் நடத்தி தனதருமை மைந்தனுக்குப் பரதேசிகோலமிட்டு புறப்படலாமாவென்றும் அங்கு கல்யாணமண்டபத்தில் பலராம சக்ரவர்த்தியின் சமயம் எப்படியிருக்கிறதென்று தெரிந்து வாருமென்று தமது குல புரோகிதரையனுப்பினுர்கள் அவர் அங்

கிருந்து புறப்பட்டு கல்யாணமண்டபத்துக்குப் போகும் வழியில்
புதிதாயமைந்துள்ள ஆடையாபரணக்கடைகளில் விளங்கும் பள
பளவென்று ஜ்வலிக்கும்பட்டு பீதாம்பரம் சாதராபனுர்ஸ், மகமல்,
சால்வைகள் முதலிய ஆடைகளையும் நவரத்னகஜிதமான மகுட
குண்டல கேயூர கங்கணாங்குளியக முதலியவாபரணங்களையும்
கண்டு களித்து பிரமித்து நிற்பதை வியாபாகளான இராக்கதர்கள்
கண்டு அவரைக்கூப்பிட்டு உட்கார வைத்து தாங்கள் துரியோத
னாதிகளான சம்மந்திகளுக்கு மரியாதைசெய்வதற்காக பலராம
சக்ரவர்த்தியின் உத்திரவின்பேரில் கடைகள் வைத்திருப்பதாயும்
பழய ஆடைகளைக்கொடுத்தால் புதியவை தருவதாயும் தெரிவித்து
புரோகிதருக்கு புதிய ஆடைகளைக்கொடுத்து அனுப்பிககொடு
த்தார்கள் புரோகிதர் மூலம்சங்கதியைத் தெரிந்துகொண்ட துரி
யோதனாதிகளும் கடைக்குவந்து புதிய ஆடைகளைத்தரித்துகொ
ண்டு அஷ்டாதசவாத்யகோஷங்களுடன் கலியாணமண்டபம் வந்து
சேர்ந்தார்கள் பலராம சக்ரவர்த்தி அவர்களை யெதிர்கொண்டழை
த்து சபைசேர்ந்து ஆசனம் கொடுத்து மிகஉபசாரத்துடன் வீற்றி
ருக்கச்செய்து குழந்தை வத்ஸலையை சபைக்கழைத்து அபிமன்யு
விற்கும் வத்ஸலைக்கும் மாலைமாற்ற ஆரம்பித்தார் அப்போது துரி
யோதன மகாராஜன் மைத்துனன் லக்ஷணனை தோளில் தூககினான்
வத்ஸலைக்கு மாமா இல்லாததால் அவளையார் தோளெடுக்கிற
தென்று யோசிக்குங்கால் சீக்கிரம் விவாகத்தைமுடிக்கவேணு
மென்று ஆவல் கொண்ட சகுனி மகாராஜன் நான் தான்
எல்லோருக்குமே சகுனி மாமா! நானே வத்ஸலையைத்தோளில்
தூக்கிக்கொள்ளுகிறேன் என்றுரைத்து அவ்வத்ஸலைக்குத்தோள்
கொடுத்து மாலை மாற்றத்துடங்கும்போது அம்மாயா வத்ஸலை
மலையைப்போல் கனம் வகித்து அச்சகுனியை இடுப்பு முறித்து
கீழே விழச்செய்தாள். அதைக்கண்ட துரியோதனாதிகள் ஓடி
வந்து மாமா! இதென்ன! ஏன் மயக்கம் போட்டுக்கீழே விழுந்தீர்
கள், எழுந்திருங்களென்று சொல்லி ஆஸ்வாசப்படுத்தினார்கள்
பிறகு இருவரையும் கீழே நிறுத்தி மாலை மாற்றிக்கல்யாண மண்ட
பத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் எதிரில் நிறுத்தி இருவருக்கும் நடுவில்
பட்டினால் மறைத்து பூசுரர்கள் உறக்க மங்களாஷ்டகம் சொல்ல

ஆரம்பித்தார்கள். அப்போது வத்ஸலையுருவங்கொண்ட மாயாவியான கடோத்கஜன் லக்ஷணன் கண்ணுக்கு மாத்திரம் தன்னை கருங்குரங்கு போல்தோன்றும்படிசெய்து பயமுறுத்தி கால்கட்டைவிரலை ஈட்டியைப்போலுருவம் செய்துகொண்டு லக்ஷணன் துடைகளிரண்டிலும் ரத்தம் பீரலிக்கும்படி குத்தினான். அவ்வேதனையைத்தாங்கமுடியாமல் லக்ஷணனும் உறக்கக்கத்தினான். பீஷ்மாதிகள் அவ்வழுகை குரலைக்கேட்டு இதென்ன! கல்யாணப்பிள்ளை கதறுகிறானேயென்று கவனிக்கும்போது கடோத்கசன் சுயரூபங்கொண்டு தன் மாமாவான ஜாங்கவியையும் மற்ற அரக்கர்களையும் கைதட்டிக்கூவியழைத்தான். ஆடையாபரண ரூபம் கொண்டு துரியோதனாதிகளங்கத்தில் விளங்கும் அரக்கர்கள் நிஜரூபங்கொண்டு அவர்கள் துடையைக்கிள்ளியும் காதுகளைக்கடித்தும் கழுத்தைப்பிடித்து நெருக்கியும் ஹிம்சை செய்து தனித்தனியே கீழே குதித்தார்கள் அப்போது துரியோதனாதிகள் நிர்வாணிகளாகி வெட்கத்தால் தலை குனிந்து கட்டிக்கொள்ள கந்தைகூட கிடைக்காமல் அங்குள்ள ஓர் இருட்டறைக்குள் ஓடி ஒளிந்தனர் அப்போதங்கு கல்யாணப்பந்தலையும்காணோம் தனது புதல்வியான வத்ஸலையையும் காணாமல் பலராமசக்ரவர்த்தி இது என்ன! நமதுதம்பி கண்ணனனுமதியின்றி ஆரம்பித்த கல்யாணம் பேய்க்கூத்தாய் முடிந்ததென்றெண்ணி நம் செல்வப்புதல்வியாகிய வத்ஸலை இப் பேய்க்கூட்டத்தில் எங்கு அகப்பட்டுக்கொண்டு பரிதபிக்கிறாளோவென்று அவளை எங்கு தேடியும் அகப்படாமல் விரைவாய் வாரிஜாக்ஷனை வாஸுதேவன் சந்நதியடைந்து பிரபோ! வாஸுதேவா! உனது சம்மதமின்றி செய்யத்துடங்கிய இக்காரியம் கேலியாய் முடிந்ததே. உனதபிமதம்போலவே அந்த அபிமன்யுவுக்கே எனதருமை குழந்தையைப்பாணிக்கிரஹணம் செய்து கொடுக்கிறேன். அவளெங்குற்றாளோ அறிகிலேனென்று தெரிவித்தார். அதைக்கேட்டவாஸுதேவன் அப்போதுதான் அவைகளைத்தெரிந்து கொண்டவர்போல் அபிநயித்து தனதண்ணாவின் மூலம் நடந்த சகல சங்கதிகளையும் தெரிந்துகொண்டு "அண்ணா! இதென்ன ஆச்சரியம்! அப்படியானால் அவர்களிருப்பிடம் சென்று அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அவமானம் தீரும்படி ஆளுக்கோர் கௌபீனமாவது தந்து

அவர்கள் மானத்தைக்காப்பாற்றி பின்பு நம் குழந்தையைத்தேடிச் செல்லுவோம் என்று சொல்லி தனதண்ணுவுடன் துரியோதனுதிகள் ஒளிந்திருந்த இருட்டரை சென்று ஆளுக்கோர் கௌபீனம் தந்து அவர்களை ஹஸ்தினபுரம் அனுப்பிக்கொடுத்தார்.

பின்பு பகவான் பலராமருடைய சோகத்தையாற்றி நாரதர் முகமாக வத்ஸலேயிருக்குமிடத்தையும் வத்ஸலாவிவாகமானதையும் தனதண்ணுவுக்குத் தெரிவிக்க பலராமசக்ரவர்த்தி மிகுந்த சந்தோஷங்கொண்டு ரைவதகிரியடிவாரத்திலமைத்திருக்கும் கல்யாணமண்டபம் வந்து அங்கு தன் புத்திரியும் அபிமன்யுவும் கல்யாணகோலாகலத்துடனிருப்பதைக்கண்டு சந்தோஷங்கொண்டு அஷ்டாதசவாத்ய கோஷங்களோடு தனதரண்மனைக்கு அழைத்துவந்து விமரிசையாய் ஊஞ்சல் நலுங்கு முதலியன நடத்திக்கண்ணுரக்கண்டு களிகூர்ந்து பகவானைப்பார்த்து கிருஷ்ணு! நான் முன் கொடுத்த வாக்கை சத்தியமாய் நிலைபெறச்செய்தாயே! என் பாக்யமே பாக்யமென்று புகழ்ந்தார்.

பிறகு ஜெகத்பதியானவாஸுதேவன் நாரதர் கடோத்கசன் முதலானவர்களுக்குத் தக்கமரியாதை செய்து அவரவர்களிருப்பிடத்திற்கனுப்பினர்.

இவ் வத்ஸலா கல்யாணக்கதையைக் கேட்போரும் படிப்போரும் எழுதிளுேரும் சகலவிதமான கவலைகளின் நிவர்த்தியையடைந்து கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் பூர்ணுனுக்கிரகம் பெற்று நித்யானந்தத்தையும் நித்யமங்களத்தையும் ஐகிக ஆமுஷ்மிக சுகங்களையுமடைவார்களென்று ஜய்முனி மஹரிஷி ஜனமேஜய மகாராஜனுக்குரைத்தார்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

வத்ஸலா கல்யாணக்கதைச் சுருக்கம்

முற்றுப்பெற்றது.

வத்ஸலா கல்யாண தாமஸித்தாந்த நிருபணம்.

(1) பிரதமபதம்—காபி—ஆதி.

𑌸𑌾𑌧𑍁𑌕𑍇 𑌸𑌂𑌗𑌤𑌰𑍋 (𑌮𑌨𑍁𑌜) 𑌰𑌜𑌤𑌮𑌦𑍂𑌰𑌕𑌰𑍋 (𑌸𑌾

𑌹𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌗𑌾𑌯𑌨 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑍂𑌜𑌨 𑌗𑍀𑌤𑌾𑌪𑌠𑌨𑌕𑌰𑍋 (𑌮𑌨𑍁𑌜)

𑌕𑌹𑌤𑌕𑌬𑍀𑌰 𑌸𑍁𑌨𑌭𑍈 𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌉𑌭𑌯𑍇 𑌸𑌾𑌰𑌸𑌮𑍈𑌨

(𑌮𑌨𑍁𑌜)

ஸாதுகே ஸங்கதரோ (மனுஜ) ரஜதமதூரகரோ (ஸாது)
ஹரிகுணகாயன ஆத்மாபூஜன கீதாபடனகரோ (மனுஜ) •
கஹதகபீர ஸுநபை ஸாது உடபயே ஸாரஸமைன(மனுஜ)

ஆகௌள கீர்த்தனாரம்பத்தில் கபீர்தாஸ் என்னும் ஸாது இந்தப் பிரதமபதத்தால் என்ன தெரிவிக்கிறார் என்றால்:-ஹே மனுஜ! மனுஷ்ய ஜன்மாவை அடைந்த வசேதன (ஸாதுகே ஸங்கதரோ) நீ எப்போதும் ஸாதுக்களின் ஸஹவாஸத்தை செய். (ரஜதும தூரகரோ) ரஜோகுணகார்யமான அகங்காரமமகாரத்தை தூரத்துக்கிவிடு. (ஹரி......கரோ) ஹரிகுண ஸங்கீர்த்தனம், பரமாத்மாவின் பூஜை, பகவத்கீதை பாராயணம் இவைகளைச் செய் என்று இந்த பிரதமபதத்தால் தெரிவித்தார். இதன் கருத்து என்னவென்றால், உலகத்தில் மனுஷ்யர்களுக்கு ஸத்ஸஹவாஸத்தாலேயே ஜன்மஸாபல்யம் உண்டாய்விடுமென்றும், அந்த ஸத்ஸஹவாஸமும் முன் ஜன்ம புண்யவசத்தால் தான் கிடைக்கக்கூடியதென்றும், ஆக்னேயபுராணததில் அகஸ்த்யர் அரிச்சந்திர மஹாராஜனுக்குத் தெரிவிக்கிறார்:—

𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌅𑌨𑍇𑌕𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌰𑍇𑌰𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌥𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌸𑌂𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌜 𑌸𑌾𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌵𑍈 ॥

அனேகஜன்மஸம்ஹிதை: புண்யைஸ்ஸத்ஸங்கதிர்பவேத்!
ஸத்ஸங்கத்யாபவேத் புண்ய கதாயாம்ச்ரவணேமதி: !
ஸத்கதாச்ரவணாத்பாபம் தரிவிதம் நச்யதி த்ருவம்!
சுத்யத்யபிமந: பும்ஸோ நிஷ்பாபஸ்ய நிருபோத்தம!
ஹ்ருதப்ஜே ச மனச்சுத்தௌ த்யாயதோ நாராயணஸ்வயம்!
ப்ரஸன்னோ நிஜஸாரூப்யம் கர்மாலப்யம் ததாதிவை !!

(கருத்து) அகஸ்த்யர் அரிச்சந்திர மகாராஜனுக்கு உபதேசிக்கிறார். "ஏ அரிச்சந்திரா! மனுஷ்யர்களுக்கு முன் ஜன்மாக்களில் செய்த புண்யத்தினால் தான் ஸாது ஸ்னேகம் கிடைக்கும். ஸாது ஸ்னேகத்தால் புண்ய கதாச்ரவணேச்சையும், அதனால் த்ரிவித பாபநிவிருத்தியும், மனச்சுத்தியும் ஏற்படும். சுத்தமான மனதுடன் பகவானைத் தியானித்தால் ஸ்ரீமன் நாராயணன் பிரஸன்னமாகி கர்மயோகத்தாலும் கிடைக்காத நிஜஸாரூப்யாதி முக்திகளை இவனுக்கு நிச்சயமாய் கொடுத்துவிடுகிறார்" என்று உபதேசித்திருப்பதால் (ஸாயுஜ்யே ஸம்ஶயோ) என்று உபதேசித்தார். தவிர கீதையில் அர்ஜுனன் பகவானிடம் (சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண...... ஸுதுஷ்கரம்) ஏ பிரபோ கிருஷ்ணா! சஞ்சலபாவமுள்ள மனதை எப்படி அடக்குகிறது அதன் விவரத்தை எனக்குத் தெரியச் சொல்லவேண்டும் என்றதற்கு பகவான் "அப்யாஸேந து கௌந்தேய......) ஏ அர்ஜுனா! மனது எப்போதும் ஏதாவது விஷயங்களில் ஸம்மந்தப்பட்டுதானிருக்கும். அதை அவ்விடத்திலிருந்து திருப்பி என்னிடத்தில் நிறுத்த அப்யாஸம் பண்ணவேண்டும். அப்படி அதை என்னிடத்தில் நிறுத்த முடியாவிட்டால் வேறு வழி சொல்லுகிறேன் கேள்" என்று வேறு இடத்தில் சொல்லுகிறார். ஸங்கஸ்ஸர்வாத்மனா த்யாஜ்யஸ்ஸ சேத் கர்த்தும் நஶக்யதே।
ஸஸத்பிஸ்ஸஹ கர்த்தவ்யஸ்ஸதாம் ஸங்கோஹி பேஷஜம் ॥

அதாவது துர்விஷயங்களில் ஸம்மந்தத்தை ஸர்வவிதத்திலும் விட்டுவிடவேண்டும். அப்படி முடியாவிட்டால் ஸாதுக்களின் சம்மந்தத்தால் துர்விஷய ஸம்மந்தமாகிற வியாதி தனக்குத்தானாக நிவர்த்தியாய் விடும்" என்றார். இதைப்பற்றி ஆசார்யபாதாள் மேல்படிகளுக்கு ஏறுவதற்கு ஸத்ஸங்கந்தான் காரணமாகும் என்று தெ

ரிவிக்கிருர். 𑌸𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌤𑍍𑌵𑌂 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌹𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌲𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇
ஜீவந்முக்தி: (𑌭𑌜𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌂)

ஸத்ஸங்கத்வே நிஸ்ஸங்கத்வம். நிஸ்ஸங்கத்வே நிர்மலதத்வம்!
நிர்மல தத்வே நிர்மோஹத்வம் நிர்மோஹத்வே ஜீவன்முக்தி:
(பஜகோவிந்தம்)

அதாவது ஸத்ஸஹவாஸம் உள்ளவனுல் மனஸ்ஸுக்கு இந்திரியாதி விஷயவாஸனையற்று அஹங்காரமமகாரமொழிந்து சித்தம் நிஸ்ஸங்கமடைந்துவிடும். நிஸ்ஸங்கத்தால் நிஸ்சலமான தத்வ ஞானமுண்டாகும் அதனுல் மோஹமடங்கிவிடும். மோஹமடங்கினுல் ஜீவன் முக்தி உண்டாய்விடும்" என்று சொல்லியிருப்பதால் மோக்ஷத்திற்கும் ஸாதுஸங்கம் முக்கிய காரணமானதால் (𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋 𑌨) என்று தெரிவித்தார் தவிற மோக்ஷமார்க்கத்தைக் கண்டு கொள்ளும் புத்தி சாஸ்திரங்களைப் படித்தாலும் விருதானுஷ்டானத்தாலும் உண்டாகாது. இவைகளை எல்லாம் அறிந்த ஸாதுக்களின் அனுக்ரஹத்தால் தான் உண்டாகும் என்பதை தியாகப்பிரும்மம் ஒரு கீர்த்தனையால் சொல்லுகிருர்:—

கீர்த்தனம் இராகம் சங்கராபரணம் ஆதி.

புத்திராது புத்திராது பெத்தல ஸுத்துலு வினக (புத்)
புத்திராது புத்திராது பூரிவித்யல நேர்ச்சின (புத்)

1 தாநய தனமுலசேத தர்மமெந்த யுஜேஸி
நாங்யசித்த பக்துல வாகம்ருத பானமு ஸேயக (புத்)

2. மானகபாகவதாதி ராமா யணமுலுசதிவின
மானுஷாவதார சரித மர்மஜ்ஞுலஜத கூடக (புத்)

3. யோக முலப்யஸிஞ்சின போகமு லெங்தோ கலிகின
த்யாகராஜநு துடௌராம தாஸுலசெலிமிஜேயக(புத்)

(கருத்து) த்யாகப்பிரும்மத்துக்கு நாரதஸ்வாமி தரிசனம் கிடைப்பதற்கு முந்தி பகவானிடம் கதருகிருர் ஏ ப்ரபோ! பெரியவாள் உபதேசமில்லாமல் புத்திவராது, வராது, அனேகம் விதைகளை கற்ற பெரியவாள் உபதேசமில்லாமல் புத்திவராது. (1) தன்

கைப்பொருளைக்கொண்டு எவ்வளவு தான தருமம் செய்தாலும், அன்ய சித்தர்களான பக்தாளின் வாகம்ருதபானம் செய்யாவிடில் புத்திவராது (2) பாகவதாதி புராணங்களென்ன, இராமாயணங்களென்ன, இவைகளைப்படித்து மனுஷ்யாவதாரம் செய்த பகவானுடைய சரித்திரத்தின் மர்மங்களை நன்றாய் அறிந்தவர்களுடைய கும்பலோடு சேராவிட்டால் புத்திவராது (3) யோகாப்யாஸம் செய்தும், அளவற்ற போகங்களோடும் கூடின த்யாகய்யரால் ஸ்துதிக்கப்படும் ராமதாஸர் கடாக்ஷம் பெறாமல் புத்திவராது" இவ்விதம் சொன்னதின் கருத்தாவது ஸாதுக்கள் ஸ்னேகத்தால் தான் புத்தி உண்டாகும் என்று தெரிவித்தார். தவிர தேவதைகளை விட சீக்கிரம், ஸாதுக்கள் பரிசுத்தம் செய்வார்கள். (நஹ்யம்மயானி தீர்த்தானி நதேவா ம்ருச்சிலாமயா: । தே புநந்த்யுருகாலேந தர்சநாதேவ ஸாதவ: ॥) அப்ஸ்வரூபமான தீர்த்தங்கள் பஹுகாலம் கழித்து சுத்தம் செய்கிறது. ம்ருத், சிலாஸ்வரூபங்களான மூர்த்திகளும் பஹுகாலம் கழித்து பரிசுத்தம் செய்யும். ஆனால் அந்த ஸாதுக்கள் கண்ணால் கடாக்ஷித்த மாத்திரத்திலேயே பரிசுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று அனேக சாஸ்திரங்களின் நிச்சயத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டு (ஸாதுஸேவாஸம்ஸயம் வரா) என்று தெரிவித்தார். ஸாதுக்கள் என்றால் யார் என்றாலோ (ஶாந்தா விமத்ஸரா: ஶாந்தா: ஸத்த்வநிஷ்டா நிராகாங்க்ஷா: । ஸம்தோஷவந்த: ஸந்தோ நாம ஸதாசிவதயாநா: ॥ ஸாதுக்கள் என்பவர்கள் எப்போதும் சாந்தர்களாகவும் நிர்மலமான சித்தமுள்ளவர்களாகவும், ஸ்ரீய: பதியை எப்போதும் சிந்திக்கிறவர்களாகவும், எல்லோரிடமும் வித்தியாஸமில்லாதவர்களாகவும் கௌரவமான மனதுள்ளவர்களாகவும், பூததயை உள்ளவர்களாயுமிருப்பார்கள். சாந்தகுணமென்பது என்னவென்றால். இந்திரியங்களின் வேகங்களை அடக்கி மனதை அதிலிருந்து திருப்பி ஆத்மஸ்வரூப விஷயத்தில் நிலைநிறுத்தி நிம்மதியாயிருப்பது தான். ஸாது லக்ஷணங்களில் இது முதல் குணம். இந்த சாந்தகுணமில்லாவிட்டால் எவ்வித சௌக்யமுமுண்டாகாது என்பதைத் தியாகய்யர்வாள் ஒரு கீர்த்தனையினால் தெரிவிக்கிறார்:—

(2) இராகம் ஸாம ஆதி.

ஶாந்தமுலேக ஸௌக்யமுலேது ஸாரஸதளநயந (ஶாந்)

தாந்துநிகைந வேதாந்துநிகைந (ஶாந்)

தாரஸுதுலுதந தாந்யமுலுண்டின ஸரோகுஜபதபஸம்பத கல்கின (சா)

ஆகமசாஸ்த்ரமு லன்னியுசதிவின பர்குகஸகலஹ்ரு த்பாவமுதெலிஸின (சா)

யாகாதிகர்மமு லன்னியுஜேஸின பாகவதுலனுசு பர்குகபேரின (சா)

ராஜாதிராஜ ஸ்ரீராகவத்யாக ராஜவினுதஸாது ரக்ஷகதனகுப (சா)

(இதன் கருத்து) ஹே ஸாரஸதளநயன! மனுஷ்யர்களுக்கு சாந்த குணமில்லாவிட்டால் ஸௌக்யம் கிடைக்காது ஷெ சாந்தகுண மில்லாமல் வேறு தாந்தனுயிருந்தாலும், வேதாந்தியாயிருந்தாலும், தார, ஸுத, தன, தான்யங்களுள்ளவனுயிருந்தாலும், ஜப தபஸம்பன்னனுயிருந்தாலும், வேதசாஸ்திராதிகள் கற்றவர்களாயிருந்தாலும், ஸகலசாஸ்த்ரஹ்ருதயங்களை நன்ருயறிந்தவர்களானுலும், யாகம் முதலானவைகளை செய்தவர்களானுலும் பாகவதரென்று பெயருள்ளவர்களானுலும், ஏ ராஜாதிராஜ! ஏத்யாகராஜ வினுத, ஹே ஸாது ரக்ஷக! தனக்கு சாந்தகுணமிருந்தால் தான் ஸௌக்கியம் ஏற்படும் என்று இந்த கீர்த்தனத்தால் தெரிவிக்கார். ஆகையால் ஸாதுக்கள் எப்போதும் சாந்தகுணமுள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் தவிர ஸாதுக்கள் தங்களை ஆச்ரயித்தவர்களை, தங்களைப்போல் ஸாதுக்களாகச் செய்துவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு ஏதேனும் விபத்துநேர்டுமானுல் ஸாதுக்கள் தங்கள் தேகத்தையும் விட முயற்சி செய்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவார்கள். இதை பர்த்ருஹரியில் அருமையான திருஷ்டாந்தத்துடன் தெரிவிக்கிருர்.

ஶ்லோகம்

க்ஷீரேணாத்மகதோதகாய ஹி குணா: தத்தா: புராதேகி-
லா: க்ஷீரோத்தாபமவேக்ஷ்ய தேந பயஸா ஸ்வாத்மா க்ருஶாநௌ ஹு-
த: । கந்தும் பாவகமுந்மநஸ்ததபவத் த்ருஷ்ட்வா து மித்ராபதம் யு-
க்தம் தேந ஜலேந ஶாம்யதி ஸதாம் மைத்ரீ புநஸ்த்வீத்ருஶீ ॥

க்ஷீரேணாத்மகதோதகா யஹிகுணா: தத்தா: புராஸ்தேகிலா: க்ஷீரோத்தாப மவேக்ஷ்யதேனபயஸா ஸ்வாத்மாக்ருசானௌஹுத:! கந்தும் பாவக முன்மனா ஸ்ததபவத் த்ருஷ்ட்வா துமித்ராபதம் யுக்தம் தேன ஜலேன சாம்யதி ஸதாம் மைத்ரீ புனஸ்த்வீத்ருசீ!!

(கருத்து) முதலில் பால் தன்னை அடைந்த ஜலத்திற்கு தன்னைப் போல் வெளுப்பாகவும் ருசியுள்ளதாகவும உள்ள குணங்களைக் கொடுத்து தன்னோடு சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது பாலை வாங்கின ஜனங்கள் பாலில் ஜலம் கலந்திருக்கிறது என்றெண்ணி அடுப்பில் வைத்துக் காய்ச்சுகிறார்கள். அப்போது ஜலம் சுண்டிப்போகிறது. அதை வர்ணிக்கிறார். (க்ஷீரோத்தாபம்......ஹுத:) பாலை அடுப்பில் வைத்துக்காச்சின உடனே அதுடன் சேர்ந்த ஜலம் அதைப் பார்த்து "ஓஹோ! நம்மை சேர்த்துக்கொண்டபடியால் இந்தப் பாலுக்கு இவ்வளவு கஷ்டம் வந்துவிட்டதென்றெண்ணி அந்த ஜலம் தன் தேகத்தை அக்னியில் ஹோமம் செய்துவிடுகிறது. அதாவது பாலைக்காச்ச காச்ச, ஜலமற்றதாய் விடுகிறது. பிறகு ஜலமில்லாத பால பொங்குகிறது அப்போது கொஞ்சம் ஜலத்தைத் தெளித்தால் பொங்காமல் அடங்கிவிடுகிறது. இதை வர்ணிககிறார். (கந்தும்......த்ருதி) அந்தப் பாலானது தன் மித்ரனை ஜலம் விபததை அடைந்ததைப் பார்த்து தானும் அக்னிப்ரவேசம் செய்யவேண்டுமென்று கிளம்பிற்று அப்போது கொஞ்சம் ஜலத்தை பொங்கும் பாலில் தெளித்தால் அந்த பால், "நம்முடைய ஸ்னேகிதனை ஜலம் வந்துவிட்டதென்று அக்னியில் விழாமலிருந்து விடுகிறது. (ஸதாம்மை......சீ) ஸாதுக்களை நாம் ஆசரயித்துவிட்டால் நம்மையும் தங்களைப்போல் செய்துவிடுவார்கள். நமக்கு ஏதேனும் விபத்து வந்தால் தங்கள் தேகத்தைவிட்டாவது நம்மைப் பாதுகாப்பார்கள் என்னும் தத்வத்தை இந்த திருஷ்டாந்தத்தால் நமக்குத் தெரிவிததார். ஆகையால் (ஸாது ஸங்கெ ஸம்வயயெ) என்று தெரிவித்தார். மேலும் ஸாதுஸங்கத்தால் அசேதனர்களுக்குக்கூட வாக்கில் நயவசனம் முதலான குணங்களும் துஷ்டர்கள் ஸஹவாஸத்தால் வாக்கில் நிஷ்டூரவசனமும் உண்டாகும். இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு கதையுண்டு. அது என்னவென்றால்:—

காட்டிலிருந்து ஒரு வேடன் 2 பச்சைக்கிளிகளை பிடித்துக் கொண்டு, பட்டிணத்தில் விற்ருன். அதில் 1 கிளியை பைராகி ஒருவனும், மற்றதை புராணபாவாவும விலைக்கு வாங்கினார்கள். பைராகியிடம் வளர்ந்து வந்த கிளிக்கு அவன் பேசுவது போல் வார்த்தை பழகிற்று. புராணபாவாவிடம் வளர்ந்து வந்த கிளிக்கு அவர் பேசுவது போல் நயமான வார்த்தை பழகிற்று. இது இப்படி இருக்க, ஓர்தினம் இரவில் அவ்வூர் அரசன் நகரசோதனைக்குப் புறப்பட்டு வரும்போது தற்செயலாய் பைராகி மடம்போனதும் வாசலில் கூண்டில் இருந்த கிளிராஜாவைப் பார்த்து 'ஸவெ| ப ஹாஹெஷா! ஸ நாஜீ। ஸுஜுரஉஷாஹெஹ। அடேபாஞ்சோத் உள்ளே போகாதே! யாருடா அவன் உள்ளே போகாதே" என்று சொன்ன கிளியின் வார்த்தையைக்கேட்டு மகாராஜா கோபத்துடன் அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டு வெளியில் போகும்போது தற்செயலாய் புராணபாவா வீட்டினருகிற் சென்ருர் அப்போது அந்தக்கிளி "ஊஹாராஜ। ஸூமதவ்யம்। ஸூஸநவரெ உவவிஶதா। பௌராணிகஃ ஸுதெஃ ஹ॒ஜெ। ஸூமதிஷ்ட்தி। க்ஷணமாத்ரம் உவவிஶதா। ஹ்ஷிவதிஃ வஜ்ஜ்யஃ கில। "மகாராஜனே வரவேண்டும் இந்த உயர்ந்தபீடத்தில் உட்காருங்கள். பௌராணிக பாவா உள்ளே சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிருர். க்ஷணிககாலம் உட்காருங்கள். தாங்கள் நிற்கக்கூடாது. மஹாராஜா பூஜ்யாள் அல்லவா!" என்னும் இந்தக்கிளியின் வார்த்தையைக் கேட்டு மஹாராஜா சந்தோஷப்பட்டு தன் பிரதானியைக்கூப்பிட்டு "ஏ ப்ரதானி! முதலாவது கிளியை சிரச்சேதம் பண்ணிவிடு இரண்டாவதான இந்தக்கிளிக்கு விசேஷ பகுமானம் செய்" என்று அரசன் உத்திரவு செய்ததைக் கேட்ட இரண்டாவது கிளி மஹாராஜனிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தது.

ஶ்லோகஃ

மாதாவ்யேகா பிதாப்யேகோ மமதஸ்ய பக்ஷிணோ: |
அஹம் முனிபி: ஆநீதஸ்ஸ ச நீதோ கவாஶநை: ||

கவாசனானம் நச்ருணோமிவாக்யம் அஹம்ஹிராஜன் விதுஷாம் வசாம்ஸி !
தஸ்யதோஷோ நசமத்குணோவா ஸம்ஸர்கஜாதோஷகுணாபவந்தி !!

(கருத்து) "ஏ மகாராஜனே! பைராகியினிடம் உள்ள கிளியும் நானும் காட்டில் ஓர் இடத்தில் பிறந்தோம். ஒருவேடன் எங்களைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்து எங்களில் ஒன்றை அந்த பைராகியிடமும் என்னைப் பௌராணிக பாவாவிடமும் விற்றுவிட்டான். எங்கள் இருவர்களுக்கும் சேர்க்கைக்குத் தகுந்தபடி வாக்கும் ஏற்பட்டது அந்தக்கிளி மாம்ச புக்குகளின் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களைப்போல் பேசிற்று. நான் (மவாமு...லி) அவ்விதம் மாம்சபுக்குகளிடம் இல்லாமல் வித்வான்களுடைய பழக்கத்தில் இருந்துவந்தேன். ஆகையால் நான் இவ்விதமாகத் தங்களைப்பார்த்து மரியாதையாகச் சொன்னேன். அந்தக்கிளி சொன்னது அதன் தோஷம் அல்ல. நான் இப்படிச்சொன்னது எனகுணமல்ல. உலகத்தில் தோஷமும் குணமும் சேர்க்கையினாலே ஏற்படுகின்றதல்லவா? ஆகையால் அதை தண்டிக்கக்கூடாது." என்று சொல்லி அந்தக்கிளியை ராஜகோபத்தினின்றும் விடுதலை பண்ணிவைத்தது. ஆகையால் துஷ்டர்களின் சகவாசம் செய்யாமல் சாதுக்களின் சினேகம் செய்தால் நல்லகுணங்கள் உண்டாகும் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு (ஸாயுகெஸஂவயரா) என்று தெரிவித்தார். சத் சகவாஸம் செய்தால் இன்னும் என்ன உன்னத பதவியைக் கொடுக்கும் என்பதை பிரதமபதத்தின் சரணத்தால் தெரிவிக்கிறார்.

இந்துஸ்தானி தோடி—ஆதி

ஹரிமரணமாயந ஞூதாவறிஜந மீதாவஂநகரோ
உந-ஜா (ஹ)

கஹதகஸீர ஸ-நவெபைஸாயு- உவஹயெஸாரஸஸெஉந
உந-ஜா (ஹ)

(கருத்து) ஏ மனுஜ! ஹரிகுண கீர்த்தனமென்ன, பரமாத்மாவின் பூஜை என்ன, கர்ம, பக்தி, ஞான யோகங்களைப்போதிக்கும் கீதா

பாராயணம் என்ன, இதுகளுடன் ஸாது ஸங்கம் செய். அதனல் (ரஜதமதூரகரோ) ரஜோகுண தமோகுண கார்யமான அஹங்கார, மமகார, மோஹாதிகளை தூர ஓடும்படி செய்துவிடு” என்று போதித்தார். இதனல் என்ன தாத்பர்யம் ஏற்பட்டதென்றல் துர்ஜனனுடைய ஸஹவாஸத்தால் ஒரு கிளிக்கு துர்குணம் ஏற்பட்டு இராஜதண்டனைக்கு உள்படும்படி நேர்ந்ததுபோல் துர்ஜன ஸஹவாஸம் செய்தால் பகவானுடைய அனுக்கிரஹம் நமக்குக்கிடைக்காது அப்போது அனேக கஷ்டங்கள் நேரிடும் ஆகையால் (𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍 । 𑌮𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌕𑌿𑌮𑌸𑍌 𑌨 𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ॥) அதாவது துர்ஜனன் கல்வி கற்றவனுயிருந்தபோதிலும் அவன் சினேகத்தைவிட்டு விலகவேணும். ஸர்ப்பம் நாகரத்னத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்தப்பாம்பு பயத்தைக் கொடுக்குமல்லவா! அது போல துர்ஜனனும் கெடுதலை விளைவிப்பார்கள். ஆனல் துர்ஜனனைவிட்டு எவ்வளவுதூரம் விலகவேண்டுமென்றல் (𑌶𑌕𑌟𑌂 𑌪𑌂𑌚𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌾𑌜𑌿𑌨𑌃 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍇𑌶𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇 ॥) அதாவது, வண்டியைக்கண்டால் ஐந்துமுழமும், குதிரையைக்கண்டால் பத்துமுழமும், யானையைக்கண்டால் ஆயிரமுழமும், விலகவேண்டும். துர்ஜனனைக் கண்டால், அவனிருக்கும் தேசத்தை விட்டே விலகிவிடவேண்டுமென்றர் இதனல் என்ன தீர்மானம் ஆகிறதென்றல் “துர்ஜன ஸஹவாஸத்தைவிட்டு ஸாதுஜன ஸஹவாஸம் செய்தால் ஐகிக ஆமுஷ்மிக ஸுகத்தைப்பெறலாம்.” துர்ஜன ஸஹவாஸத்தால் அனேக கஷ்டங்களும் அவமானமும் நேர்ந்துவிடும் என்று சொன்னதற்கு திருஷ்டாந்தமாக “துர்யோதனன் சகுனி சினேகத்தால் அவமானம் அடைந்தான்” என்பதைத் தெரிவிக்கும் ‘வத்ஸலா கல்யாணம்’ என்னும் சரித்திரத்தை எனக்குத் தெரிந்த மட்டிலும், ஒன்றுமறியாத நான் சொல்ல ஆரம்பித்தேன் என்ன தைரியம் கொண்டு ஆரம்பித்தேன் என்றல் (𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌾𑌪𑌃 𑌮𑍁𑌦𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌃...) (கிசோரஸ்ய) குழந்தையினுடைய (ஆலாப:) மழலைச்சொல்லானது (பித்ரோ:) தாய் தந்

ஷையர்களுக்கு (முதேபி) சந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதாக (பவதிகனு) இருக்குமல்லவா! அதுபோல் என்னுடைய உளர னும் அபிமானமுள்ள உங்களுக்கு ரஸிக்குமென்று நம்பிக்கையுடன் ஆரம்பித்தேன். என் வாக்கிலுள்ள தோஷங்களை தீதள்ளிவிட்டு ஏதோ யத்கிஞ்சித் குணத்தை மாத்திரம் கிரஹித்து என்னை அனு க்ரஹிக்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பின்பு த்ருபத் தில்லானு முதலியவை பாடலாம்.

நாமஸித்தாந்த நிருபணம் முற்றிற்று.

வத்ஸலா கல்யாண சரித்திர நிருபணம்.

(1) ஓவி.

ஸுபத்ராதேவீ க்ருஷ்ணபகினீ ஜே அர்ஜுனாசீப்ரியபாமினீ ।
தீச்யாஉதரீம் அபிமன்யுகுணீ ப்ரதாபவந்தா ஜன்மலா ॥

ஸுபத்ராதேவீ க்ருஷ்ணபகினீ ஜே அர்ஜுனுசீப்ரிய பாமினீ!
தீச்யாஉதரீம் அபிமன்யுகுணீ ப்ரதாபவந்தா ஜன்மலா!!

(கருத்து) கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் சகோதரியான சுபத்ராதேவி யானவள் பகவத் கிருபையால் அர்ஜுன மஹாராஜனை விவாகம் செய்துகொண்டு, அபிமன்யு எனனும் மிக்க பராக்கிரமும் குண முமுள்ள புதல்வனைப் பெற்று, இந்த்ரப்ரஸ்தம் என்னும் பட்டண த்தில் ரொம்பவும் சௌக்யமாய் இருந்து வந்தாள். பஞ்சபாண்ட வர்களும் இந்திரப்ரஸ்தத்தில் சுகமாய் இராஜ்யபரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு சமயம் என்ன நடந்ததெ ன்றால்:—

(2) திண்டி.

தபாஜாழிலொடதாம் காஉகாம்ஹீம் வாஜ்வாதேம் வாதஜீ
உபாவாஹீ ।

𑌕𑍌𑌰𑌵𑌾𑌧𑍀𑌂 𑌕𑌾𑌪𑌟𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑍂𑌤𑌜𑌾𑌣𑌾 𑌕𑍇𑌲𑍁𑌷𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌿𑌂𑌕𑌿𑌲𑌾
𑌯𑌦𑍂𑌰𑌾𑌣𑌾 ॥

தயாலாகீவேடதாம் காலகாம்ஹீம் பாண்டவாதேம் பாதலீதசாபாஹீ!
கௌரவாதீம் காபட்யத்யூதஜாஞ கேலுஷியாம் ஜிங்கிலா தர்மராஞ!!

(கருத்து) இப்படி பாண்டவர்கள் இந்திரப்பிரஸ்தத்தில் வஸித்து வரும் சமயத்தில், விபரீதமான, போராத காலம் வந்ததால் துரியோதனுதிகள் அவர்களை கபடமாக, சூதாடும்படிசெய்து அவர்களுடைய நாடு நகரங்களை கவர்ந்து கொண்டார்கள். அப்போது பாண்டவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு வனவாஸம் செல்லும்படி நேர்ந்தது. (அவதாரிகை) பாண்டவர்கள் வனவாஸத்திற்கு எவ்விதம் சென்றார்களென்றால்;—

3) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌦𑍍𑌰𑍁𑌪𑌦𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌸𑌂𑌗𑍇𑌗𑍇𑌵𑍁𑌨𑍀 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌕𑍁𑌲
𑌨𑌵𑌗𑍇𑌲𑍇𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌨𑍀 𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌤𑍇 । 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑌸𑌦𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑌿𑌲𑍀
𑌜𑌾𑌣𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀 𑌸𑍁𑌤𑌸𑌹𑌿𑌤 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌹𑌿𑌦𑍇𑌦𑍇𑌶𑌿𑌵𑌾𑌹𑌿 ॥

த்ருபதகுமரி ஸங்கேகேவுனீ காணனுத குருகுல வரகேலேவேஷ்டுனீ வல்கலாதே! விதுரஸதனி மாதாதேவிலீஜாணத்யாஹீ ஸுதஸஹித ஸுபத்ராதேஹி தேதேசிவாஹி!!

(கருத்து) பாண்டவர்கள், 12 வருஷம் வனவாஸமும் 1 வருஷம் அக்ஞாதவாஸமும் செய்வதாக, துர்யோதனுதிகளிடம் ஒப்புக்கொண்டு, இடுப்பில் மரவுரி தரித்து திரௌபதியுடன் புறப்பட்டார்கள் வனவாஸத்திற்கு புறப்படுவதற்கு முந்தியே குந்தியை (தங்கள் தாயாரை) விதுரரின் ரக்ஷணையில் நிருத்தி, அவள் ஸஹாயத்திற்காக அபிமன்யு சுபத்திரை இவர்களை ஏற்படுத்தினுர்கள். அந்தகுந்தி அபிமன்யு சுபத்திரை இவர்களுடன் 'ஹரித்வாரம்' என்னுமிடத்தில் விதுரரின் ரக்ஷணையின் கீழ் வஸித்துவந்தாள். (அவதாரிகை) பாண்டவர்கள் வனவாஸம் செய்யும்போது ஸூர்யனனுக்கிரகத்தால் கிடைத்த அக்ஷயபாத்திரத்தால் தினந்தோரும் அன்னதானம் செய்து காட்டிலும் அளவற்ற சௌக்யமு

ள்ளவர்களாயிருப்பதை தூதர் முகமாகக் கேழ்விப்பட்டு ஹஸ்தினபுரியில் துர்யோதனன் என்ன செய்தானென்றால்:—

(4) ஸாகி

ஜகதி ஹஸ்தினாபத்தனே வர த்ருதராஷ்ட்ர ஸுதேஷு ।
ஜ்யேஷ்டஸூனுர் துர்யோதன நாமா ப்ராப ஸபாம் ஸஹ
மித்ரை: ॥

ஜகதிஹஸ்திணபத்தனேவா திருதராஷ்ட்ர ஸுதேஷு!
ஜ்யேஷ்டஸூனு துர்யோதனநாம ப்ராபஸபாம்ஸஹமித்ரை: !!

(கருத்து) பூலோகத்தில், ஹஸ்தினபுரியை பரிபாலித்துவரும் த்ருதராஷ்ட்ரமகாராஜன் முதல் குமாரனன துர்யோதன மகாராஜன் தூதர்கள் சொன்ன வார்த்தையால் பாண்டவர்களிடம் மிகுந்தபயமும் பொறாமையும் கொண்டு, தன் மித்திரர்களான கர்ணன் முதலானவர்களையும் துஸ்சாஸனன் முதலான தம்பிமார்களையும், சகுனி முதலான ஆப்தர்களையும் வரவழைத்து ஓர் சபை கூட்டி, தனது அருமை மாமாவான சகுனியிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

(5) பந்துவராளி—பதம்—சாபு.

(1) உன்னலேயல்லவோ உலகத்தையாள்வது சகுனிமாமா
உன்னையல்லால் எனக்குற்றதுணையுண்டோ சகுனிமாமா

(2) குந்திசை பாண்டவர் குடியைக்கெடுத்த என் சகுனிமாமா
(உன்னை) குலதெய்வமாய்வைத்து கும்பிட்டுடுவேன் நான் சகுனிமாமா

(3) கைக்கு கண்டி என் கண்ணுக்குக் கண்ணே நீர் சகுனிமாமா
காப்பாற்றினலும் நீர் கறையேற்றினலும் நீரே சகுனிமாமா

(வசனம்) துரியோதனன் இவ்விதம் ஸ்தோத்திரம் செய்தபோது சகுனி மனத்துள் 'இவர்கள் இப்படித்தான் காரியம் ஆகவேண்டுமானல் நம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்வது மைத்தவேளையில் கவனிப்பதே கிடையாது. இருக்கட்டும் நாம் பேசாமல் இருப்போம்" என்று பதில் சொல்லாமலிருந்தார். அதைப்பார்த்த துரியோதனன் தன் மாமாவை மறுபடியும் ஸ்துதிக்கிறன்.

(6) வராளி—ஆதி.

மாமா இதுசமயம் விட்டுத்தரலாமா உமக்கிது தர்ம (மாமா)
அருமை மாமா சகுனி மாமா எங்கள் நூறுபேருக்கொரு (மாமா)
பூமானெனும் பெருமை மஹிமை இதுவும் சாமான்யமோ
ஏமாருவது தர்ம (மாமா)

மாம பதமாமா பதநிதபதமாமா தபமாமா தபமகரிகமாமா
சரிமாமா சரிஸாரிகமாமா பதநிதபதமாமா பதநிஸரிக மாமா சசரிரி
ஸஸ மமககரிரிஸநிதமாமா மகரிகமாமா ஸகரிகமாமா மகரிக (மாமா)

(வசனம) சகுனி துர்யோதனனைப் பார்த்து "அப்பா துர்யோதனா! இந்த ஸ்துதியெல்லாம் இருக்கட்டும் எதற்காக இந்த சபை கூட்டினாய் என்னவிசேஷம்? அதைச்சொல்" என்று கேட்டதற்கு துரியோதனன் பதில் சொல்லுகிறான்.

(7) ஶ்லோகம்

ஸுயோதநோ மாதுலம் ஸ்வம் ஶகுநிம் வீக்ஷ்ய ஸாதரம் ।
பாண்டவேப்யோ பீதமநா: ப்ரோவாசேதம் வசஸ்ததா ॥

ஸுயோதனோமாதுலம் ஸ்வம்சகுனிம்வீக்ஷ்ய ஸாதரம்!
பாண்டவேப்யோ பீதமனு: ப்ரோவாசேதம் வசஸ்ததா !!

(கருத்து) துரியோதனன் தன் மாமாவான சகுனியைப்பார்த்து, "மாமா! வனம் சென்ற பாண்டவர்கள், ஸூரியனனுக்கிரகத்தால் அக்ஷயபாத்திரம் பெற்று வந்தவர்களுக்கு அன்னதானம் செய்து கொண்டு சௌக்கியமாயிருக்கிறார்களாம் தவிர அர்ஜுனனை ஈசுவரனிடமிருந்து பாசுபதாஸ்திரம் வாங்கிவிட்டானும் இவ்விதம் அவர்களுக்கு நம்மால் ஏற்பட்ட வனவாஸம் சௌக்கியத்திற்குக் காரணமாய்விட்டதே! வனவாஸத்தைக்கழித்துவிட்டு பாதிராஜ்யத்தைக்கேட்டால், எனக்கு, இது வரையில் ஏகபோகமாக ஆண்ட ராஜ்ஜியத்தைத் தர மனம் வராதே! கொடுக்கமாட்டேனென்றாலோ யுத்தத்திற்கு வந்துவிடுவார்களே! ஆனால் எல்லா ராஜாக்களும் இப்போது நம்முடைய கக்ஷியில்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி யுத்ததிற்கு வந்தாலும் பயமில்லை என்று தைரியமாயிருப்

போமென்றால், கிருஷ்ணன் அவர்கள் கக்ஷியில் சேராமலிருந்து விட்டால் எனக்குக் கொஞ்சமும் பயமில்லை. அர்ஜுனனுக்கு கிருஷ்ணன் தன் தங்கையைக் கொடுத்திருப்பதால் அந்தக்கக்ஷியில் தான் கட்டாயம் சேருவான். ஒன்று கிருஷ்ணன் பாண்டவாள் பக்ஷம் சேரக்கூடாது அல்லது கிருஷ்ணனுக்கு ஸமான தந்திர முள்ளவன் நம்முடைய கக்ஷியில்சேரவேண்டும் மாமா! இதற்குத் தகுந்த யோசனை தாங்கள் தான் சொல்லவேண்டும் இதற்காகத் தான் இந்த சபை கூட்டினேன்" என்றான் இதைக்கேட்ட சகுனி க்ஷணிககாலம் யோசித்து தன் யோசனையை துர்யோதனனிடம் சொல்லுகிறான்:—

(8) ஶ்லோகம்

𑌹𑌲𑌧𑌰𑌦𑍁𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍀 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌰𑍂𑌪𑌰𑌾𑌶𑍀 𑌉𑌪𑌵𑌰𑌨𑌵𑌰𑍀𑌤𑍀
𑌮𑌾𑌗𑌣𑍇𑌮𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌸𑍀 । 𑌨𑌵𑌿 𑌨𑌵𑌿𑌸𑌿𑌮𑌗𑍇𑌹𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾
𑌸𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌹𑌰𑌿𑌹𑍍𑌸𑌹𑌜𑌤𑍇𑌣𑍇𑌂 𑌜𑍋𑌟𑌲𑌾𑌪𑌣𑍍𑌣𑌾𑌸𑍀 ॥

ஹலதரதுஹிதாசீ வத்ஸலாரூபராசீ உபவரநவரீதீ மாகணேம்லக்ஷணஸீ!
நவிநசிமகஹோதாம் யோக்யஸாஹ்யாஸ நாதே ஹரிஹ்ஸஹஜதேணேம்
ஜோடலா ஆபணஸீ!!

(கருத்து) "ஏ துர்யோதனா! நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். அதைக்கேள். துவாரகாபுரியைப்பரிபாலித்துவரும் பலராம சக்கிரவர்த்திக்கு மிக அழகுள்ள வத்ஸலை என்னும் பெயருள்ள பெண் கல்யாணம் பண்ணத்தகுந்த வயதோடு இருக்கிறாள். உனக்கு கல்யாணம் ஆகும் வயது நிரம்பின லக்ஷணன் என்னும் குமாரனிருக்கிறான். மெள்ள அந்த வத்ஸலையை இந்த லக்ஷணனுக்கு கல்யாணம் செய்து வைத்துவிட்டால், அந்தக்குடும்பத்தார் புது சம்மந்தியான நமக்கே ஸஹாயமாயிருப்பார்கள். அந்த கிருஷ்ணனுக்கு இருவர்களும் சம்மந்தியாய்விட்டபடியாலும், நாம்புதிதானதாலும், ஒன்று நம்முடைய கக்ஷியில் சேருவார். அல்லது ஒரு கக்ஷிக்கும் வரமாட்டார் அப்போது நமக்கு பாண்டவர்களிடம் பயமில்லை. இதுதான் அப்பா எனக்குத்தோன்றும் யோசனை" என்று சொன்னார். தனது மாமாவான சகுனியின் வார்

த்தையைக் கேட்டு துரியோதனன் ரொம்பவும் சந்தோஷம் கொண்டு என்ன செய்தானென்றால்.

(9) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌕𑌰𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌃 ।
𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 ॥

ச்ருத்வா மாதுலவாக்யம் தத்மத்வா க்ஷேமகரம் ந்ருப: !
தத்வாஹாராதிகம் தஸ்மை நத்வா ப்ரேஷயதாசுதம் !!

(கருத்து) துரியோதனன் தன்மாமாவான சகுனியின் வார்த்தையைக்கேட்டு அதைத்தனக்கு க்ஷேமகரமானதாக எண்ணி வத்ஸலையை நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு வருவதற்கு, ஹாரம் முதலியனவெல்லாம் மாமாவிடம் கொடுத்து அவரை துவாரகாபுரிக்கு சீக்கிறம் அனுப்பிக்கொடுத்தான். அப்போது என்ன நேர்ந்ததென்றால்.

(10) ஸாகி.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑍀𑌵𑌂𑌚𑌕 𑌶𑌕𑍁𑌨𑍀 𑌆𑌲𑌾 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌰𑌥𑌸𑌂𑌤𑍋𑌷𑍀 ।
𑌮𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌲𑍇 𑌅𑌪𑌶𑌕𑍁𑌨𑌜𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌿𑌂 𑌪𑌹𑌾𑌳𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍀 ॥

நிகுணிவஞ்சக சகுனீ ஆலா சீக்ரசிரதசஸந்தோஷீ !
மகத்யாலே அபசகுனஜாலா மார்கிப ஹூளத்யாசீ !!

(கருத்து) ரொம்பவும் வஞ்சகனான சகுனி ரதத்தின் மீதேறி துவாரகாபுரிக்கு வேகமாகச் செல்லும்போது வழியில் அனேக அபசகுனங்கள் உண்டாயின. அவைகள் என்னவென்றால்.

(11) விருத்தம்.

மங்கலிய மிழந்த மாது மாரடித்தெதிரே செல்ல
அங்கையிலறிவாளேந்தி அந்தணரொருவர் செல்ல
பொங்கிய நாகசர்ப்பம் பூனையும் குருக்கே செல்ல
மங்கிய மனத்தனாகி மாமனும் சகுனி சென்றான்.

(வசனம்) இவ்விதம் துஸ்ஸகுனம் எதிரிலே காணப்பட்டதையும் சகுனி லக்ஷ்யம் செய்யாமல் வேகமாக துவாரகாபுரி போய்ச் சேர்ந்தான்.

(12) சந்தம்

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍇𑌤𑌦𑌾 𑌶𑌕𑍁𑌨𑌿𑌪𑌾𑌤𑌲𑌾 𑌹𑌲𑌧𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌪𑍇𑌟𑌲𑌾
𑌰𑌞𑍍𑌜𑌜𑍂𑌨𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌦𑍇𑌟𑌕𑌾 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌯𑌕𑌾 ॥

துவாரகேததா சகுனிபாதலா ஹலதரப்ரதி சீக்ரபேடலா
ரஞ்ஜஜூனியாம் வததநேடகா குருவராத்மஜா த்யாவிசன்யகா !!

(கருத்து) அப்போது சகுனி துவாரகாபுரியை அடைந்து பலராம சக்கிரவர்த்தியின் சபையை அடைந்தார். பலராமசக்ரவர்த்தி சகுனிக்கு பீடமளித்து ரொம்பவும் மரியாதை செய்து "ஐயா சகுனி மஹாராஜனே! எது தாங்கள் இவ்விடம் விஜயம் செய்தது?" என்று கேட்டார். அதைக்கேட்ட சகுனி தான் கோரி வந்த கன்யகா விஷயத்தை ரொம்பவும் சாகசக்யமாய் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

(13) ஶ்லோகம்

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌮 𑌏𑌵𑌮𑍂𑌚𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ।
𑌸𑌮𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌵 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌿𑌹𑌾𑌗𑌤𑌃 ॥

லக்ஷணாய ஸுதாம் தத்ம ஏவமூசுர்ந்ருபாஸ்ஸதா !
ஸம்மந்தயுக்தஸ்ய தவ புத்ரீம் த்ருஷ்டுமிஹாகத: !!

(கருத்து) ஐயா பலபத்ர மகாராஜனே! நான் வந்த காரியத்தை சொல்லுகிறேன். கேளுங்கள். பாண்டவர்களின் நாடு நகரங்களையும் சேர்த்து அகண்டமண்டலாதிபதியாக விளங்கிவரும் துரியோதன மகாராஜனுக்கு லக்ஷணன் என்னும் குமாரன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவனுக்கு 16 வயதாகிறது. அவன் குணாதிசயங்களை அறிந்த அனேகம் அரசர்கள் அவனுக்குத் தங்கள் பெண்களை விவாகம் செய்து கொடுப்பதாக துரியோதனனிடம் வேண்டுகிறார்கள். துர்யோதனன் தாக்ஷண்யத்தால் ஒருவர்களுக்கும் சரியான பதில் சொல்லமுடியாமல் அந்த பாரத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டான். அதுமுதல் சகலதேசத்து ராஜாக்களும் தங்கள் தங்கள் பெண்களின் ஜாதகங்களையும் பெண்களின் (Photo) போட்டோவையும் பிரதிதினமும் என்னிடம் அனுப்பிக்கொண்டிருக்கி

னூர்கள் இப்படியிருக்கும்போது வெகுநாளாக முன் சம்மந்தமுள்ள தங்களுக்கு கல்யாணத்திற்கு ஒரு பெண் இருப்பதாகக்கேழ்விப்பட்டேன். இதை வந்து பார்க்காவிட்டால் பின்னால் தாங்கள் என் பேரில் மனஸ்தாபப்படுவீர்களே என்று முன்னாலேயே உம்மை இதற்காக பார்த்துவிட்டுப்போகலாம் என்று வந்தேன்" என்றார். இதைக்கேட்டு பலராமர் என்னசெய்தாரென்றால்.

(14) சந்தம்.

கடவிதாம்யஹா யொமூஹொ ஃஸெ ந்ரு நதாஸூதெ தெம் லெரஹீநஸெ ஹலிஸஹிதத்ா ரெவதீவ்ருதி ருசவஹி அந்தரீ கொஷ்டீ அதீ ॥

கடவிதாம்யதா யோக்யஹேம் அஸே ந்யூநதாஸதே தே லேசஹீநஸே ஹலிஸஹிதத்பா ரேவதீப்ரதி ருசலி அந்தரீ கோஷ்டதி அதீ !!

(கருத்து) பலராமர் சகுனியைப்பார்த்து "ஐயா சகுனி மகாராஜனே அந்த லக்ஷணனுக்கு என் பெண்ணைத்தருவதில் எனக்கு பூர்ண சம்மதம் இருந்தபோதிலும் என் சம்சாரமான ரேவதியிடம் கேட்டு வருகிறேன். க்ஷணிநகாலம் இங்கேயே இருங்கள். நான் இதோ வந்துவிடுகிறேன்." என்று சொல்லிவிட்டு அந்தப்புரம் சென்று ரேவதியிடம் இந்த சமாசாரத்தைத் தெரிவித்தார். அவள் இந்த சம்மந்தத்தை ரொம்பவும் பிரியமாக ஸம்மதித்தாள். பிறகு பலராமர் தனது தம்பியான ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம் இந்த சங்கதியைத் தெரிவித்தார். அப்போது என்ன நடந்ததென்றால்:—

(15) திண்டி.

ஸாங்கதாந்தெ ஹலீவ் நத்தமாதவாதெம் ஹரிபொலெ வாக்யமெம் அக்ரஜாதெம் । ஸப்தமாஜா துக்தலெஸுபத்ரெசீ ஸ்னுஷா தஜீ வத்ஸலாநிஸ்சயெம்ஸீ ॥

ஸாங்கதாந்தே ஹலீவ் நத்தமாதவாதேம் ஹரிபோலே வாக்யமேம் அக்ரஜாதேம். சப்தமாஜா துக்தலேசுபத்ரேசி ஸ்னுஷா துஜீ வத்ஸலாநிஸ்சயேம்சி!!

(கருத்து) (ஸாங்க......தே) பலராமன் அந்த சங்கதியை தம்பியான மாதவனிடத்தில் தெரிவித்தார். (ஹரி......தேம்) அதைக் கேட்ட கிருஷ்ணன் தன அண்ணாவைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார். (சப்தமாஜா......நிஸ்சயேம்சீ) அண்ணா! முன்பு தாங்கள் நம்முடைய தங்கையான சுபத்திரையைப்பார்த்து "அம்மா சுபத்ரே! என் பெண்ணான வத்ஸலே உன் நாட்டுப்பெண் என்று எண்ணிக்கொள். இது நிச்சயம்" என்று தாங்கள் நாரத மகரிஷியின் முன்னிலையில் பிரதிக்ஞை செய்யவில்லையா! முன்னால் தாங்கள் அப்படிச் சொல்லிவிட்டு இப்போது சொல் மாறலாமா?" என்று சொன்ன பகவானைப்பார்த்து பலராமன் ஜவாபு சொல்லுகிறார்:—

(16) ஶ்லோகம்

க்ருஷ்ணஸ்ய வசநம் ஶ்ருத்வா ஹலீ ப்ரோவாச ஸாந்த்வயந் ।
வநேஸ்திதாநாம் நிஸ்வாநாம் அஸ்மாகமுபமா குத: ॥

க்ருஷ்ணஸ்ய வசனம் ச்ருத்வா ஹலீப்ரோவாச ஸாந்த்வயங்!
வனேஸ்திதாஞம் நிஸ்வாஞம் அஸ்மாகமுபமா குத: !!

(கருத்து) கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் வார்த்தையைக்கேட்ட பலராமர் அவரை சமாதானம் செய்து 'ஏ கிருஷ்ணா! முன்பு பாண்டவர்கள் இந்திரப்ரஸ்தம் என்னும் பட்டிணத்தில் மஹாராஜாக்களாக இருந்தார்கள். அப்போது நம் வத்ஸலையை அபிமன்யுவிற்குக் கொடுக்கலாம் என்று அந்த வார்த்தை சொன்னேன். இப்போது அவர்கள் நாடு நகரங்களை தோர்த்துவிட்டு ஏழைகளாகப் போய் வனவாஸம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் குமாரனுக்கு என் அருமைக்குழந்தை வத்ஸலையை எப்படி விவாஹம் செய்து கொடுக்கமுடியும்? தவிற (விவாஹஸ்ச விவாதஸ்ச ஸமயோரேவ ஶோபதே) என்ற வசனத்தின்படி அவர்கள் நமக்கு சமானமாவார்களா? நீயே சொல்" என்று சொன்னதைக்கேட்ட கிருஷ்ணன் "அண்ணா! ஒருவர் வாழ்வும் ஒருவர் தாழ்வும் நிலையாக நிற்காது அதற்காக நாம் ஸத்யத்தை கைவிடக்கூடாது" என்றார். இதைக்கேட்ட பலராம சக்கிரவர்த்தி "ஏ கிருஷ்ணா!

உனக்கொரு பெண்ணிருந்தால் அதை ஏழைவீட்டுப்பையனுக்குக் கொடுக்க உனக்காவது உன் சம்சாரத்திற்காவது சம்மதம் ஏற்படுமா?" என்றார். அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணன் என்ன சொன்னாரென்றால்.

(17) ஸாகி.

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑍍𑌮𑌣𑍇𑌤𑌰𑌿 𑌤𑍁𑌮𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌰𑌵𑍇𑌂𑌤𑍇𑌞𑍍𑌚𑌿𑌕𑌰𑌾𑌹𑍋 ।
𑌮𑌾𑌜𑍇𑌭𑌾𑌷𑌣 𑌮𑌜𑌭𑌾𑌶𑍀𑌞𑍍𑌚𑌤𑍇 𑌵𑌦𑌲𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌿𑌰𑌾𑌹𑍋 ॥

கிருஷ்ணம்மணேதரி துமச்யா சித்தா பரவேம்தேஞ்சிகராஹோ!
மாஜேபாஷண மஜபாசீஞ்சதே வதலேஸர்வஹிராஹோ !!

(கருத்து) "அண்ணா! தங்கள் சித்தத்திலுதிப்பது போலவே செய்யுங்கள். என் வார்த்தை என்னிடத்திலேயே இருக்கட்டும். பகவத் ஸங்கல்பம் போல் நடக்கிறது. ஏனென்றால்:—

(18) ஆர்யா.

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌚𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑌨 𑌮𑍃𑌣𑌭𑌾𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀𑌲𑍋𑌕𑍇 ।
𑌚𑍈𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤 𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌿𑌣𑍀 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌬𑌭𑍂𑌵𑌕𑌿𑌲
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 ॥

யஸ்யச யஸ்யா: ப்ராக்தன ம்ருண பாவமஸ்தி தௌஹிதம்பதிலோகே!
சைத்யாபேக்ஷித ருக்மிணீ மமைவக்ருஹிணீ பபூவகிலபூர்வம்!!

(கருத்து) "அண்ணா! வீணில் நாமிருவரும் ஏன் விவாதம் செய்யவேண்டும் எந்த புருஷனுக்கும் எந்த ஸ்திரீயுக்கும் முன் ஜன்மருணானுபாவம் இருக்கிறதோ அவர்கள் தான் ஸதிபதிகளாவார்கள். சிசுபாலன் ருக்மிணியை விவாஹம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கோரினபோதிலும், எனக்கும் அவளுக்கும் ஈச்வரன் முடிபோட்டிருந்தது போல், அபிமன்யுவிற்கும் வத்ஸலைக்கும் ஈச்வரன் ஸங்கல்பித்திருந்தால் அப்படியே நடக்கிறது இல்லாவிட்டால் தாங்கள் சொல்வது போலவே நடக்கிறது. ஆனால் மனுஷ்ய ஸங்கல்பத்தைவிட ஈசுவர ஸங்கல்பத்திற்கு பலம் ஜாஸ்தி. இதற்கு திருஷ்டாந்தமாக ஒரு கதையுண்டு. அதைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:—

அவந்தி என்னும் பட்டிணத்தில் ஓரரசனிருந்தான் அவனுக்கு ஆண்குழந்தை இல்லாதுபோனாலும், ஓர் பெண்குழந்தை இருந்தது. அதை அவ்வரசன் மிகவும் பிரியமாக வளர்த்து ஸகல கல்விகளையும் கற்று வைத்துவிட்டான். அப்பெண்ணுக்குக் கலியாணமாகும் வயது வந்ததும், பெண்ணைப்பெற்ற தாயார் தன் சகோதரன் குமாரனுக்குக் கொடுப்பதாய்ச் சொல்லி அவர்களை எலலாம் வரவழைத்துவிட்டாள். பெண்ணின் தகப்பனோ, தன் சகோதரி குமாரனுக்குக் கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்து, லக்னபத்திகை அனுப்பி அவர்களையும் வரவழைத்துவிட்டார். ஆனால் விவாகம் செய்து கொள்ளவிருந்த பெண்ணோ தான் வித்யாப்யாஸம் செய்த குருவின் புத்திரனையே மணந்து கொள்வதாகத் தீர்மானித்து ரஹஸியமாய் அவர்களையும் சொல்லி வரவழைத்து இருக்கிறாள். ஆனால் இந்த மூன்று பேர்களும் தங்களுடைய அபிப்ராயத்தை மற்றவர் சம்மதிககாததால் ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றும் தெரியாமல் ரஹஸியமாய் அவரவர்களுககு வேண்டியவர்களுக்குச்சொல்லி யனுப்பி வரவழைத்திருக்கிறார்கள். ராஜகுமாரிக்கு முகூர்த்த தினமும் நிச்சயமாயிற்று. பந்துக்களும் வந்து நிறைந்துவிட்டார்கள். மஹாராஜா சகல காமக்ரியைகளையும் தயார் செய்து கல்யாண மண்டபம் தயார் செய்து, ரஹஸ்யமாக தன் சகோதரி குமாரனுக்கு ஓர் ஜாகா தயார் பண்ணிவைத்து கல்யாணதினத்தன்று காலையில் விருதம் முதலானவைகளை நடத்திவைத்தார். இதேமாதிரி அந்தபட்டிணத்தில் வந்த ராணியின் சகோதரன் புதல்வனும், ராஜகுமாரியின் குருபுத்திரனும் ரஹஸ்யமாக தங்கள் தங்கள் ஜாகாக்களில் விருதம் முதலியன நடத்திக்கொண்டு தயாராய் இருக்கிறார்கள். இது தெரிந்த ஜனங்கள் ஆச்சரியங்கொண்டு "இதென்ன ஆச்சரியம். கன்னிகை ஒருவள் இருக்கிறாள். மூன்று பேர்கள் 'தனக்குக்கிடைக்கும தனக்குக்கிடைக்கும்' என்று ஆசைகொண்டு விருதம் நடத்துகிறார்கள் யாருக்குத்தான் கிடைக்குமோ. பகவத் ஸங்கல்பம் எப்படியோ" என்று அதையறிய ஆவலுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள்.

அப்போது லோகானுக்ரஹார்த்தம் ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தி கருடாரூடராக தற்செயலாக அங்கு வந்தார். அங்குள்ள

ஜனங்கள் ஆச்சரியமாய்ப் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்ட கருடபகவான் பகவானிடம் அந்தக்கல்யாணத்தின் விவரத்தைத்தெரிவித்து, "ஏ பிரபோ! இந்தக் கன்னிகை யாருக்கு மனைவியாவாள்"? என்று கேட்டார். அதைக்கேட்ட பகவான் "ஏ கருடா! இந்த ராஜகுமாரி இம்மூன்று பெயர்களில் ஒருவனுக்கும் மனைவியாகமாட்டாள் ஆனால் இதோ ராஜவீதியில் ஒரு முடவன் சப்பாணிக் கட்டையின் உதவியால் நகர்ந்து கொண்டு வருகிறானே அவனுக்குத் தான் அவள் மனைவியாவாள்" என்றார். அதைக்கேட்ட கருடன் "பிரபோ! தாங்கள் சொல்வதுபோல் ஒருக்காலும் நடவாது. ஒரு ராஜகன்னிகையை எங்கேயாவது ஒரு முடவனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுப்பார்களா. நன்றாயிருக்கிறது பிரபோ! தாஙகள் சொல்வது போலவே நடந்தால் தாங்கள் எனக்கு என்ன சிக்ஷை விதித்தாலும் உட்படுகிறேன்." என்றார். அது கேட்ட பகவான் "ஏ கருடா! அப்படி இந்த கல்யாணம் நான் சொன்னது போல் இவ்விருவருக்கும் நடக்காவிடில் இனி நான் உனக்கு வாஹனமாக ஆய் விடுகிறேன்" என்று இருவரும் பிரதிக்ஞை செய்துகொண்டு, யார் சொல்வது நிஜமாக் ஆகிறது என்பதைத்தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு அங்கேயே மறைந்திருந்தார்கள். பின்பு கருடபகவான் தன் மனத்துள் "ஒருக்கால் முடவன் இங்கேயே இருந்தால் இவனுக்கும் ராஜகுமாரிக்கும் விவாஹம் ஆனாலும் ஆய்விடும் ஆகையால் இவனை இங்கே வைக்கக்கூடாது" என்று தீர்மானித்து, பகவானுக்குத் தெரியாமல் ராஜவீதியில் இருக்கும் முடவனைத்தூக்கி அப்பட்டிணத்திற்கு 100 யோசனை தூரத்திற்கப்பாலிருக்கும் ஓர் மலையின் உச்சியில் வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டார். பின்பு கல்யாணப்பந்தலில் போய்ப்பார்த்தார். அப்போது மஹாராஜா, ராணி முதலானவர்கள் சம்மந்தி வீட்டிற்கு கூடைகளில் அப்பம் கொண்டு போவதற்காக, ஒவ்வொரு கூடைகளிலும் அப்பம் அடுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தன மஹாராஜா சில கூடைகளை தன் சகோதரிவீட்டிற்குக் கொடுத்தனுப்பினான். ஆனால் மஹாராணியோ தன் பெண்ணைக்கூவி "அம்மா பெண்ணே! உன் இஷ்டப்படி உன் குருவின் புத்திரனையே நீ மணந்துகொள் ஆனால் நீ அந்த போவது ஒருவருக்கும் தெரியக்கூடாது. நீ போய் விவா

கத்தை முடித்துக்கொண்டால் பின்பு எல்லாரும் சம்மதித்துவிடுவார்கள். அதற்கு ஒரு உபாயம் சொல்லுகிறேன் கேள். நீ மெள்ள இந்த அப்பக்கூடைக்குள் உட்கார்ந்துகொள். உன்மேல் சில அப்பங்களைப்பரப்பி அதுமுழுதும் அப்பம் நிறைந்திருப்பதுபோல் செய்துவிடுகிறேன். பின்பு உன்னை சுலபமாய் குருவின் புத்திரர் இருக்கும் ஜாகாவிற்கு கொண்டுபோய்விடலாம் அதன் பிறகு காரியம் ஆய்விடும்" என்று நயமாய் சொல்லி தன் பெண்ணை சம்மதிக்கச்செய்து அவளை அப்பக்கூடைக்குள் உட்காரவைத்து மேலே அப்பங்களைப் பரப்பிவிட்டாள். ஆனல் அவள் எண்ணமோ, அந்த அப்பக்கூடையை தன் சகோதரன் வீட்டில் கொண்டுபோய் சேர்க்கவேண்டுமென்பது. முன்னமேயே தன் சகோரனுடன் தான் தன் பெண்ணை கூடைக்குள் வைத்து அனுப்புவதாகவும், அங்குவந்தவுடன் தாலியைக்கட்டிவிடுமாறும் ஏற்பாடு செய்திருந்த ராணி பிறருக்குச் சந்தேகத்திற்கு இடம் கொடுக்காமலிருக்கும் பொருட்டு மெள்ள இராஜகுமாரி உட்கார்ந்திருந்த அப்பக்கூடையையும் பந்தலிலிருந்த அப்பக்கூடைகளோடுவைத்து, அவைகளை எல்லாம் தன் சகோதரன் வீடு கொண்டு போகுமாறு ஏற்பாடு செய்தாள்.

அப்போது கருடாழ்வான் மனதில் ஓர் எண்ணம் உதித்தது. அதாவது "முடவனோ மலையின் உச்சியில் இருக்கிறன். அவனுக்குக் கல்யாணம் ஆவது சந்தேகந்தான். பாவம்! அம்முடவன் பசியால் வருத்தப்படுவானே அவன் அப்படி வருத்தப்பட்டால் அந்தப்பாவம் நம்மையல்லவோ சேரும். இந்த அப்பக்கூடைகளில் ஒன்றை அங்கு கொண்டுவைத்துவிட்டால் அவன் இதைத்தின்றுவது பசியாறட்டும்" என்று முடவன் மேல் இரக்கம் கொண்டு பந்தலிலுள்ள ஒருவருக்கும் தெரியாமல அங்கிருக்கும் அப்பக்கூடைகளிலொன்றை எடுத்து முடவனிருக்கும் மலையில் வைத்துவிட்டு வந்துவிட்டார். முடவனிடம் கொண்டுவைத்த அப்பக்கூடை தெய்வீகமாகப் பெண் உட்கார்ந்திருந்த கூடையாயிருந்தது. அது கருடபகவானுக்குத் தெரியாது. கல்யாணப்பந்தலில் தாதிகள் அப்பக்கூடைகளை பார்க்கும்போது 1 கூடையைக்காணததால் 3 கூடைகளை 4 கூடைகளாக சரிபண்ணி குறிப்பிட்ட சம்மந்தி வீட்

டில் கொண்டு வைத்துவிட்டார்கள். மலையினுச்சியிலிருக்கும் முடவன் பசியின் மிகுதியால் கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது சுற்செயலாய் அங்கு ஓர் அப்பக்கூடையைக்கண்டு அதிலிருந்து இரண்டொரு அப்பங்களை எடுத்துப்புசித்தான். அப்பங்களை எடுத்தவுடன் அதிலிருந்து ஒரு பெண் வெளிப்பட்டாள். தானொரு மலையினுச்சியில் ஒரு மனிதன் சமீபத்தில் இருப்பதை அறிந்த அப்பெண் தன்னைக்காப்பாற்றுமாறு அம்முடவனை வேண்டினாள். முடவனும் அவள் தனனை மணப்பதானால் அவ்விதமே செய்வதாகச் சொன்னான். வேறு வழியில்லாததால் அப்பெண்ணும் அதற்குச் சம்மதித்தாள். அப்போது பகவத் ஸங்கலபத்தினால் இந்திராதி தேவதைகள் அவ்விடம் வந்து அவ்விருவர்களுக்கும் விவாஹத்தை விதிப்படியாய் முடித்துவைத்தார்கள். 15 நாழிகை ஆனதும் கருடபகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணனைப் பார்த்து "பிரபோ! தாங்கள் சொல்லியவாறு கல்பாணம் ஆய்விட்டதா?" என்று கேட்க பகவான் "ஆய்விட்டதே" என்றார். பின்பு இருவரும் அம்மலையினுச்சியைச் சேர்ந்தார்கள. அங்கு கல்யாணகோலத்துடனிருக்கும் முடவனையும் ராஜகன்னிகையையும் பார்த்து வெட்கமடைந்த கருடபகவான் கன்னிகை அஙகுவந்து சேர்ந்த விவரத்தை பகவான் மூலமாய்க் கேட்டறிந்து கொண்டு, அவரை நமஸ்கரித்து தான் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு ப்ரார்த்தித்தான். பகவானும் அப்படியே யருளி, முடவனுக்கு திவ்ய தேகத்தைக் கொடுத்துக் கிருபை புரிந்தார்.

இங்கு பட்டணத்தில் ராஜகன்னிகையைக் காணாமல் எல்லோரும் விசனத்துடன் இருக்கும்போது, பகவதனுக்ரகத்தால் தன் குமாரியின் இருப்பிடத்தை அறிந்து கொண்ட மஹாராஜன் அஷ்டாதச வாத்யகோஷங்களுடன் அம்மலையை அடைந்து தன் குமாரியையும், தன் மருமகனையும் பட்டணம் அழைத்து வந்து விதிப்படியாய் விவாகச் சடங்குகளை நடத்திவைத்தான்" என்று ஓர் கதையுண்டு அண்ணா! நம்முடைய வத்ஸலையை யாருக்குக்கொடுக்கவேண்டுமென்று பகவான் சங்கல்பித்திருக்கிறாரோ அவனுக்குக் கிடைக்கிறது" என்று சொல்லிவிட்டு தனது அந்தப்புரத்திற்குள் போய்விட்டார். பிறகு என்ன நடந்ததென்றால்:—

(19) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌬𑌲𑌭𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌾𑌥 𑌸𑌾𑌲𑌭𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌪𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 ।
𑌕𑍁𑌲𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌕𑍌𑌰𑌵𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑌯𑌦𑌞𑍍𑌜𑌸𑌾 ॥

பலபத்ர: ப்ரதாயாத ஸாலபோ லக்னபத்ரிகாம் !
குலதைவம் கௌரவாணும் கலம் ப்ரேஷயதஞ்ஜஸா !!

(கருத்து) உடனே பலராமசக்கிரவர்த்தி கிருஷ்ணபகவான் அனுமதியில்லாமலே துரியோதனாதிகளின் குலதெய்வமான சகுனியிடம் தன் கன்னிகையை லக்ஷணனுக்கு விவாஹம் செய்து கொடுப்பதாகவும், அவர்களையே முகூர்த்த தினம் நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டு வரும்படியாகவும், லக்ன பத்திரிகை எழுதிக்கொடுத்து அவரை ஹஸ்தினபுரிக்கு அனுப்பிக்கொடுத்தார். பிறகு என்ன நடந்ததென்றால்:—

(20) ஸாகி.

ஹலதரர் விடைதர சகுனி அதிவிரைவாய் ஹஸ்தினபுரம் சேர்ந்தான்
மதமிகுமதிதுர் யோதனன்மாமா வரவேணுமென்று களிகூர்ந்தான்.

(வசனம்) சகுனியின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த துரியோதனன் அவர் வருகையால் மிகுந்த மகிழ்ச்சிகொண்டு, போய் வந்த சமாசாரத்தை விசாரித்தபோது சகுனி சொல்லுகிறார்.

(21) ஓவி.

𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌂 𑌨𑌕𑌳𑌦𑌾𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌗 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑌾𑌕
𑌮𑌕𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑍇𑌲𑍀 𑌲𑌗𑍍𑌨𑌕 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌦𑌰𑍀𑌯𑍇𑌲𑌾 ॥

பாண்டவாம் நகளதாம் ஸவேக ஸா தூரந்த்யாவகார்யபாக
மகவித்ததாகேலீ லக்னக முகூர்த்த ஸந்நிததரியேலா !!

(கருத்து) அப்பா துரியோதன! இனி பாண்டவர்களின் கொட்டம் அடங்கிவிட்டது. நான் உத்தேசித்துப்போன காரியம் நன்றாய் முடிந்துவிட்டது. பலராமசக்கிரவர்த்தியினிடமிருந்து இதோ லக்ன பத்ரிகை வாங்கி வந்து விட்டேன். நாமே கலியாணதினம் ஒன்று வைத்துக்கொண்டு சீக்கிறம் புறப்படவேண்டும்” என்று

223272

சொல்லி பலராமசக்கிரவர்த்தி [illegible] லக்னபத்ரிகையை துரியோதனன் கையில் கொடுத்தார். அதை வாங்கிப்பார்த்து துரியோதனன் மிகுந்த சந்தோஷம் [illegible] ராகிதர், இன்னம் பெரியோர்கள் முதலானவர்களை வரவழைத்து ஓர் சபைகூட்டி, அவர்களிடம் சங்கதியைத் தெரியப்படுத்தி சமீபத்திலேயே ஒரு நல்லமுகூர்த்தம் பார்க்கச் சொன்னான். அப்போது பீஷ்மர் முதலான பெரியோர்கள் துரியோதனனிடமிருந்த லக்ன பத்ரிகையை வாங்கிப்பார்த்து "அப்பா துரியோதனா! இந்த லக்ன பத்ரிகையில் பலராமர் கையெழுத்து மாத்திரம் இருக்கிறது. துவாரகையில் எந்த விஷயத்திற்கும் கிருஷ்ணன் கையொப்பமில்லாமலிருக்காதே இதில் அதைக்காணோமே? ஆகையால் இந்த ஏற்பாடு கிருஷ்ணன் சம்மதமில்லாமல் நடந்திருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. பகவத் ஸம்மதமில்லாத கார்யம் நடப்பது சந்தேகமென்று எங்களுக்குத் தோன்றுகிறது" என்று சொன்னார்கள். இதைக்கேட்ட துரியோதனன் அவர்களிடம் மிகுந்த கோபம் கொண்டு என்ன சொன்னானென்றால்:—

(22) தன்யாஸி—ஆதி.

வொண்஡ி வொண்஡ிமீரு வாண்஡வஹிதுலு கௌரவாஹிதுலாரா (வொ)

பண்஡ிதே வஜ்ஜுலு நோருதிரமநேவு திட்டாயிதே யிவுடேத்யாஜ்யுலு (வொ)

பொண்டி பொண்டிமீரு பாண்டவ ஹிதுலு கௌரவாஹிதுலாரா (பொ)

யுண்டிதே பூஜ்யுலு நோருதிரகனே ப்ரதிமாட்லாடிதே யிபுடேத்யாஜ்யுலு (பொ)

(கருத்து) ஏ பெரியோர்களே! போங்கள். நீங்களெல்லாம் பாண்டவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள். எங்களுக்கு விரோதம் நினைக்கிறவர்கள். உங்களை எனக்குத் தெரியும். இந்த விஷயத்தில் நீங்கள் வாயைத்திறக்காமலிருந்தால் உங்களைக் கல்யாணத்திற்கு மரியாதையாகக் கூட்டிக்கொண்டு போவேன். இல்லாவிடில் உங்களை எல்லாம் இங்கேயே தள்ளிவிட்டுப்போய்விடுவேன்" என்று சொன்னான். இதைக்கேட்ட பீஷ்மர் முதலான பெரியோர்கள்

"இவனோடு நாம் என் வீண்வாதம் செய்யவேண்டும் எப்படியும் இந்தக்கலியாணம் நடப்பது ஸந்தேகந்தான். ஆனாலும் இந்த வ்யாஜத்தாலாவது நாம் துவாரகை சென்று பகவானைத் தரிசித்து வருவோம்" என்று பேசாமலிருந்துவிட்டார்கள். பின்பு துரியோதனன் தன்குல புரோகிதரைக்கொண்டு ஒரு நல்ல நாள் பார்க்கச் சொல்லி, அந்த தினத்தை முன்னதாகவே பலராம சக்கிரவர்த்திக்குத் தெரியப்படுத்திவிட்டு தன் இஷ்டமித்திர பந்துஜனங்களுடனும் சதுரங்க ஸைன்யங்களுடனும் துவாரகைக்குப்புறப்பட்டான். கல்யாணத்திற்குப் புறப்பட்ட ஆடம்பரம் எப்படி இருந்ததென்றால்:—

(23) வஸூ ஆதி.

கௌரவேந்த்ர துர்யோதநராஜா நிகதாஸலா விவாஹகாஜா ஜ்யாவா2ஹிவரி தொரகமாஜா ஸம்மெவாஷதி கஷாரஷளஜா க்ஷீ ்ரயாவதி தொரயாம்செ தாடமஜாம்செ யா.வெரோமனி கிம் காடதயாம்செ ஸப்த உஃதீ கவாடஉஷ்ட்ரம் ரோமெம்த்யாம்வீ வாடிஸிவெநா ஜைஸீதாவீ கொத்தவாஹய த்யாம்வீவாரீ யெயெ நாவதி வாடொவாடீ ||

கௌரவேந்த்ரதுர் யோதனராஜா நிகதாஜாலா வீவாஹகாஜா ஜ்யாசாம ஹிவரி தோரஅகாஜா ஸங்கேசாலதி அபாரபௌஜா அக்ரீம்தாவதி தோசரதாஞ்சே தாடகஜாஞ்சே தாம்வேமாகுனி கிங்காடதயாஞ்சே சப்தஉடதீ அசாடஉஷ்ட்ரேம் மாசேம்த்யாஞ்ச் வாடரிகேஜ ஜவீதாவீ கொத்தவால்ஹய த்யாஞ்சீபாமு தைதைநாசதி வாடோவாடீ !!

(வசனம்) இவ்வித சம்பிரமத்துடன் துரியோதனன் துவாரகைக்குப் புறப்பட்டுப்போகும்போது, அல்ப சந்தோஷியானதால் தன் மனதில் ஒரு யோசனை செய்து கொண்டு, தன் மாமாவான சகுனியிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தான். "மாமா! தாங்களோ துவாரகை சென்று பலராமரை மயக்கி லக்னபத்திரிகை வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டீர் நாமும் சமீபத்திலேயே முகூர்த்தம் வைத்துக்கொண்டு, துவாரகைக்கு முன்னதாக தூதர்முகமாக சங்கதியைத் தெரியப்படுத்திவிட்டு, முகூர்த்தம் நடத்திக்கொள்ள எல்

லோருடனும் புறப்பட்டுவிட்டோம். இனி நம்முடைய குழந்தை லக்ஷ்மணனுக்கு கல்யாணம் ஆய்விட்டதாகவே நிச்சயமாய் நம்பலாம். இனி பலராமர் கிருஷ்ணன் முதலானவர்கள் எல்லாம் நம்முடைய கக்ஷியில் தான் சேருவார்கள் பாண்டவர்களை லக்ஷ்யம் செய்யவே மாட்டார்கள். இது நிச்சயம். இருந்தபோதிலும் சுபத்ரை ஒருவள் அர்ஜுனன் மனைவியாயிருக்கிறாள் நாம் அவளுக்கு இந்தக் கல்யாண சங்கதியைத் தெரியப்படுத்தினால், தன் பிள்ளையான அபிமன்யுவிற்குத் தராமலும் தன்னைத் தன் அண்ணன்மார்கள் அலக்ஷ்யம் செய்துவிட்டார்களே, என்று எண்ணி ஒரு சமயம் பிராணனை விட்டாலும் விட்டுவிடுவாள். அப்போது பலராமாதிகளுக்கு நம்மேல் தான் பிரியம் அதிகமாகும் ஆகையால் தாங்கள் உத்திரவு கொடுத்தால் சுபத்ரைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி அனுப்புகிறேன்" என்றான். சகுனி "அப்பா துரியோதனா! நீ சொல்வது சரியான யோசனை அப்படியே செய்" என்று உத்திரவளிக்க துரியோதனனும் ஒரு லட்டர் எழுதி, தன் தூதன் கையில் கொடுத்து, "ஏ தூதா! இதைக் கொண்டுபோய் ஹரித்வாரத்தில் விதுரர் வீட்டில் வஸிக்கும் சுபத்ரையின் கையில் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடு" என்று சொல்லி அவனை அனுப்பிவிட்டு தன் பரிவாரங்களுடன் துவாரகை போய்ச் சேர்ந்தான். தூதன் துர்யோதனன் கொடுத்த பத்ரிகையை வாங்கிக்கொண்டு என்ன செய்தானென்றால்:—

(24) திண்டி.

லக்னஜாதாம் விதுராஸத்வாரகேந்த ஆணி தூததாவிலெ
சீக்ரஹோதேம். ஹரித்வாரயேவுனி ஜாணத்யாம்ஹீ கதியெ
லெஸாகல்ய வ்ருத்தபாஹீம் ॥

லச்னஜாதாம் விதுராஸத்வாரகேந்த ஆணி தூதாதாவிலே சீக்ரஹோதேம்!
ஹரித்வாரயேவுனி ஜாணத்யாம்ஹீ கதியேலே ஸாகல்யவிருத்தபாஹீம்!!

(கருத்து) துரியோதனனால் அனுப்பப்பட்ட தூதன் ஹரித்வாரம் சென்று விதுரர் வீட்டில் வஸிக்கும் சுபத்ரா தேவியைக்கூப்பிட்டு துரியோதன மகாராஜா கொடுக்கச்சொன்ன பத்ரிகையை அவளி

டம் கொடுத்துவிட்டுத் திரும்பிப்போய்விட்டான். சுபத்ராதேவி அந்த லட்டரைப் பிரித்துப்படிக்க ஆரம்பித்தாள் அதிலென்ன எழுதியிருந்ததென்றால்.—

(25) சூர்ணிகை.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீராஜாதிராஜ ராஜபூஜித ராஜமாந்ய ராஜராஜ
ஸ்ரீயுத ஸ்ரீமத்ஸுயோதந ராஜவரேண வாராங்கநாத்மஜாவஸஸ
ஶவிதுரபவந சேடிகாயை ஸுபத்ராயை ப்ரேஷிதேயம்
பத்ரிகா। அயி ஸுபத்ரே புரா யத்பவதீ மஹாபாக்ய
ஸம்பந்நம் அநுஜவரகணாவ்ருதம் ஜந்மஜ்யேஷ்டம் குருராஜ்யா
திபம் மாம் விஹாய தம் கபடபடுகோபாலஸுஹ்ருதம் த்வந்மா
தஸ்வஸ்ருஞ்சக கேவலரூபயுதம் அஸ்வாதீநம் அர்ஜுநம் தவம்
ப்ராப்தவதீ தததைவ பவத்ப்ரார்திதம் மயா நிஸ்ஸிதா। கிஞ்சாதுநாபி
தவபுத்ராய க்ருஷ்ணபாகிநேயாய அபி மந்த்ரயே நிஸ்ஸிதாம் ஸௌந்தர்ய
வத்ஸலாம் மத்புத்ராய லக்ஷ்மணாய ஶோபாவஹ்நீ ஸ்வோதாஸ்யதி த்வத்ப்ராதா பலதேவோ
மம மாதுல இதி ஜாநீஹி॥

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீராஜாதிராஜ ராஜபூஜித ராஜமான்ய ராஜ ராஜ ஸ்ரீயுத ஸ்ரீமத் ஸுயோதன ராஜவரேண வாராங்கனாத்மஜா பசதச விதுரபவனசேடிகாயை ஸுபத்ராயை ப்ரேஷிதேயம் பத்ரிகா! அயே சுபத்ரே புராயதாபவதீ மஹாபாக்ய ஸம்பன்னம் அனுஜவாகணாவ்ருதம் ஜன்மஜ்யேஷ்டம் குருராஜ்யாதிபம் மாம் விஹாய தம் கபடபடு கோபால ஸுஹ்ருதம் த்வன்மாதஸ்வஸ்ருஞ்சககேவலரூபயுதம் அஸ்வாதீனமர்ஜுனம் தவம் ப்ராப்தவதீ ததைவ பவத்ப்ரார்திதம் மயாநிஸ்சிதா! கிஞ்சாதுனாபி தவபுத்ராய கிருஷ்ணபாகினே யாயாபி மன்பவே நிஸ்சிதாம் ஸௌந்தரீம வத்ஸலாம் மத்புத்ராய லக்ஷ்மணாய ஸ்வோதாஸ்யதி த்வத்ப்ராதா பலதேவோ மம மாதுல மித்ர இதி ஜானீஹி!! ।

(கருத்து) மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ துரியோதன மகாராஜா, தாஸீ குமாரனை விதுரன் வீட்டு வேலைக்காரியான ஸுபத்ரைக்கு எழுதின லட்டர் என்னவென்றால்:—“ஏ சுபத்ரே! எப்போது நீ, 99 தம்பிகளுக்கு தமயனாகவும், குரு ராஜ்பாதிபதியாகவும், மகாபாக்யசாலியாகவுமுள்ள என்னைவிட்டுவிட்டு, கபடநாடக ஸூத்ரதாரியான உன் சிறிய அண்ணா கிருஷ்ணன் சினேகிதனாகவும், உன்னையக்

கக்கூடிய அழகை மாத்திரம் உடையவனாகவும் உள்ள அந்த அர்ஜுனனைப்பார்த்தாவாகக்கொண்டாயோ, அப்பொழுதே உன்னை அபத்ரை என்று நிச்சயித்துவிட்டேன். இப்பொழுதும் உன்னுடைய பிள்ளையான அபிமன்யுவிற்கு கொடுப்பதாக நிச்சயம் செய்திருந்த வத்ஸலையை என் பிள்ளை லக்ஷணனுக்குக் கொடுப்பதாக உன தமையன பலராமர் என் மாமா மூலமாக லக்ன பத்ரிகை அனுப்பியிருக்கிறார். தவிற முகூர்த்தம் நாளை காலையில் துவாரகையில் நடக்கிறது என்பதையும் அறியவும்.

இப்படிக்கு

ராஜாதிராஜன் துர்யோதன மகாராஜன்.

(வசனம்) இதைப்படித்ததும் சுபத்ரை என்ன அவஸ்தை அடைந்தாளென்றால்:—

(26) ஶ்லோகம்

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌾𑌂 𑌸𑌃
𑌕𑍋𑌪𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌪𑌭𑌾𑌣 ॥
𑌤𑌦𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌲𑌾𑌲𑌸𑌾𑌂 ।
𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍇𑌤𑍍𑌪 𑌹𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑍁𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌕𑌰𑌂 ॥

த்ருஷ்ட்வாபத்ரம் ஸாஸுபத்ரா ததாநீம் சோகாக்ராந்தா ப்ராபதத்
வேதிகாயாம்!
புத்ரச்சீக்ரம் கானனாத்ஸன்னிவிருத்ய வீக்ஷ்யாம்பாம்ஸ: கோபயுக்
தோபபாண!!
ததாபிமன்யு ப்ரோவாச மாதரம் சோகலாலஸாம்!
ஸாரதிர்வித்யதே மேத்ப ஹ்யக்ருஷ்ணம் வதஸலாகரம்!!

(கருத்து) இவ்வித கருத்துள்ள அந்த லட்டரை சுபத்ரை பார்த்த உடன் துக்கம் அதிகரித்து, மூர்ச்சை போட்டுக் கீழே விழுந்துவிட்டாள். அப்போது குழந்தையான அபிமன்யு வேட்டையாடி

விட்டுத் தன்வீடு சேர்ந்து, தன் தாயார் பிரக்ஞையில்லாமலிருப்பதை அறிந்து மிகுந்த துயரம்கொண்டு, விதுரரையும், குந்தியையும் விசாரித்தான் அவர்களும் அதன் காரணத்தை யறியாதவர்களாய் மெள்ள சுபத்ரையைத் தூக்கி உட்காரவைத்து பல சைத்யோபசாரங்கள் செய்து அவளை மூர்ச்சை தெளியச் செய்தனர். அதற்குள் துரியோதனன் அனுப்பியிருந்த லட்டர் மூலமாக சங்கதியைத் தெரிந்துகொண்ட அபிமன்யு தன் தாயாரைப் பார்த்து "அம்மா! நீ இதற்காக கவலைப்படவேண்டாம் ஒரு தேரும், என் நோக்கமறிந்து ஸாரத்யம் செய்யக்கூடிய ஒரு பாகனும் இருந்தால் நான் இந்த வத்ஸலையை நாளைக்காலைக்குள் விவாகம் செய்துகொள்வேன்" என்றான். இதைக்கேட்ட சுபத்ரை தானே ஸாரத்யம் செய்வதாகச் சொல்லி, ரதத்தை ஸஜ்ஜப்படுத்தி வைத்தாள். உடனே அபிமன்யு ரதத்தில் ஏறிக்கொள்ள, சுபத்ரையும் ஓட்ட ஆரம்பித்தாள்.

(27) ஸாகி.

சஜுநவுத்ரு யோகுரயமெக்ஷி கம்வாஸுஊஉத்ரதொமெஷ்வி ।
ஶஜுநதொநெ ஶுணவுநிஜெஶி காநநமெமெநூஷ்வி ॥

அர்ஜுனபுத்ரு டொகாரதமெக்கி அம்பா ஸுபத்ரதோமெச்சி!
கர்ஜனதோனே குணத்வனிஜேசி கானனமேகன் மெச்சி!!

(கருத்து) அர்ஜுனன் புத்ரனான அபிமன்யு சுபத்ரை சாரத்யம் செய்யும் ரதத்திலேறி துவாரகை புறப்பட்டுப்போகும்போது, தன் வில்லைப்பிடித்து நாணேற்றி டங்காரத்வனி செய்து தன் தாயாரைப்பார்த்து "அம்மா நான பாணங்களால் ஒரு ரஸ்தா போடுகிறேன். நீ அதன் வழியாக தேரைச் செலுத்தினல் நாம் சீக்கிரம் துவாரகை போய்சேர்ந்து விடலாம்" என்றான். அதைக்கேட்ட சுபத்ரை அவ்விதமே செய்ய, அபிமன்யு அடவியை அழித்து பாதை உண்டாக்கினன். எப்படி என்றால்:—

(28) ஶ்லோகு

வ்ருக்ஷாவீ வஹுஷாபி ஶமஜுநவுெ தெதிவ்ரவணகாஶமிரம் ।
நாநாவ்ருக்ஷ ஷஶிஜெதெ உஶவுநீ கெெஷுவுமஶாகுமிரம் ॥

𑌪𑍋𑌡𑍇𑌨𑍀 𑌨𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌸𑌰𑌳𑌚𑌾𑌪𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌚𑌲𑌤𑍀 ।

𑌤𑍋𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌨𑌨𑌿 𑌅𑌶𑍍𑌰𑌵𑍀𑌂 𑌅𑌟𑌵𑌿𑌲𑍇𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍀𑌤𑌾𑌂𑌗𑌤𑍀 ॥

விருக்ஷாசீ பகுதாடிமார்கனசலே தைதிவ்யஏகாசரேம் !
நாநாவ்ருக்ஷ ஸமூளதே உடவுனிகேலே ஸுபந்தாத்வரேம் !!
போடேனீ நகமார்கணேம் ஸரளசாபந்தே ததாசாலதீ !
தோந்த்யாகானனி அஸ்ரவீம் அடவிலேம் ஜாதாம் த்வரீதாங்கதீ !!

(கருத்து) அந்த அபிமன்யு வில்லிலிருந்து வெளி கிளம்பின சிலபாணங்கள் வழியிலுள்ள பெரிய மரங்களை வேரோடு பிடுங்கி எரிந்தன. சிலவழியிலுள்ள மலைகளை உடைத்தன. சில மேடுகளை வெட்டி பள்ளத்தைத்தூர்த்து சரியான ரஸ்தாவைச் செய்தன. இவ்விதம் பாணங்களால் செய்யப்பட்ட ரஸ்தாவின் வழியாய் ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு போகும்போது யானைநிறைந்த காடுவந்து சேர்ந்தார்கள்.

(29) பியாக்—பதம்.

* வாரணங்கள் நிறை வனத்தில் வந்தானபி மன்யு சுபத்திரை அதி
விரைவாய் மத (வார)

பூரணமாக புஷ்பிக்கும் மரங்களை புகழ்கையால் புரட்டி சுருட்டி முறிக்கிற(வா)

(வசனம்) இவ்விதம் யானை நிறைந்த காட்டின் வழியாய் புறப்பட்டு, வனங்களை அழித்துக்கொண்டு மிக வேகமாய்ப்போகும் போது என்ன நேர்ந்ததென்றால்:—

(30) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌤𑍇𑌦𑍇 𑌚𑌸𑍇𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨 𑌘𑌟𑍋𑌤𑍍𑌕𑌚𑌾𑌦𑍇, 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌾𑌹𑍀𑌭𑌯𑌪𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇 । 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌵𑌂𑌸𑌿𑌤𑍇𑌕𑌾𑌨𑌨𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 𑌆𑌲𑍇𑌭 𑌹𑍁𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌵𑌾𑌹𑌿𑌨𑍀𑌯𑌾𑌂 ॥

தேதே அஸேஸ்தான கடோத்கசாசே ஸுராஸுராஹிபயபாரத்யாசே !
வித்வம்ஸிலே கானனபாஹுநீயாம் ஆலே பஹுராக்ஷஸகாவநீயாம் !!

---

* இந்தக்குறியால் இதன் சரணங்களை தெரிந்துகொள்ளவும்.

(கருத்து) தேவா ஸுரர்களுக்கும் மிகபயத்தைக்கொடுக்கும் பீம குமாரனான கடோத்கசன் வனத்தை அடைந்த அபிமன்யு அவ்வ னத்தையும் அழிக்கும்போது வனபாலகர்களான அனேகம் ராக்ஷ ஸர்கள் அபிமன்யு தேரைத்தகைந்து என்ன சொன்னார்களென் றால்.

(31) பியாக் பதம்—ஆதி

* எங்கடோத்கசனு க்கிறைபோடுவோமென சங்கமதாய் வெகு
ராக்ஷஸாள் தகைந்தார் (வாரண)

(வசனம்) இவ்விதம் தகைந்த ராக்ஷஸர்களைப்பார்த்து கோபத்து டன் அபிமன்யு என்ன செய்தானென்றால்:—

(32) துருசு—காபி ஸாகி.

வெவஸீ வெவகொநி சுஹிரெந்ரு டுதெ தீக்ஷஸாயகுஸி வெஸாயீ ।
ஸகுஶாம்வெஹீ ஸவ்யஹஸ்தெதெ க்ஷணாரொதெரஞ்வீதொயீ ॥

ஐஸீஐசொனி அபிமன்யூதே தீக்ஷணஸாயகசி ஸோடீ!
ஸகலாம்சேஹீ ஸவ்யஹஸ்ததே க்ஷணமாத்ரேஞ்சீ தோடீ!!

(கருத்து) அபிமன்யு அந்த ராக்ஷஸர்களின் வழியைத்தகைந்து கொண்டு, அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையால் கோபம் கொண்டு தன் வில்லில் அனேகம் பாணங்களைத் தொடுத்து, ராக்ஷஸர்கள் மேல் பிரயோகித்து அவர்களுடைய வலது கையை அறுத்துத் தள்ளினான். உடனே அவர்கள் என்னசெய்தார்களென்றால்:—

(33) சந்தம்

தசதிஶாபய பளதிதெசுஶீ பதிகடொத்கச கதிதியெ
வுனி பாதளாமஹா வீரதொசுரீ வெஉனீஸஉா ப்ராணஸ
த்வரீ ॥

தசதிசாபய பளதிதேசுரீ பதிகடோத்கச கதிதியேவுனி பாதளாமஹா வீர தோஅரீ கேவுனீபளா ப்ராணஸத்வரீ !!

(கருத்து) அந்த வனபாலகர்கள் பத்து திக்குகளிலும் பயந்தோடி வழியில் கடோத்கசனைக்கண்டு, "பிரபோ கடோத்கசனே! யாரோவீரன் ஒரு பெண்ணினால் ஓட்டப்படும் ரதத்திலேறிக்கொண்டுவந்து நம்முடைய வனத்தை அழிக்கிறான். நாங்கள் அவனைத் தகைந்தோம். அந்த வீரன் எங்களுடைய கைகளை யறுத்துவிட்டான. நீங்கள் இந்த இடத்தைவிட்டு எங்கேயாவதுபோய் உங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னார்கள். இதைக் கேட்ட கடோத்கசன் என்ன செய்தானென்றால்:—

(34) ஆர்யா.

ஹிடிம்பீசாஸுதனைத பரிஸுநவ்ருத்தாந்த க்ருத்த பஹுஜாலா ।
தசகோடி க்ரவ்யாதா: கேவுனி ஸங்கேத யாஸ்தலீ ஆலா ॥

ஹிடிம்பீசாஸுதனை பரிஸுன வ்ருத்தாந்த க்ருத்த பஹுஜாலா !
தசகோடி க்ரவ்யாதாம் கேவுனிஸங்கேத யாஸ்தலீ ஆலா !!

(கருத்து) ஹிடிம்பீகுமாரனான கடோத்கசன் அந்த சங்கதியைக் கேட்டு மிகுந்த கோபம் கொண்டு பத்து கோடி ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களுடன் அபிமன்யு இருக்குமிடம் வந்து, சாதாரணயுத்தத்தால் அவனை ஜயிக்கமுடியாமல் மாயையால் ஆகாயததில் மறைந்து தன் வீரசக்தியை எடுத்து அபிமன்யுபேரில் போட ஆரம்பித்தான்.

(35) கானடா—பதம்—ஆதி.

* மங்கு மத்தியில் மறைந்தான் சக்திபோட மாள்வதை நோக்கி
ஸுரர்களும் வாட (வாரணங்கள்)

(வசனம்) இவ்விதம் கடோத்கசன் ஆகாயத்தில் மறைந்து வீரசக்தியை பிரயோகித்தான. பிறகு என்ன நடந்ததென்றால்:—

(36) ஆர்யா.

த்யாவெ ஶரவிஷகாஙனி சுஹிநேந்யுவெ்யுஸிஷீமஷாமஙீ ।
தெரெவஸ்டகவ வெஸீ பெவனி உஹீவஸீ யாவவயா ॥

த்யாசே சர்பிஷ்டகளுனி அபிமன்யு ப்ரேரிலீ கதாக்கனி !
தேனே கடோதகசகேர் யேவுனி மஹீவரீ யாபடலா !!

(கருத்து) கடோத்கசன் போட்ட சக்தியாயுதத்தை அபிமன்யு கதாயுதத்தால் தேக்கினுன். அந்த சக்தி அந்த கதாயுதத்தை பஸ்மம் செய்துவிட்டு அபிமன்யுவை அடித்துக்கீழே தள்ளிவிட்டது. பின்பு கடோத்கசன் மிகுந்த சந்தோஷம் கொண்டு, சில ராக்ஷஸர்களை அங்கேயே நிறுத்திவிட்டு, தனதரண்மனை சென்றுன். குழந்தை பிராணன் போய் விழுந்ததைக்கண்ட சுபத்ரை அவனை மடியில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டுப் புலம்புகிருள்:—

(37) திண்டி.

ஶிவஸமேஸாவாஜக ஶாரஸநீயா க்ஷிஸோகக்காதநீவாயடுஜாயா!
ஸஹவிவடிநா ஸெவநிஹாஷணாஸி வதபாஸோராமஹதி மெகெ
ஸஜாஸி ॥

ரிபுகேலாபாலக மாருநீய கரிசோக கானனீ பார்த்த ஜாயா !
ஸங்கிவதனு டேவுனி பாஷணுவஸி வதபாலா டாகுனி கைஸஜாஸி !!

(கருத்து) சுபத்ரை தன்குழந்தையை எடுத்து கட்டிக்கொண்டு, கண்களில் ஜலம் பெருக "அப்பா என் குழந்தை அபிமன்யு! என் கண்மணி என்னுேடு ஒரு வார்த்தை பேசடா. என்னை நடுக்காட்டில் அவாந்திரததில் விட்டுவிட்டாயே! நான் எங்குபோவேன். என் பிறந்த வீட்டிலேயும் என்னை அவமதித்துவிட்டார்கள். புகுந்த இடததிலேயோ வனவாஸம் செய்கிருர்கள். அப்படி இருக்க நான் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டு உன்னுல் கொஞ்சம் தேருதலாய் இருந்தேனே. நான் ஜன்மாந்திரத்தில் என்னபாபம் செய்தேனடா" என்று தியாகய்யர்வாள் சொல்லியபடி கதறினுள்.

(38) அடாணு-திருபுடை.

ஏ பாபமு ஜேஸிதிரா நீ கேபாடைன தயாராதனே (ஏ)
நீபாதமுலனு கனமொரலிடிதே நீபாடினவினவினிநட்லுண்டகுனே (ஏ)
1. நா தலுபுடவனி வினிநே ஶ்ரீ நாதநினு நம்மிதினே
நதபுராமுனனுண்டிலனே நன் னுதரிம்பக யூராகுண்டகுனே (ஏ)

(2) காரவிம்ப தயராதாபாலு காரு மோமு ஜூபராதா
யூரகுண்டட மரியாதாணு யூராதெல்பு வாரெவ்வரு லேரா (ஏ)

(3) எந்தகனுசு ஸைரிந்தனுரா ராம மூந்துவெனக தோசதுரா (ஏ)
மூந்தரநிலிசி பலுகரா நா யந்து நீகு யீவாகு மாபுரா (ஏ)

(4) கன்ன வாரினி வேடினஞு நா யன்ன நின் ஜூடிகொன்னனு
நின்னு நம்மின வாடு காஞமுனி ஸன்னுதகபட மூலன்னநாதோஞ (ஏ)

(5) வினவைய இனகுலதனமா ராம நின்னு நம்மி யிங்க துரிதமாப
வனமுன நீகிதிகனமா நா மனஸிடு வண்டி தனுசுனு தெலுபுமா (ஏ)

(6) ஸதயுடை யிங்க பராகாநா ஹ்ருதய வாஸுடு நீவேகாக
இதிபுத்யனுசு தெல்பலேக நாடு மொதலுகானு யூர குன்ஞவு காக (ஏ)

(7) ராஜசேகர ஸந்நுதாங்கத்யாக ராஜஹ்ருதாப்ஜஸுப்ருங்க
ராஜித கருணாபாங்கரதி ராஜ ஜனக பாபத்வாந்த பதங்க (ஏ)

(கருத்து) தியாகய்யர்வாள் பத்னீ விரகத்தால் பகவானை நினைத்து இந்தக்கீர்த்தனையால் ஸ்துதிக்கிறார். ஏ ராம! நான் என்ன பாபம் செய்தேனோ! உமக்கு என் மீது எவ்வகையிலும் தயவு வரவில்லையே! உம்முடைய சரணங்களைப்பற்றிக்கொண்டு முறையிடும் போதும் நீர் வாயைமூடிக்கொண்டு பேசாமல் இருக்க நான் என்ன பாபம் செய்தேனோ (1) ஹே ஸ்ரீநாத! நான் தங்களை நாதரூபனென்று நம்பினேனே. வணங்கினவர்கள் பக்கத்திலிருந்தும் என்னை யாதரிக்காமல் இருப்பதற்கு நான் என்ன பாபம் செய்தேனோ (2) ஏ பிரபோ இன்னம் தயவு வரவில்லையா, பால் வடியும் தங்கள் முகாரவிந்தத்தை எனக்குக் காண்பிக்கக்கூடாதா. சும்மாயிருப்பது மரியாதையா ஊரில் தங்களுக்குச் சொல்வார் ஒருவரும் இல்லையா (3) ஏ ராமா! எவ்விதம் நான் ஸகிப்பேன். முன்னமேயே எனக்குத் தோன்றவில்லையே. ஏசனுல் நீர் என்னை மறந்தீர். என் எதிரில் வந்து நின்று சொல்லும் (4) ஏ முனிஸன்னுத! என்னைப்பெற்ற தகப்பன் நீர் தானென்று கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறேன். உம்மையே நம்பிக்கொண்டிருக்கிற என்னிடமா தாங்கள் கபடம் செய்யவேண்டும் (5) ஏ இனகுலதன! ஏ ராம! உம்மை நம்பியும் இன்னும் என்னிடம் பாபமிருக்கலாமா. என்னை பரிசுத்தம் செய்வது உமக்கொரு பாரமா. என் மனது இப்படிப் பட்டதென்பதை நானுமக்குச் சொல்ல வேண்டுமா,

(6, 7) ராஜசேகரர்களால் ஸ்துதிக்கப்படும் திருமேனியுடையவரே! த்யாக ராஜஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவில், வண்டுபோல் வஸிப்பவரே! மன்மதன் பிதாவாயுள்ளவரே! பாபமாகிற இருட்டுக்கு சூரியன் போலுள்ள ஏ ஸ்ரீராம! தயையுள்ள தங்களுக்கு என்னிடம் இன்னமும் தயவில்லையா. என் மனதிலுள்ளவர் நீர்தானே இது நல்ல புத்தி என்பதை சொல்லாமலிராமல் இன்றய தினம் முதலாவது எனக்குப்புத்தியுரைக்காமலிருக்க நான் என்ன பாபம் செய்தேனோ" என்றாள்.

(வசனம்) சுபத்ரை இப்படிக்கதரும்போது, தெய்வீகமாக பால்யத்தில் பகவான் உபதேசித்தது அவளுக்கு ஞாபகம் வந்தது. அது என்னவென்றால்:—

(39) ஆர்யா.

𑌆𑌪𑌦𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑍀𑌯𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌯𑍁𑌗𑌳𑌮𑌮𑍍𑌬𑌾𑌯𑌾𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑌿 𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍀𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑍇 ॥

ஆபதிகிம்கரணீயம் ஸ்மரணீயம் சரணயுகள மம்பாயா: !
தத்ஸ்மரணம் கிம்குருதே ப்ரும்மாதீனபிகிங்கரீகுருதே !!

(கருத்து) ஒரு சமயம் சுபத்ரைக்கும் கிருஷ்ணனுக்கும் ஒரு ஸம்வாதம் நடந்தது சுபத்ரை "ஆபத்து வந்தால் என்ன செய்வது?" கிருஷ்ணன் "அம்பாளுடைய இரண்டு சரண கமலங்களையும் ஸ்மரணை செய்யவேண்டும்" சுபத்ரை "அந்த ஸ்மரணை என்ன செய்யும்?" கிருஷ்ணன் "பிரும்மா முதலானவர்களையும் கிங்கரர்களாகச் செய்துவிடும்." என்று கிருஷ்ணன் சொல்லியிருக்கிறார். அது சுபத்ரைக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்து அம்பிகையான பராசக்தியைக்குறித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்தாள்.

(40) கல்யாணி-ரூபகம்.

அம்பாக்ருபஜூடவம்மா அகிலாண்டேச்வரி சங்கரி (அம்பா)

அம்புஜநாபஸஹோதரி ஆனந்தகல்யாணி கிரிஜே அம்புஜாக்ஷி ஆகமவினுதே அம்பிகேத்ரியம்பக மோஹினி லம்போதர ஜனனி கதம்ப வன
வாஸினி (அம்பா)

நித்யானந்தஸ்வரூபிணி காத்யாயனி காமதாயினி ஸத்யாஸத்யவிதாயினி ஸாமஜகமனி சுபாங்கி சித்ரகோடி ப்ரகாசினி சித்விலாஸி சிவதாயினி ஸிதக வாகபுரிபாலினி சங்கரி த்ரிபுரஸுந்தரி (அம்பா)

(41) ஸாகி.

யாவஸிவிஙாவாகருணி ஸுஹத்ரா ஓுக்வரொதஓதஹாரீ ।
குலதெவீதெ ஸ்தவொநி ப்ராய்தி அம்பெதுக்வநிவாரிணீ ॥

யாபரிவிலாபாகருனி ஸுபத்ரா துக்க ரோததபாரீ !
குலதைவீதே ஸ்தவோனி ப்ரார்த்தி அம்பே துக்க நிவாரிணீ!!

(கருத்து) இவ்விதம் சுபத்ராதேவியானவள் துக்கத்துடன் பிரலாபம் செய்து, தன் குலதேவியை நினைத்து "ஏ அம்பா! குலதேவி! என் துக்கத்தை நிவாரணம் செய்" என்று பிரார்த்தித்தாள்! அப்போது என்ன நடந்ததென்றால்:—

(42) த்ருவ்ஸ காபி—ஆதி.

ஜஸீஜகொநி கருணாஸ்ரீபதி ஶக்திரூபதாயாகெ ।
ப்ரகட ஹொவுநி தொநவராதெ தெதாம் ஜாஙாவெகெ ।
ஸவ்யகரெதத்யாஞ்செஸ்பர்ஶதா ஹொயிஜெச்யுதெஶ
ப்ராண ।
மஹாப்ரஸங்கீ ஆணிஎகதா உடவிஶி ம்ருதாஶி ஜாணெ ॥

ஐஸீஐகோனி கருணா ஸ்ரீபதி சக்திரூபதா யாகே!
ப்ரகடஹோவுனி தோணவராதே தேதாம் ஜாவாவேகே!
ஸவ்ய கரேது த்யாஞ் சேஸ்பர்சதா ஹோயிஜெச்யுதேச ப்ராண!
மஹாப்ரஸங்கீ ஆணி ஏகதா உடவிசி ம்ருதாசிஜாணே!!

(கருத்து) இவ்விதம் ஸ்துதிக்கத சுபத்ரையிடம் தயவு கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, பராசக்தி உருக்கொண்டு, அவளிடம்வந்து ஏ சுபத்ரே! உன் இரண்டு கைகளையும் நான வைத்திருக்கும் அமிருத கலசத்தில் நனைத்துக்கொள்: உன் வலது கையால் உன் பிள்ளையைத் தடவிக்கொடுத்தால் அவன் பிழைத்துக்கொள்வான். மற்றகையால் இதுபோல் இறந்துபோன வேறு யாரையாவது

கேட்டால் அவரும் பிழைத்துக்கொள்வார்" என்று சொல்லி, சுபத்ரையின் கைகளை அமிருத கலசத்தில் நனைத்துக்கொள்ளச் செய்து மறைந்துவிட்டார். உடனே சுபத்ராதேவி சோகத்தை ஒதுக்கி, தன் பிள்ளையின் தேகத்தை வலதுகையால் தடவிக்கொடுத்த உடனேயே தூங்கி எழுந்தவன் போல் எழுந்திருந்து "எங்கே அந்த இராக்ஷஸன்?" என்று கர்ஜித்தான். இதைக்கண்ட ராக்ஷஸர்கள் ஓடி கடோத்கசனிடம் இதைத் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்ட கடோத்கசன் மிகுந்த கோபம்கொண்டு அபிமன்யுவோடு யுத்தம் செய்யப்புறப்பட்டான். அப்போது அவன் தாயாரான ஹிடும்பி அவன் வழியைத் தேக்கி "அப்பா மகனே! நீ யுத்தத்திறகுப் போகவேண்டாம். அவன் பெரியவீரன் போல் தோன்றுகிறதே" என்றாள்.

(43) ஶ்லோகம்

𑌘𑌟𑍋𑌤𑍍𑌕𑌚𑌂 𑌸𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌹𑌿𑌡𑌿𑌂𑌬𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌕𑌮𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾।
𑌮𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌲𑌂𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮𑌾𑌂 𑌬𑌹𑍋 ॥

கடோத்கசம் ஸமீக்ஷ்யாத ஹிடிம்பீ ப்ராஹ கம்பிதா!
மாகச்ச புத்ர ஸமரம் தாளம்பச்ய மமாம் பஹோ!!

(கருத்து) ஹிடும்பி கடோத்கசனைப்பார்த்து "நீ யுத்தத்திற்குப் போகவேண்டாம். ஒருக்கால் நீ அந்த வீரனால் மரணமடைந்தாலும் அதை வந்து தெரியப்படுத்தக்கூட ஆள் இல்லையடா" என்று சொல்லி கதறினாள். அதைக் கேட்ட கடோத்கசன் தன் தாயைப் பார்த்து "அம்மா! இதோ நம்முடைய வீட்டு வாசலில் இரண்டு பனைமரங்களிருக்கின்றனவே! இவைகள் முறிந்து விழுந்தால் நான் இறந்துவிட்டேன் என்றெண்ணிக்கொள்" என்று சொல்லிவிட்டு மிகுந்த கோபத்துடன் அபிமன்யு எதிரில் வந்து யுத்தம் செய்ய ஆரம்பித்தான். அரக்கனைக்கண்ட அபிமன்யு மிகுந்த கோபம் கொண்டு அமோகமான ஓர் பாணத்தைத்தொடுத்து அவனை வதித்தான்.

(44) கானடா பதம்—ஆதி.

* பார்த்த ஸூதன் பரிந்தோர் சரம் விடுக்க
பிராணனும் போயவன் பார்தனில் படுக்க (வாரண)

(வசனம்) இவ்விதம் கடோத்கசன் அபிமன்யுவின் பாணத்தால் வதமடைந்து கீழே விழுந்ததும் என்ன சம்பவித்ததென்றால்:—

(45) ஆர்யா.

𑌧𑌾𑌳𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮 𑌉𑌨𑍍𑌮𑌳𑌥𑌾𑌂 𑌕𑌳𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌹𑌿𑌡𑌿𑌂𑌬𑌿 𑌦𑍇𑌤𑍍𑌵𑌰𑍋𑌰𑌾𑌲𑍀 ।
𑌕𑌰𑍁𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌲𑌾𑌪𑌪𑍋𑌲𑌤𑌾 𑌭𑍀𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿 𑌤𑌾𑌵𑌾𑌹𑍋 ॥

த⁴ளத்ரும உன்மளதாம் களவிதி ஹிடிம்பி தேத்வரோஆலீ !
கருநி விலாபபோலதா பீமாதர்மா அர்ஜுநாவலி தாவாஹோ !!

(கருத்து) கடோத்கசன் பிராணன் போய் கீழேவிழுந்தவுடன், அவன் வீட்டு வாசலில் இருந்த இரண்டு பனைமரங்களும் முறிந்து விழுந்தன. அதைக்கண்ட ஹிடும்பி அண்டகடாஹம் அதுரும்படி பெருங்கூச்சலிட்டு, ரணகளம் வந்து, தனதருமைப்புதல்வனை மடிமீதிருத்திக்கொண்டு புலம்ப ஆரம்பித்தாள். "ஆ! அருமை மைந்தனே, கடோத்கசா! எவ்வளவு தூரம் தடுத்தும், என் வார்த்தையைக் கேளாமல் முறட்டுத்தனமாய் யுத்தகளம் வந்து அடிபட்டு விழுந்துவிட்டாயே! ஐயோ! எனக்கு வேறு கதியில்லையே. நானென்னசெய்வேன். ஆ தர்மராஜனே! ஏ பிராணகாந்தா! பீமசேன மஹாராஜனே! அர்ஜுனா! ஆ நகுலா!, ஆ ஸஹாதேவா! தாங்களாவது வந்து தங்கள் குழந்தையை இரக்ஷிக்கக்கூடாதா" இதைக்கேட்ட சுபத்திரை ஆச்சரியம்கொண்டு கானகத்தின் நடுவில்! அரக்கியொருவள், தன் பர்த்தா மைத்துனர் பெயர்களைச் சொல்லுவதைக்கேட்டு, பரபரப்புடன் கீழேயிறங்கி அவள் சமீபம் சென்றாள். அரக்கியின் அழகு எப்படியிருந்ததென்றால்:—

(46) ஶ்லோகம்

𑌉𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑌶𑌾𑌵𑌂 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍇𑌶𑌶𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑌵𑌾𑌃
𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌕𑍋𑌵𑌿𑌕𑌾𑌵𑌯𑍋 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑍌𑌃 𑌕𑍃𑌶𑍀𑌯𑌾𑌨𑍁
𑌵𑌾𑌃 ।
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑌾 𑌸𑌹𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌳𑌮𑌜𑌵𑌦𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂𑌵𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾
𑌦𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌭𑌿𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿𑌯𑌦𑍇 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌦𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌦𑌶𑌾𑌂 ॥

உஷ்ட்ரஸ்யேவமுகம் கடாரகுடிலா: ப்ராதேசமாத்ராக்கசா:
குக்ஷிர்த்துந்துபிரேவஸோ பிகுசயோஸ் தூல: க்ருசியான்பர:!
பாஹுவோஹு ஸதுர்பகேள கஜபதே ரங்க்ரீயசாங்க்ரீததா
தேஹஸ்யாம் மணி பூஷஞணிததேதே துஸ்தான சோச்யாதசாம் !!

(கருத்து) அவள் அழகு எப்படி இருந்ததென்றல்: (உஷ்ட்ர...வம்) முகம் ஒட்டகை முகம்போல் விகாரமாயும் (கடார...சா:) தலைமயிர்கள் செம்பட்டை பரந்து சுருண்டு ஒட்டைச்சாணுள்ளதாயும் (குக்ஷி...ரேவ) வயிர் துந்துபிபோல் சரிந்தும் (கோவி...ர:) கொங்கைகளில் ஒன்று எருக்கங்காய்போல் உலர்ந்தும் மற்றது சாக்கு மூட்டைபோல் தொங்கிக்கொண்டும், (வாஹூ...கள) கைகள் மலைப்பாம்புபோல் கீழே புறண்டுகொண்டும் (கஜ...யா) கால்கள் யானைக்கால்கள் போலவும் இருந்தன (தேநாஸ்யாம்... ஸாம்) அவள் தேகத்தில் தரித்துக்கொண்டிருந்த நகைகளைப்பார்த்தால் நல்ல இடத்தில் விளங்கவேண்டியவனுக்கு தாழ்ந்த பதவியிலிருந்துவிட்டால் அவனைக்கண்டு எப்படி எல்லோரும் வருத்தப்படுவார்களோ அதுபோல் இவளிடமிருந்த ஆபரணங்களைக்கண்டு வருத்தப்படவேண்டியிருந்தது. இவ்வளவு லக்ஷணத்தோடுகூடிய ஹிடும்பி அருகில் சென்று சுபத்ரை ஒரு வார்த்தை கேழ்க்க ஆரம்பித்தாள்.

(47) திண்டி.

பாண்டவர்களுனக்கென்ன வேணுமம்மா பகர்ந்திடுவா யென்னிடமிப்போதம்மா!
பீமஸேன னென்பதி நான் பட்டராணி ரத்தியாதி க்ரீடையிலிந்திராணி !!

(வசனம்) ஹிடும்பி சொன்ன வார்த்தையைக்கேட்ட சுபத்திரை "பீமஸேன மஹாராஜாவுக்கு பால்யத்திலேயே ஓர் மனைவி உண்டென்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேமே! அவள் இந்த அழகிதானே பேஷ் பேஷ்! நன்ருய் இருக்கிறதென்று எண்ணி அவள் சமீபம் சென்று "அம்மா ஹிடிம்பீ! நீ பீமஸேனன் பட்டராணியா? அப்படியானல் நீ உன் பிள்ளையைக் குறித்து விசாரப்படவேண்டாம். நான் அர்ஜுன மஹாராஜன் பட்டராணியான சுபத்திரை. நீயும் நானும் ஓர்படி முறைமை ஆகவேண்டுமென்று சமாதானம் செ

ந்து தனது இடதுகையால் கடோத்கசனின் தேகத்தைத்தடவிக் கொடுத்தாள்.

(48) திண்டி.

அரிபகினி யவளேயும் கையால்தொடவே! அரக்கனுமப்போ பிழைத்தான் விரைவாக (அ)

(வசனம்) இந்த மாதிரி சுபத்ரை (பராசக்தி கொண்டுவந்த அமிருதகலசத்தில் நனைத்த) தன் இடதுகையால் கடோத்கசனைத் தொட்ட மாத்திரத்தில், அவன் தூங்கி எழுந்தவன் போல் பிழைத்தெழுந்து "எங்கே அந்த மனுஷ்யப் பூச்சி?" என்று கர்ஜித்து அபிமனயுவோடு சண்டை செய்யப் புறப்பட்டான். அப்போது அவன் தாயாரான ஹிடும்பி அவன் வழியைத்தேக்கி "அப்பா கடோத்கசா! யுத்தம் செய்தது போருமடா. இந்தக்குழந்தை உனக்குத தம்பிமுறைமையாகவேண்டும். இந்தம்மாள் உன் சிறிய தாயாரான சுபத்ராதேவி. இந்த அம்மாளால்தான் நீ பிழைத்தாயடா. உன் சிறிய தாயாரை நமஸ்கரித்து அவர்கள் கோரி வந்த காரியத்தைக்கேட்டு முடித்துக்கொடு" என்று சொன்னாள். இதைக்கேட்ட கடோத்கசன் தன் சிறிய தாயாரை நமஸ்கரித்து அவளாசீர்வாதத்தைப்பெற்று "அம்மா சுபத்ரே! இந்த அர்த்த ராத்திரி வேளையில் எங்கே புறப்பட்டீர்கள் வந்த காரியத்தைச் சொன்னால் சீக்கிரம் நிறைவேற்றிவைக்கிறேன்" என்றான். உடனே சுபத்ரை எல்லா சங்கதிகளையும் கடோத்கசனிடம் தெரிவித்தாள். அதைக்கேட்ட கடோத்கசன் என்ன சொன்னானென்றால்:—

(49) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌸𑍍𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌤𑍇 𑌬𑌲𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯𑌮𑍇 ।
𑌆𑌹𑌰𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌹𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥
𑌘𑌟𑍋𑌤𑍍𑌕𑌚𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌶𑌤𑌕𑍋𑌟𑌿𑌨𑌿𑌶𑌾𑌚𑌰𑍈𑌃 ।
𑌆𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍌 𑌯𑌯𑍌 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌵𑌤𑍀𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌧𑍀𑌃 ॥

ச்வப்ரபாதே பலஸந்தாம் வத்ஸலாமனுஜாயமே!
ஆஹராமி விவாஹஞ்ச காரயேஹம் த்ருவம் த்ருவம் !!
கடோத்கசோ மாதுலேன சதகோடி நிசாசரை: !
ஆதாயதௌயயௌ த்வாராவதீம் சீக்ரம் ப்ரஹ்ருஷ்டதீ. !!

(கருத்து) "அம்மா சுபத்ரே! என் மாமா ஜாங்கலியை வரவழைத்து நாளைக்காலைக்குள் வத்ஸலையை என் தம்பி அபிமன்யுவிற்கு நிச்சயமாய் விவாகம் செய்து வைத்துவிடுகிறேன்." என்று சொல்லி ஜாங்கலி! ஜாங்கலி! என்று உரக்கக்கூவினான். அப்போது அவன் மாமா அந்தரிக்ஷத்திலிருந்து 100 கோடி ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களுடன் எதிரில் குதித்தான். கடோத்கசன் ஜாங்கலியிடம் இந்த சமாசாரத்தைத் தெரிவித்து, எல்லோருடனும், அபிமன்யு சுபத்ரை இவர்கள் ரதத்தைத்தூக்கிக்கொண்டு துவாரகை வந்து சேர்ந்தான்.

(50) சுருட்டி—ரூபகம்.

மகிழ்ந்து துவாரகா பட்டணம் வந்து சேர்ந்தான் நல்ல
மங்களகாரியம் செய்வோமென களிகூர்ந்தான் (மகி)
ஜகம்புகழ்பீமன் புத்ரன் கடோத்கசன்
சட்டமாய் புஜம்தட்டியே வெகு துஷ்டர்களை அதட்டியே (மகி)

(வசனம்) துவாரகைக்கு ஸமீபத்திலுள்ள ரைவதபர்வதத்தினடியில் அபிமன்யு, சுபத்ரை இவர்களை நிறுத்தி, அவர்களுக்குக்காவலாக 100 கோடி ராக்ஷஸர்களையும் அங்கே இருக்கச் செய்து, கடோத்கசனும் ஜாங்கலியும் மனுஷ்யரூபமெடுத்துக்கொண்டு கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அரண்மனைக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

(51) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂

𑌏𑌵𑌂𑌤𑍇𑌪𑌿𑌶𑌿𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌿𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌂
𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑌮𑍀𑌪𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌘𑌟𑍋𑌤𑍍𑌕𑌚𑍋𑌽𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 ।
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍇𑌷𑌂 𑌸𑌹𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍋 𑌧𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾 𑌰𑍈𑌵𑌤𑍀𑌂
𑌆𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌹𑌿𑌷𑍀 𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

ஏவம்தே பிசிதாசனாஸ்வபதினாஞ்ஞப்தாஸ்ததா சத்வரம்
சக்ரு க்ருஷ்ண ஸமீபமேத்யஸ கடோத்கேசோ பிதஸ்யாஞ்ஞயா!
ஸ்த்ரீவேஷம் ஸஹமாதுலேன குசலோ த்ருத்வாமுதா ரைவதீம்
ஆஸாத்யாத ஜகாம ராமமஹிஷீ வாஸம் விபஸ்சித்வர:!!

(கருத்து) கடோத்கசன் தன் மாமாவான ஜாங்கலியோடு அர்த்த ராத்திரி வேளையில் ரஹஸ்யமாய் கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் ஸமீ

பம் சென்று "ஹே பிரபோ! தங்கள் தங்கை சுபத்ரையும், தங்கள் மருமான் அபிமன்யுவும், வத்ஸலையின் கல்யாணத்தைக்கோரி ரைவத பர்வதத்தின் அடிவாரம் வந்திருக்கிருர்கள். உங்கள் சரண கமல பலத்தை நம்பி விவாஹம் செயது வைப்பதாக சொல்லி அவர்களை அழைத்துவந்திருக்கிறோம் தாங்கள் தான் இந்தக்கலியாணத்தை நடத்தி வைக்கவேண்டும்" என்று சொல்லி கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் சரணங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு பிரார்த்தித்தார்கள். அப்போது பகவான் மந்தஹாஸம் செய்து "ஏ கடோத்கசா! உனக்காக நான் இந்தக் கலியாணததை நடத்தி வைக்கிறேன். நீங்களிருவர்களும் இராக்ஷஸர்களைக்கொண்டு மாயையால் ஜவுளிக்கடைவைத்து துரியோதனுதிகள் கட்டியிருக்கும் பழைய வஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாயா வஸ்திரங்களைத் தரச் சொல்லவேண்டும். என் அண்ணு பலராமர் போட்டிருக்கும் கல்யாணப்பந்தலை அடியோடு பிடுங்கி, ரைவத பர்வதத்தின் அடிவாரத்தில் நாட்டிவிட்டு பந்தல் இருந்த இடத்தில் ராக்ஷஸர்களால் மாயா பந்தல் போடச் சொல்லு. எல்லாவற்றிற்கும் முன்னுல் ரேவதியின் அந்தப்புரத்தில் இருக்கும் வத்ஸலையை ரைவத கிரி கொண்டு சேர்த்துவிடு" என்று உத்திரவு செய்தார். உடனே கடோத்கசன் தன் ராக்ஷஸ ஸைன்யங்களைக்கொண்டு, பலராம சக்கிரவர்த்தி தயார் செய்திருந்த பந்தலை ரைவதகிரியில் நாட்டி, பந்தலிருந்த இடத்தில் மாயா பந்தல் தயார் செய்து, துவாரகையில் மாயையால் ஜவுளிக்கடைகளும், நகைகள், வஸ்திரங்கள் இவைகளும் தயார் செய்து (க்ருஷ்ண..யக்ஷா) பகவதாக்ஞையின் பேரில் தானும் ஜாங்கலியும், துரியோதனன் பட்டராணியின் தாதிகள் போல் ஸ்திரீ வேஷம் கொண்டு (ஊஷாரெ..,ரு:) ஸந்தோஷ நடையுடன் பலராமசக்கிரவர்த்தியின் பட்ட ஸ்திரீயான ரேவதி அந்தப்புரம் சென்ருர்கள். பின்பு என்ன நடந்ததென்ருல்:-

(52) ஶ்லோக:

உத்க்ஷேபம் யோஹாஜ்ஞயா நிஶிவாஸ்தா ரோமாநீக்ஷாமிஸிம்

தத ஶ்ரீரணம் ஸநாராநரோம் த்ருஷ்வாய தஸ்யாஜ்ஞயா ।

𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌪𑌿 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌳𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑌕𑌾𑌰𑌯𑌦𑍍 𑌬𑌲𑌸𑍂𑌤𑌾𑌗𑌾𑌣𑍍𑌡𑍀𑌵𑌸𑍂𑌨𑍍𑌵𑍋𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

தக்ஷோயம் மதுஹாக்ஞயா நிசிசரஸ்தாமாசு நீத்வாகிரிம்
தத்ர ஸ்ரீரமணம் ஸநாரதமமும் த்ருஷ்ட்வாத தஸ்யாக்ஞயா!
நீத்வாத்யானபரான் முனீனபிபஹூந் வைவாகிகம் மங்களம்
ஸர்வம் ஸ்ரீமதகாரயத பலஸூதாகாண்டீவஸூன்வோ க்ரமாத்!!

(கருத்து) ரேவதியிடம் ஸ்திரீ வேஷத்துடன் சென்ற அரக்கர் இருவரும் "அம்மா ரேவதி! நாங்கள், தங்கள் சம்மந்தி பானுமதி அம்மாளின் தாதிகள். எங்கள் எஜமானி தங்கள் குமாரிக்குக் கல்யாண காலத்தில் போடுவதற்காக சில நகைகள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களாம். அவைகள் தங்கள் குழந்தைக்கு சரியாயிருக்கிறதாவென்று போட்டுப்பார்க்க வேண்டுமாம் அதற்காகத் தங்கள் குழந்தை வத்ஸலையை அழைத்து வரச்சொன்னார்கள்" என்று சொன்னார்கள் இதைக்கேட்ட ரேவதி "ஆகா அப்படியே அழைத்துப்போங்கள்" என்று சொல்லி தன் குழந்தையை அனுப்பிக்கொடுத்தாள். (𑌉𑌕𑍍𑌷𑌾...𑌰𑌿𑌂) கடோத்கசன் வத்ஸலையை வெளியில் அழைத்துவந்து அவளைத்தூக்கி ரைவத பர்வதத்தில் சுபத்ரை சமீபம் சேர்த்துவிட்டு உடனே ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுக்கு இதைத் தெரியப்படுத்தினான் (𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀...𑌯𑌾) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் நாரதரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்கள் உடனே கடோத்கசனும் அவன் ஸைன்யங்களும் பகவதாக்ஞையின் பேரில் (𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾...𑌹𑍂𑌨𑍍) தேவலோகத்திலிருந்து. தியான நிஷ்டையிலிருக்கும் அனேக மகரிஷிகளை அவர்கள் நிஷ்டை கலையாமல் தலைக்கு ஒவ்வொருவராக அனேகம் ரிஷிகளைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சேர்த்து, கல்யாண சாமக்ரியைகளை தயார் செய்து வைத்தார்கள். (𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑌂...𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍) உடனே வதூவரர்களுக்கு மங்களஸ்னானம் செய்து வைத்து தேவரிஷி சபையில் கிருஷ்ண பரமாத்மா ருக்மிணீ தேவியுடன் இருந்து விதிப்படியாக அபிமன்யுவிற்கு வத்ஸலையைப் பாணிக்ரஹணம் செய்து வைத்து தேவரிஷிகளுக்கு மரியாதை செய்தனுப்பிவிட்டு, கடோத்கசனைப்பார்த்து "கடோத்கசா! இனி உன் இஷ்டம் போல் துரியோதனாதிகளுக்கு மரியாதை

செய்!” என்றுக்ஞாபித்து, சுபத்ரையுடன் வதூவரர்களை அவ்வி டத்திலேயே நிருத்திவிட்டு ருக்மிணீ சமேதராக தனதந்தப்புரம் வந்து சேர்ந்தார். பிறகு என்ன நடந்ததென்றால்:—

(53) மத்தகோகிலம்.

𑌭𑍀𑌮𑌜𑍋𑌽𑌭𑌿𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍁𑌜𑌂 𑌜𑌨𑌨𑍀𑌂𑌚 𑌰𑍈𑌵𑌤𑌕𑍇𑌗𑌿𑌰𑍌
𑌰𑌾𑌮𑌜𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌾𑌹 𑌸𑌾𑌮𑌿𑌤𑌸𑍇𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑌾𑌮𑌗𑌂 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌮𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌯𑍂𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌂
𑌕𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤 𑌰𑌾𑌮𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑌿𑌮𑌾𑌂 ॥

பீமஜோபிமுதானு ஜம்ஜனனீஞ்ச ரைவதகேகிரௌ
ராமஜாமபிஸன்னி வேச்யதமாஹ சாமிதஸேவகாந்!
காமகம் மஹதாமலம் குதாத்யயூயமிதம் புரம்
காமரூபதராத்ய கச்சத ராமகிருஷ்ணபுரீமிமாம்!!

(கருத்து) பீமகுமாரனன கடோத்கசன் சந்தோஷத்துடன் தன் தம்பியான அபிமன்யுவையும், தன் சிறியதாயாரான சுபத்ரையை யும் ரைவத பர்வதத்தினடிவாரத்தில் நிறுத்திவிட்டு, தன் ராக்ஷ ஸஸைன்யங்களைக் கூப்பிட்டு “ஏ ராக்ஷஸர்களே! நீங்கள் இஷ்ட ப்படி மாயையால் உருவமெடுத்து மஹான்களுக்குச் சுலபமான இந்தப்பட்டணத்தை அலங்காரம் செய்யுங்கள். உங்கள் இஷ்டப் படி இந்தப்பட்டணத்தில் உலாவுங்கள்” என்றுக்ஞாபித்துவிட்டு, தான் வத்ஸலையுருக்கொண்டு, தன் மாமாவை துரியோதனன் பட் டராணியின் தாதி போல் வேடம் தரிக்கச் செய்து, தன்னைரேவ தியிடம் கொண்டு சேர்க்குமாறு தன் மாமாவான ஜாங்கலிக்குத் தெரிவித்தான். ஜாங்கலியும் மாயா வத்ஸலையை இடுப்பில் தூக்கி க்கொண்டு, பலராமசக்கிரவர்த்தியின் பட்டராணியான ரேவதி யின் அந்தப்புரம் சென்று மாயா வத்ஸலையை ரேவதியிடம் ஒப்பி வித்துவிட்டு வந்துவிட்டான் தனதருமைக்குழந்தையைக்கண்ட ரேவதி மிகுந்த சந்தோஷம் கொண்டு “அம்மா வத்ஸலே! உன் மாமியார் முதலானவர்களைப் பார்த்தாயா? உனக்கு என்னென்ன நகைகள் கொண்டுவந்திருக்கிறுர்கள்?” என்று கேட்டாள். மாயா வத்ஸலையையும் அதற்குத்தகுந்தபடி பதில் சொல்லிவிட்டு தன் தா யாரைப் பார்த்து “அம்மா! எனக்கு வயிற்றைப் பசிக்கிறது.

கொஞ்சம் ஆகாரம் கொடுக்கச்சொல்" என்றாள். இதைக்கேட்ட ரேவதி, தன் தாதியைக்கூப்பிட்டு, வத்ஸலையை பாகசாலைக்கு அழைத்துச்சென்று வேண்டிய ஆகாராதிகளைத் தருமாறு உத்திரவளித்தாள். தாதியுடன் பாகசாலைக்குச்சென்ற மாயாவத்ஸலை, அங்கிருக்கும் பரிசாரகர்களை எல்லாம் வெளியில் போகச்சொல்லி, கதவை மூடித்தாளிட்டுக்கொண்டு, தன் ஸ்வயரூபத்தோடு, அங்கிருந்த ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையும் பக்ஷித்து, கிணற்றிலிருந்த ஜலம் பூராவையும் உருஞ்சிவிட்டு, மறுபடியும் முன் போல் வத்ஸலை உருவெடுத்துக்கொண்டு, கதவைத்திறந்து வாயைத் துடைத்துக்கொண்டு வெளியில் வருகிறாள்.

(54) திண்டி.

ஊவவ்ருக்ஷாஜ்னியெவ்னி வத்ஸலாதீ வாககர்தாஜாவ்னீ வாஹதாதீ । திஸெநாஸி லெஸஹி அன்னகொடெம் நவலஸித்தீம் மா நிதீ பாரமொடெம் ॥

முசப்ரக்ஷாளுனியேவுனி வத்ஸலாதீ பாககர்தா ஜாவுனீ பாஹதாதீ!
திசேநாசி லேசஹி அன்னகோடேம் நவலசித்தீம் மானிதீ பாரமோடேம்!!

(கருத்து) கபடவத்ஸலை வாயைத்துடைத்துக்கொண்டு வெளியில் வந்தவுடன் சமையல்காரர்கள் உள்ளே சென்று பார்த்தார்கள். அங்கே மலைமலையாகக் குவித்திருந்த அன்னத்தைக் காணோம்! பதார்த்தங்கள் ஒன்றையும் காணோம்! இதைப்பார்த்தவுடன் எல்லோரும் பிரமித்து கலங்கி நின்றார்கள். மைத்த ராக்ஷஸர்கள் ஜவுளி, நகை, கடைகள் வைத்து, கடைவீதிகளில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(55) ஸாகி.

அத்ஸ்டிபந்துவு லந்தருதேரதுர் யோதன டொத்ஸூமீரு।
முத்ஸ்டிமாவஸ்த்ர ஹூஷண ஊலதோ மார்கமு நண்டியெதீரு ॥

அத்ஸடபந்துவு லந்தருதேரதுர் யோதன டொத்ஸூமீரு!
முத்ஸடகாவஸ்திரபூஷணமுலதோ மார்கமு நண்டிதே தீரு!!

(கருத்து) ஜாங்கலி ராக்ஷஸர்களுக்கு என்ன உத்திரவு செய்திருக்கிறானென்றால் " அடே ராக்ஷஸர்களே! நீங்கள் மாயையால் ஜவு

ளி வியாபாரம் செய்யும் பெரிய ஸாவுகார்களாகவும், ஜவுளி நகை தினுசுகளாகவும் இருங்கள். இங்கே துரியோதனன் தன் பந்துக்களோடு வந்து சேருவான். நீங்கள் அவர்கள் கண்டு பிரமிக்கும்படியாக ஆடையாபரணங்களாக ஜ்வலிக்கவேண்டும்" என்றுக்ஞாபித்திருக்கிறான். அதன்படி ராக்ஷஸர்களும் கடைகளை வைத்துக் கொண்டு, துரியோதனன் முதலானவர்களின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது என்ன நடந்ததென்றால்:—

(56) மத்தியமாவதி—ஆதி.

வச்சிரிதுர்யோதனுடு தன ஸாஹஸம்பதோ நவாவ (வ)

மச்சிகதோ பலதேவுடெதிரிகி

நிச்செநேர்பரசி விடுதலுதானே (வ)

பெத்தலுமாடலுவினகா க்ருஷ்ணுனிதோ யோசிஞ்சகனே

பூலேகநிடு பெண்டிஸாயுடகு பததமுதோ சதுரங்கபலம்புதோ (வ)

வச்ரிரி துர்யோதனுதலு ஸாஹஸமுதோநபுடு (வ)

மச்சிகதோ பலதேவுடெதிரிகி நிச்செநேர்பரசி விடுதலுதானே (வ)

பெத்தலுமாடலுவினகா கிருஷ்ணுனிதோ யோசிஞ்சகனே

பூலேகநிடு பெண்டிஸாயுடகு பததமுதோ சதுரங்கபலம்புதோ (வ)

(கருத்து) எப்படியாவது லக்ஷணனுக்கு வத்ஸலையை கல்யாணம் பண்ணி வைத்துவிடவேண்டுமென்று பிடிவாதத்துடன் துரியோதனன் சகுனிமுதலானவர்கள் துவாரகாபுரிவந்து சேர்ந்தார்கள். துரியோதனன் பெரியோர் வார்த்தைகளைக் கேழ்க்காமலும் பகவத் ஸங்கல்பத்தை அறியாமலும் கல்யாணம் செய்யவந்தது புஷ்பமே இல்லாமல் கல்யாணம் நடப்பதுபோலிருந்தது. துவாரகாபுரிக்கு சதுரங்க ஸைன்யங்களுடனும், இஷ்டமித்ரர்களுடனும் வந்த துரியோதனனை பலராமர் எதிர்கொண்டழைத்து, விடுதியிலிறக்கி லக்ஷணனுக்கு விருதம் முதலானதை நடத்திவைத்தார். (வசனம்) துரியோதனன் தன் குமாரனுக்கு விருதம் நடத்திவிட்டு, பலராம சக்ரவர்த்தி முதலானவர்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அவன் புரோகிதர் பெண் ஜாகாவில் ஸகலமும் தயாராய்விட்

டதா என்பதைப் பார்த்துவரப் புறப்பட்டார் புறப்பட்டுப்போகும் வழியில் பள பளவென்று ஜ்வலிக்கும் ஜவுளி, நகை முதலான கடைகளைக்கண்டு தனக்கும் அவைகள் கிடைக்குமா என்று மலைத்து நின்றார். அப்போது ஸாவுகார் வேஷம் தரித்திருந்த அரக்கன் அவரைக்கூப்பிட்டு "ஓ புரோகிதரே! வாருங்கள். இப்படி உட்காருங்கள். பலராமசக்ரவர்த்தி துரியோதனாதிகளான சம்மந்திகளுக்கு மரியாதை செய்வதற்காக எங்களை இந்தககடைகள் வைக்கச் சொல்லி வரவழைத்திருக்கிறார் நாங்கள் இதற்காக கிரயம் வாங்குவதில்லை. நீங்கள் தரித்துக்கொண்டிருக்கும் பழய ஆடை ஆபரணங்களைக் கொடுத்தால் நாங்கள் புதிய ஆடையாபரணங்கள் தருவோம். இந்த சங்கதியை நீங்கள் துரியோதனாதிகளிடம் தெரியப்படுத்தி அவர்களை சீக்கிறம் இங்கே அனுப்பும். தாங்கள் முதலில் இவைகளைத் தரித்துக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி புரோகிதர் அணிந்திருந்த ஆடையாபரணங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு புதிதான ஆடையாபரணங்களைக் கொடுத்தனுப்பினார்கள். புரோகிதரும் மிகுந்த சந்தோஷம் கொண்டு துரியோதனாதிகள் சமீபம் வந்து இந்த சங்கதியைச் சொல்ல எல்லோரும் மிகுந்த பேராசைகொண்டு புதிய ஆடையாபரணங்களைத்தரித்துக்கொள்ள தங்கள் தங்கள் ஸ்திரீ ஜனங்களோடு கடைக்குப்புறப்பட்டார்கள்.

(57) ஸாகி.

ஜ்ரியிம்விவிதாம் யோய நாதாமா வஸ்ரஸம்தோஷிதா
தொநெ தநகிதிஸமயம் வநி மநியநாரம் தெச்சிவ்யாதவ
ஸ்த்ர மாநெ வொந்தமநிச்சி வதமாயசிஞ்சி மாநுமநவஸ்த்ர
மாவெநு ஹரிஷண மாநா வ்யாததி இச்சி நூதநமாயசி
யிஞ்செநு ॥

ப்ரமியிஞ்சிரி துர் யோதனாதுலு பலு சந்தோஷமுதோனே தனகிதி ஸமயம் பனிகனியந்தரும் தெச்சிரி ப்யாத வஸ்த்ரமுலனே பொந்துகநிச்சி பதலு தரிஞ்சி முந்துகனவஸ்த்ரமுலென் பூஷணமுலனு ப்யாததி இச்சி நூதனமுல தரியிஞ்சென் !!

(கருத்து) துரியோதனாதிகள், பேராசைகொண்டு, தங்கள் ஜாகாவிலுள்ள எல்லோருடைய பழய ஆடையாபரணாதிகளை மூட்டை

ஞி,

ம், கபடவ ... யும்

...ருவர்களுக்கும் நடுவில் பட்டு

... பிராம்மணர்கள் கெட்டியாக மங்களா

...பித்தார்கள்.

(58) 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌸𑍍𑌕𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌪𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌵𑌦𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌦𑌨𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌿𑌨𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌮𑍁𑌦𑌿𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌜𑍋
𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌭𑍃𑌗𑍋𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌨𑌯𑌸𑍍 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌸𑍍𑌸𑍈𑌂𑌹𑌿𑌕𑌃 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑍋𑌃 𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌨𑍇𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌮𑌮𑌲𑌾𑌂 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌾
𑌨𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑌖𑌿𑌲𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌿𑌶𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀 𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌕𑍋𑌮𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑍀 ।
𑌭𑍂𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍈𑌕𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌵𑌧𑍂𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌵𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨 । 𑌸𑍁𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨 ॥

அதோபஸ்கர பூர்ணாயாம் ஸபாயாம் த்விஜபுங்கவா: !
லக்ஷ்ம்யஷ்டகமிதிக்ஷிப்ரமவதன் தேதனப்ரியா: !!

ஸ்ரீமத்பங்கஜினீபதி. குமுதினீ ப்ராணேச்வரோ பூமிஜோ
ஸௌம்யோ தேவகுருப்ருகோஸ்ஸுதநயஸ் ஸுர்யாத்மஜஸ்ஸைம்மிக: !
புத்ர்யோ: கேதுரனேக காந்திமமலாம் கீர்த்திம்மஹீம் ஸத்குணான்
கல்யாணம் ஸுகளத்ர மாயுரகிலைச்வர்யம் திசேயுஸ்ஸதா !!

ஸ்ரீராமபத்னீ ஜனகஸ்ய புத்ரீ ஸீதாங்கனா ஸுந்தர கோமளாங்கீ !
பூகர்பஜாதா புவனைகமாதா வதூவராப்யாம் வரதாஸ்துஸத்ய: !!
ஸுலக்னே ஸாவதான ! ஸுமுஹூர்த்தே ஸாவதான !!

வஜ...

மதுசாண...

குத்தினன் கால்நகத்...

(வசனம்) இவ்விதம் எல்லோரும் மங...
ண்டிருக்கும்போது, மாயாவத்ஸலையான க...
ங்கு போல் உருவமெடுத்துக்கொண்டு லக்ஷ்மணனை ம...
த்தி ஈட்டிபோலுள்ள தன் கால் நகத்தால் அவன் து...
சுருக்கென்று குத்தினன். அதனல் மிகுந்த வலியுண்டாய் கூக்கு...
றலிட்டான். உடனே பீஷ்மாசாரியார் முதலானவர்களும், இன
னம் மற்றபேரும் தங்கள் சப்தத்தை நிருத்தி கவனிக்கும்போது
லக்ஷ்மணன கதருகிறன். அவன் துடையிலிருந்து இரத்தம் பிரவி
டுகிறது. அப்போது நிகானிக்கும்போது கடோத்கசன் தன் சுய
ரூபத்தை வகித்து மற்ற ராக்ஷஸர்களைக்கூப்பிட்டான். அப்போது
பந்தலாயிருந்தவர்கள் சொத்துப்பொத்தென்று கீழே குதித்தார்
கள். பந்தலன்னியில் வெட்டவெளியாய்விட்டது. துரியோதன
திகள் தேகத்தில் ஆடையாபரணமாய் விளங்கின அரக்கர்கள் அப்
போது என்ன செய்தார்களென்றல்:—

(60) சந்தம்.

கண்டபூஷணீ கண்டசேதி ஹஸ்தபூஷணே ஹஸ்தபந்தி
வஸ்த்ரஹாரதவாம் நக்நதாவதீ தருணியாம்ததா பாடகாடிதீ ॥

கண்டபூஷணீ கண்டசேதிதி ஹஸ்தபூஷணே ஹஸ்தபந்திதி
வஸ்த்ரஹாரதபாம் நக்னதாவதீ தருணியாம்ததா பாடகாடிதீ !!

(கருத்து) துரியோதனதிகள் மீது கண்டபூஷணமாயிருந்த ராக்ஷ
ஸர்கள் அவர்களின் கழுத்தைக்கடித்துவிட்டுக் கீழே குதிக்கிறர்
கள். ஹஸ்தாபரணமாயிருந்தவர்கள் கையைப்பிடித்துக்கட்டுகிற
ர்கள் வஸ்திரமாயிருந்தவர்கள் துரியோதனதிகளை முண்டக்கட்

ஸாகி.

సంకటహొరంతి బాలయనొడబెకెందు

జలజాక్షునతల్లి పేళితనుజాల మాడినీనే నందు ।

பலராமநுபலு ஸங்கடஹொரந்தி பாலயநோடபெகெந்து

ஜலஜாக்ஷனதல்லி பேளிதனுஜால மாடினீநே நந்து !!

(கருத்து) அப்போது பலராம்சக்கிரவர்த்தி தன் தம்பியான பகவானைக்கூப்பிட்டு "அப்பா கிருஷ்ணா! இந்தக்கும்பலில் என் குழந்தை வத்ஸலையைக் காணோமே! நீ யன்னியில் ஆரம்பித்த கல்யாணம் இப்படிப் பேக்கூத்தாய் முடிந்துவிட்டதே. ஏ கிருஷ்ணா! நான் உன் இஷ்டத்திற்கு விரோதமாய் காரியம் நடத்த ஆரம்பித்தேனே! அதனால் இப்படிச் செய்துவிட்டாயோ! இனி உன் இஷ்டம் போல் வத்ஸலையை அபிமன்யுவிற்கே கொடுக்கிறேன் என் குழந்தையைக் கண்ணில் கண்டால்போரும். எங்கும் தேடினேன். என் குழந்தையைக்காணோமே! என்ன செய்வேன்" என்று புலம்பினர் அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணன் அப்போது தான் அவைகளைத் தெரிந்துகொண்டவர் போலபிநயித்து, நடந்த சங்கதிகளையெல்லாம் கேட்டுத்தெரிந்து கொண்டு "அண்ணா! நீங்கள் கவலைப் படவேண்டாம். முன்னால், துர்யோதனாதிகளின் மானத்தைக்காப்பாற்றி அவர்களை ஊருக்கு அனுப்புவோம்" என்று சொல்லி அண்ணாவையும் கூட்டிக்கொண்டு, துரியோதனாதிகள் ஒளிந்திருந்த இருட்டறையின் வாசல் சென்று, அவர்களுக்குக் கௌபீன பிக்ஷை கொடுக்க ஆரம்பித்தார்.

தகத...

(கருத்து) அங்கு பகவான் உ...
யோ சனுதிகளுக்கு ஆளுக்கு ஒரு ...
ங்கிக் கட்டிக்கொண்டு, அவர்கள் தலைகு...
ஹஸ்திஞபுரம் சென்றூர்கள்

(63) ச்லோகம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ச்ருத்வைவம் ராமவசம் ஸஹரி ரத கடோத்கேச மக்ரேசக்ருத்வா
ராமா தீனம்புஜாக்ஷோ கிரிவரமனயத்தத்ர புத்ரீம் ஸதிருஷ்ட்வா !
ஸ்ரீ மந்தஞ்சாபிமன்யும் விவிதமணிகணலங்க்ருதம் தத்ப்ரதேசம்
ஸங்கம் தேவர்ஷிஜுஷ்டம் ப்ரபுமபிமுமுதே வீரபாணிஸ்ஸுபத்ராம் !!

பலபத்ரோ பந்துபிருந்தமானய த்வாரகாமத !
முமுதே சாதிகம் தத்ர வஸங்கிருஷ்ணேன புத்திமான் !!
பாண்டுபுத்ர மிளிதாபலாதய: பாடகௌரவகுலம் ஸமாபயன் !
வாஸுதேவ க்ருபயாத பாண்டவா: ப்ராபுரேவ மதிகம் ஸுமங்களம் !!

...யது ப... கல

...னுல் நான் ஸத்யவ...

...ால்லி சந்தோஷமடைந்தார்

... மரியாதை செய்து அனுப்பி, க...

...க்கு அனுக்ரகம் செய்து 100 கோடி ...

... அனுப்பிக்கொடுத்தார்

॥ உபஸம்ஹாரம் ॥

இந்த மாதிரி பாண்டவர்கள் பகவானை ஆச்ரயித்த... யோ,சஞதிகளை ஜயித்து மங்களத்தை அடைந்தார்கள் து... ஞதிகள் துர்ஜனனை சகுனியின் ஸிநேகத்தால் அவமானம... தார்கள். ஆகையால் பிரதமபதத்தில் (ஸாயஃகெ...யரோ) என்று தெரிவித்தார்.

மங்களம். ஸம்பூர்ணம்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!! சுபம்!!!

வத்ஸலா கல்யாணம் முற்றுப்பெற்றது.

03,3
N35

223272

ஹரிகதைபா...
...மௌனிகள் சந்தாதார...
...டுமாய் கோரப்படுகிறது.

சந்தா விகிதம்.

உள் நாடு	வெளி நாடு.
...ம் 1-க்கு ரூ. 5—0—0	வருஷம் 1-க்கு ரூ. 6—0—0
...த்துக்கு ரூ. 3—0—0	6 மாதத்துக்கு ரூ. 3—8—
...ாதத்துக்கு ரூ. 1-12—0	3 மாதத்துக்கு ரூ. 2—0—0

புஸ்தக விவரம்.

1.	ராதா கல்யாணம்	...	ரூ. 0—8—0
2.	கணேச ஜன்மா	...	ரூ. 0—8—0
3.	கிருஷ்ண ஜன்மா	...	ரூ. 0—8—0
4.	கிருஷ்ண பாலகிரீடா	...	ரூ. 0—8—0
5.	துருவ சரித்திரம்	...	ரூ. 0—8—0
6.	வள்ளீ கல்யாணம்	...	ரூ 0—9—0
7.	வத்ஸலா கல்யாணம்	...	ரூ. 0-10—0

தபால்கூலி பிரத்தியேகம்.

வேண்டுவோர் அடியில்கண்ட விலாசத்திற்கெழுதி பெற்றுக் கொள்ளவும்.

மானேஜர்,

ஹரிஹர கதா ரத்னாவளி ஆபீஸ்,

வடக்குச்சித்திரைவீதி, ஸ்ரீரங்கம்.